ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΕΡΙΜΝΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ — ΤΜΗΜΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΣΧΟΛΗ, ΟΔΟΣ ΝΕΪΓΥ 17, ΤΕΡΜΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ΤΗΛ. 881 - 262

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐτησία δραχμαὶ 72.— Ἐξάμηνος δραχμαὶ 36.— Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 3

ΕΤΟΣ Β'. | ΑΘΗΝΑΙ, 1 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1954 | ΤΕΥΧΟΣ 29ον

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ ΑΠΟ ΤΗΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΟΝ (1921 - 1954)

Ὑπὸ **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ** Ἀστυν. Δ/ντοῦ Α'.

Ι'. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

1.—Ἐγκατάστασις τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἐν Πειραιεῖ.
2.—Ἀγὼν διὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν ναρκωτικῶν, τῆς προαγωγείας καὶ τῶν ἀφροδισίων νόσων.
3.—Μέριμνα διὰ τὴν προστασίαν τῶν ἠθῶν.
4.—Πρόληψις καὶ καταστολὴ τοῦ ἐγκλήματος.
5.—Τροχαία κίνησις.—Ἀγορανομία.

1. Ἡ Ἀστυνομία τῶν Πόλεων ἐγκατεστάθη ἐν Πειραιεῖ τὴν 28-5-1923, τελε-

Ἄποψις τῆς Παραλίας Πειραιῶς

σθέντων τῶν ἐγκαινίων περὶ ὥραν 10.30′ δι' ἁγιασμοῦ ἐν τῷ Τιτανείῳ Κήπῳ παρουσίᾳ τοῦ τότε Ὑπουργοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Γ. Παπανδρέου, τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως καὶ τῶν μελῶν τῆς Βρεττανικῆς Ἀποστολῆς. Ὡμίλησαν μετὰ τὸν ἁγιασμὸν ὁ κ. Ὑπουργὸς καὶ ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Βρεττανικῆς Ἀποστολῆς ἀείμνηστος Φρ. Χαλλίντεϋ. Ἀμφότεροι ἐτόνισαν τὴν σημασίαν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νέου συστήματος τῆς Ἀστυνομίας καὶ ἀναφερόμενοι εἰς τὸ βαρὺ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἀνελάμβανον, ὑπέδειξαν εἰς αὐτοὺς τ' ἀγαθὰ ἀποτελέσματα, ἅτινα θὰ ἐπετυγχάνοντο ἐκ τῆς μετ' εὐσυνειδησίας, εὐγενείας καὶ ζήλου ἐπιτελέσεως τῶν καθηκόντων αὐτῶν ὑπὸ τῶν νέων ἀστυνομικῶν.

Αἱ κρίσεις τότε τοῦ Πειραϊκοῦ τύπου δεικνύουν τὸ μέτρον ἐκτιμήσεως συμπαθείας καὶ ἐμπιστοσύνης πρὸς τὸν νέον Ἀστυνομικὸν θεσμόν.

2. Τὸ ἔργον τῶν ἀστυνομικῶν τῶν ἀναλαβόντων τὴν τήρησιν τῆς τάξεως καὶ ἀσφαλείας ἐν Πειραιεῖ ἦτο βαρὺ καὶ ἐπίμοχθον, διότι ὡς γνωστὸν ἡ πόλις τοῦ Πειραιῶς, ἀποτελοῦσα ἕνα ἐκ τῶν πρώτων λιμένων τῆς Μεσογείου, ἦτο τὸ καταφύγιον τῶν πάσης ἐθνικότητος κακοποιῶν καὶ λαθρεμπόρων. Ἰδία ἡ λαθρεμπορία τῶν ναρκωτικῶν εὑρίσκετο εἰς τὸ ζενίθ. Οἰκτρότατον θέαμα παρουσίαζεν ἡ παραλιακὴ ἰδίᾳ ζώνη τοῦ Πειραιῶς (Ἀκτὴ Τζελέπη, Τρούμπας, Ξαβερίου καὶ Ἁγίου Διονυσίου), ὅπου ὑπῆρχον κατὰ δεκάδας κακόφημα κέντρα, εἰς ἃ παρείχοντο τὰ μέσα τῆς χασισοποτίας καὶ τῆς χρήσεως ἡρωΐνης εἰς ἄτομα κατὰ τὸ πλεῖστον νεαρᾶς ἡλικίας, τὰ ὁποῖα λόγῳ τῆς τοξικομανίας των εἶχον καταστῆ ἀνθρώπινα ράκη κινοῦντα τὸν οἶκτον.

Ἡ Ἀστυνομία ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος, ἐπιδείξασα ἐξαιρετικὴν δραστηριότητα, ἐπέτυχεν κατόπιν πολλῶν μόχθων ν' ἀποκαθάρῃ τὸ ἄγος τοῦτο διὰ τῆς συλλήψεως καὶ ἐκτοπίσεως τῶν λαθρεμπόρων καὶ τῶν καθ' ἕξιν τοξικομανῶν καὶ τοῦ κλεισίματος τῶν ὑπόπτων κέντρων. Τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐνεργειῶν της ὑπῆρξαν ἔκδηλα. Ἡ παραλιακὴ ζώνη ἐξυγιάνθη τελείως. Τὰ ἀδικήματα τῆς μορφῆς ταύτης περιωρίσθησαν εἰς τὸ ἐλάχιστον ἡ δ' ὅλη ἐμφάνισις τῆς κυριωτέρας ταύτης ζώνης τοῦ Πειραιῶς ἀπέκτησεν ὄψιν εὐπρεπῆ καὶ πολιτισμένην.

Ἑτέρα σοβαρὰ ἐν τῇ πόλει ταύτῃ πληγὴ ἦτο ἡ τῆς σωματεμπορίας. Ἑκατοντάδες ἀτόμων ἀπέζων ἐκ τοῦ ἐμπορίου τῆς λευκῆς σαρκός. Ταῦτα ἀνῆκον εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν πλέον ἐπικινδύνων κακοποιῶν. Διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κειμένων Νόμων καὶ τοῦ μέτρου τῆς ἐκτοπίσεως τῶν κακοποιῶν τούτων ἐπετεύχθη ὁ περιορισμὸς εἰς τὸ ἐλάχιστον καὶ τῆς σωματεμπορίας.

Ἐξ ἄλλου διὰ τῆς παρακολουθήσεως τῶν ἀσέμνων γυναικῶν ὑπὸ τῆς οἰκείας ὑπηρεσίας ἠθῶν περιωρίσθησαν λίαν αἰσθητῶς καὶ τὰ ἀφροδίσια νοσήματα. Κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς Ἀστυνομίας ἐν Πειραιεῖ ἐλειτούργουν οἱ οἶκοι ἀνοχῆς τῶν Βούρλων μὲ ἑκατοντάδας τροφίμων ἐν αὐτοῖς. Διὰ τῆς συνεχοῦς παρακολουθήσεώς των ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Ἠθῶν καὶ τοῦ Τμήματος Γενικῆς Ἀσφαλείας, ἐπετεύχθησαν σοβαρὰ ἀποτελέσματα ἀναγόμενα εἰς τὴν σύλληψιν σωματεμπόρων καὶ ἐπικινδύνων κακοποιῶν μὲ σοβαρὰν δρᾶσιν καταζητουμένων ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας. Εἰς τὸν τομέα τοῦτον καὶ μέχρι τῆς σήμερον ἡ Ἀστυνομία συνεχίζει τὴν δρᾶσιν της, ἡ δὲ κατάργησις τῶν ἀναχρονιστικῶν τούτων οἴκων ἀνοχῆς ἦτο ἓν ἐκ τῶν πρώτων ἐφαρμοσθέντων ἐκπολιτιστικῶν μέτρων.

3. Εἶναι γεγονὸς ὅτι κατὰ τὸ μεσολαβῆσαν χρονικὸν διάστημα τῆς ξενικῆς κατοχῆς ἡ ἔκλυσις τῶν ἠθῶν ἔφθασεν εἰς τὸ κατακόρυφον καὶ τοῦτο διότι ὁ ἀγὼν διὰ τὴν ἐπιβίωσιν εἶχεν ἐξωθήσει πολλὰς ἐντίμους γυναῖκας εἰς τὴν διαφθοράν. Ἡ παρουσιαζομένη σήμερον κατάστασις ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου δὲν εἶναι βεβαίως

ἰδεώδης, παρουσιάζεται ὅμως κατὰ πολὺ βελτιωμένη ἐν συγκρίσει μὲ τὴν τότε ἐποχήν.

4. Ἐπὶ τοῦ κυριωτέρου ἔργου τῆς Ἀστυνομίας τοῦ ἀφορῶντος τὴν πρόληψιν καὶ τὴν καταστολὴν τοῦ ἐγκλήματος ἡ Δ/νσις Πειραιῶς ἔχει νὰ παρουσιάσῃ σημαντικωτάτην δρᾶσιν ἀπὸ τῆς ἐγκαθιδρύσεώς της μέχρι σήμερον. Ἅπαντα σχεδὸν τὰ κατὰ καιροὺς λαβόντα χώραν σοβαρὰ ἀδικήματα ἐξιχνιάσθησαν τῶν δραστῶν παραδοθέντων εἰς τὴν Δικαιοσύνην. Ἐπὶ τοῦ προληπτικοῦ σταδίου τῶν ἀδικημάτων κατὰ τῆς περιουσίας ἡ Ἀστυνομία ἐπεδείξατο δραστηριότητα διὰ τῶν ἐν ἐφαρμογῇ μέτρων τῆς ἐπιβλέψεως τῶν περιφερειῶν τῶν Τμημάτων διὰ σκοπῶν ἀστυφυλάκων, τῆς ἐπισημάνσεως ὑπὸ τούτων τῶν σοβαρᾶς σημασίας καταστημάτων, τῆς ἐνεργείας ἐρευνῶν καὶ εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ ὁ περιορισμὸς εἰς τὸ ἐλάχιστον δυνατὸν ὅριον τῶν ἀνωτέρω ἀδικημάτων.

Καίτοι κατὰ τὸ ἔτος 1925, ἐπὶ δικτατορίας Παγκάλου, ἀφῃρέθη μία τῶν κυριωτέρων Ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀστυνομίας, ἡ Ὑπηρεσία δηλαδὴ τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας, ἀνατεθεῖσα εἰς τὴν Χωροφυλακὴν μέχρι τοῦ ἔτους 1929, ἐν τούτοις ἡ δρᾶσις τῆς Ἀστυνομίας καὶ κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα, ὑπῆρξεν ἀποδοτικωτάτη. Ὅλα δὲ τὰ λαβόντα χώραν τότε σοβαρὰ ἐγκλήματα ἐξιχνιάσθησαν.

Ἡ δρᾶσις αὕτη τῆς Ἀστυνομίας ἀνεγνωρίσθη ἔστω καὶ ἀργὰ ὑπὸ τῆς Πολιτείας, ἥτις ἔσπευσεν νὰ ἐπανορθώσῃ, ἐν ἔτει 1929, τὴν προσγενομένην εἰς τὸ Σῶμα ἀδικίαν διὰ τῆς ἀναθέσεως εἰς αὐτὸ καὶ αὖθις τῆς Ὑπηρεσίας Ἀσφαλείας, ὥστε νὰ ἐπανακτήσῃ τοῦτο τὴν προτέραν του δικαιοδοσίαν καὶ ἁρμοδιότητα.

Τὰ ἄριστα ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀποτελέσματα ὀφείλονται εἰς τὰς ἀόκνους προσπαθείας τῶν Ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι σημειωτέον ἐστεροῦντο τῶν σήμερον παρεχομένων ὑπηρεσιακῶν μέσων κινήσεως. Ἐνδεικτικῶς δέον νὰ σημειωθῇ ἐνταῦθα, ὅτι κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐγκαταστάσεως τῆς Ἀστυνομίας, λόγῳ ἐντατικῆς ἐργασίας καὶ ὑπερκοπώσεως τῶν ὑπαλλήλων ἡ νοσηρότης αὐτῶν εἶχε φθάσει εἰς σοβαρὸν ποσοστόν.

5. Ἕτεροι τομεῖς ἀστυνομικῆς δράσεως ὑπῆρξαν τὰ ζητήματα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν Τροχαίαν Κίνησιν καὶ εἰς τὴν Ἀγορανομίαν.

Τροχαία: Ἀπὸ ἀπόψεως κινήσεως πεζῶν καὶ ὀχημάτων ἡ ἐμφάνισις τῆς πόλεως παρουσίαζε πρωτόγονον κατάστασιν. Ἀπειράριθμα δυστυχήματα ἐσημειοῦντο ἐκ τῆς ἐλλείψεως ἀστυνομικῆς ἐπιβλέψεως, διὰ τὴν τήρησιν τῶν κανόνων τῆς κινήσεως. Ἀπὸ τῆς ἀναλήψεως τῶν καθηκόντων της ἡ Ἀστυνομία, ἐφαρμόσασα τὰ δι' ἀστυνομικῶν διατάξεων θεσπισθέντα καθ' ὑπόδειξιν τῆς Βρεττανικῆς ἀποστολῆς μέτρα, προσέδωσε νέαν ἐκπολιτιστικὴν μορφὴν εἰς τὴν ὄψιν τῆς πόλεως καὶ περιώρισεν εἰς τὸ ἐλάχιστον τὰς συγκρούσεις τῶν ὀχημάτων καὶ τ' ἀνθρώπινα δυστυχήματα.

Ἀγορανομία: Καὶ ἐπὶ τοῦ τομέως τούτου ἡ δρᾶσις τῆς Ἀστυνομίας ὑπῆρξε λίαν σημαντική. Διὰ τῆς αὐστηρᾶς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Ἀγορανομικοῦ Κώδικος, τῆς παρακολουθήσεως τῶν τιμῶν, ἰδίᾳ δὲ τῆς νοθείας, ἐπετεύχθησαν ἄριστα ἀποτελέσματα ἀπὸ ἀπόψεως προστασίας τοῦ Δημοσίου συμφέροντος καὶ τῆς ὑγείας τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ.

(Συνεχίζεται)

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗΝ

Ὑπὸ κ. Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ Ἀστυνόμου Β'

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενον)

Β.—Ἡ πρόσληψις τῶν ἀστυφυλάκων.
Γ.—Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν ἀστυφυλάκων εἰς τὰς Ἀστυνομικὰς Σχολάς.

Β. Ἡ πρόσληψις τῶν ἀστυφυλάκων.

Διὰ νὰ καταταγῇ τις εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἀστυνομίαν δέον νὰ ἄγῃ τὸ 21ον ἕως τὸ 25ον ἔτος τῆς ἡλικίας του καὶ νὰ ἔχῃ ἐκπληρώσει τὰς στρατιωτικάς του ὑποχρεώ-

Ἀστυνομικὸν αὐτοκίνητον μὲ ἀσύρματον.

σεις. Αἱ δὲ γυναῖκες νὰ ἄγωσι τὸ 20ὸν μέχρι καὶ τὸ 35ον ἔτος τῆς ἡλικίας των. Ὁ ἐνδιαφερόμενος δέον νὰ ὑποβάλῃ διάφορα πιστοποιητικά, δηλαδὴ πιστοποιητικὸν γεννήσεως, γραμματικῶν γνώσεων, ἀγαμίας κλπ. Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ τῆς περιφερείας τοῦ τόπου τοῦ ὑποψηφίου γνωματεύει περὶ τῆς κοινωνικῆς του θέσεως, τοῦ ἤθους, τῶν φρονημάτων καὶ γενικῶς ἂν κρίνῃ τοῦτον κατάλληλον διὰ τὸ ἀστυνομικὸν ἐπάγγελμα. Μεγίστη προσοχὴ καταβάλλεται διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῶν πολιτικῶν φρονημάτων τῶν ὑποψηφίων διότι δὲν πρέπει νὰ ὑπάρξῃ περίπτωσις καθ' ἣν θὰ εἰσέλθῃ εἰς τοὺς κόλπους τῆς Ἀγγλικῆς ἀστυνομίας ἄτομον ἐμφορούμενον ὑπὸ ἀνατρεπτικῶν ἰδεῶν ἢ συνοδοιπορικῶν τοιούτων. Γραμματικαὶ γνώσεις μεγάλαι δὲν ἀπαιτοῦνται διὰ νὰ καταταγῇ τις εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἀστυνομίαν. Τοῦτο ἰσχύει δι' ὅλους τοὺς βαθμούς. Πάντων ἡ ἐξέλιξις καὶ ἡ σταδιοδρομία ἐξαρτῶνται ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἐκτελέσεως τῆς ὑπηρεσίας, διότι τὸ ἀστυνομικὸν ἔργον κρίνεται ὡς δυσχερὲς καὶ ἡ ἐπιτυχία αὐτοῦ

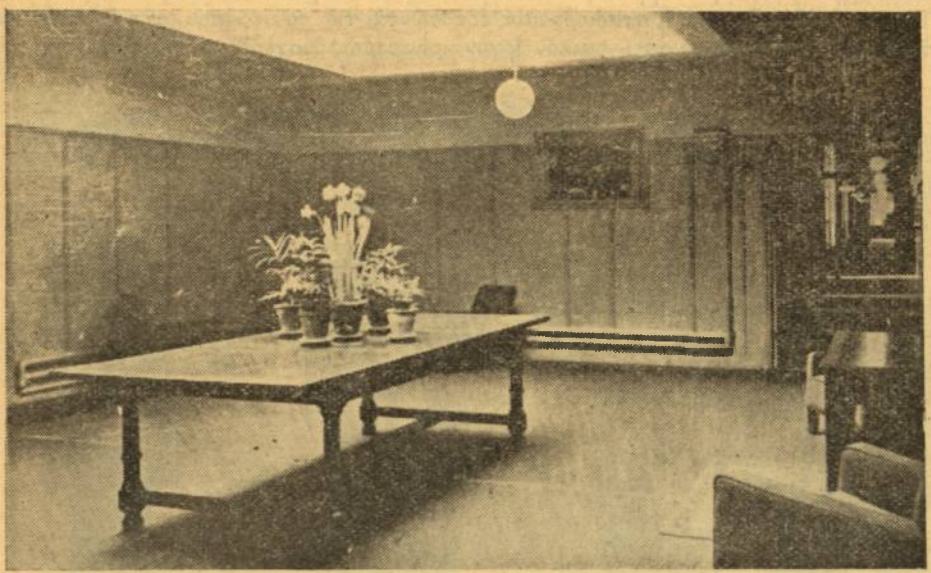
Ἐπιθεώρησις δοκίμων εἰς Ἀστυνομικὴν Σχολήν.

ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς πρὸς αὐτὸ ἀγάπης, τοῦ ζήλου καὶ τοῦ ἤθους τῶν ὑπαλλήλων. Τοῦτο εἶναι τὸ μόνον μέτρον καὶ τό μόνον μέσον, ποὺ ἀπαιτεῖται διὰ ν' ἀνέλθῃ τις μέχρι καὶ τῶν ἀνωτάτων ἀξιωμάτων τῆς Ἱεραρχίας εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἀστυνομίαν.

Ἐξαίρεσις ἐκ τοῦ μέτρου τούτου μέχρι τοῦδε δὲν παρετηρήθη καὶ τούτου ἕνεκεν δὲν ὑπάρχουσι καὶ πιστεύοντες ὅτι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ καὶ ἕτερος τρόπος ἀποκτήσεως ἀνωτέρου βαθμοῦ εἰς τὴν Ἀγγλικὴν ἀστυνομίαν.

Ἀπὸ τὸ ἔτος 1939 καὶ μέχρι σήμερον Σχολὴ Ἀξιωματικῶν—Ὑπαστυνόμων Β' τάξεως—δὲν ἔχει λειτουργήσει διὰ λόγους οἰκονομίας, ὡς μᾶς ἐδήλωσαν μὲ μεγάλην πικρίαν, διὰ τὴν ἔλλειψιν ταύτην. Τὸ 1932 ἐτροποποιήθη ὁ ὀργανισμὸς τῆς Μητροπολιτικῆς ἀστυνομίας καὶ οὕτω ἐπετράπη ἡ πρόσληψις νέων μὲ Ἀκαδημαϊκὴν μόρφωσιν, οἵτινες ἐφοίτησαν εἰς τὴν Σχολὴν καὶ ἐξῆλθον μὲ τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπα-

στυνόμου Β' τάξεως. Τὸ μέτρον τοῦτο ἔσχεν ἄριστα ἀποτελέσματα καὶ ἀρκετὰ ἐκ τῶν νῦν ἀνωτέρων στελεχῶν τῆς Μητροπολιτικῆς ἀστυνομίας προέρχονται ἐκ τῆς Σχολῆς ταύτης. Ἡ κήρυξις τοῦ πολέμου κατὰ τὸ ἔτος 1939 ἀνέκοψε τὴν λειτουργίαν τῆς Σχολῆς ταύτης καὶ αἱ οἰκονομικαὶ δυσχέρειαι τῆς Ἀγγλίας, ὡς εἴπομεν καὶ ἀλλαχοῦ, δὲν ἐπέτρεψαν μέχρι σήμερον τὴν ἐπαναλειτουργίαν αὐτῆς. Μόνον εἰς μίαν Σχολήν, ἐν Σκωτίᾳ, εὕρομεν Ἀρχιφύλακας ἐκπαιδευομένους διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαστυνόμου Β' τάξεως καὶ ἀστυφύλακας διὰ τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀρχιφύλακος. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ἐκπαιδεύσεώς των οἱ δόκιμοι δὲν ὀνομάζονται Ὑπαστυνόμοι ἢ Ἀρχιφύλακες, ἀλλ' ἀποστέλλονται εἰς τὰς ὑπηρεσίας—ἀνεξάρτητα Σώματα—ἐκ τῶν ὁποίων προέρχονται μὲ τὴν βαθμολογίαν τῆς ἐπιδόσεως ἑνὸς ἑκάστου εἰς τὰ διδαχθέντα μα-

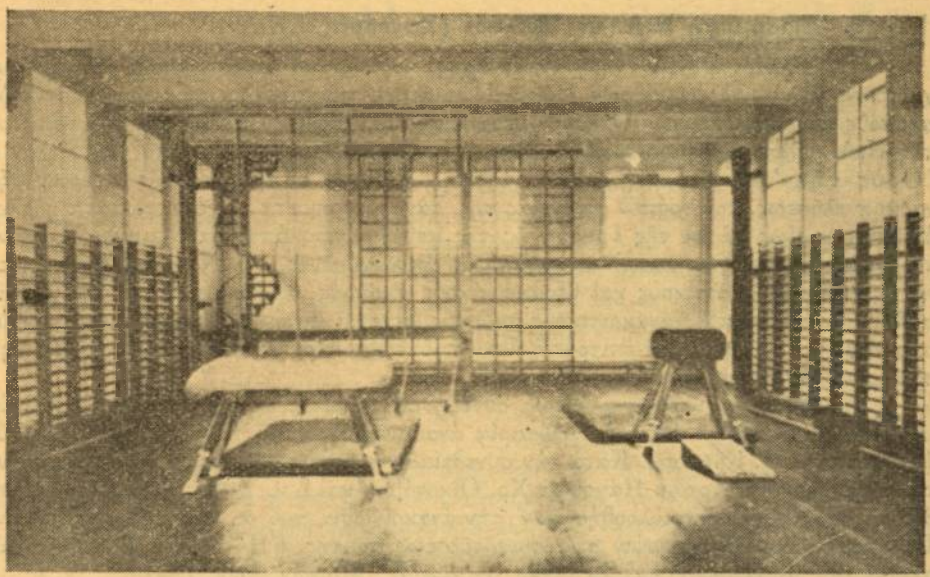
Προθάλαμος Ἀστυνομικοῦ Καταστήματος.

θήματα κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκπαιδεύσεώς των. Ἡ προαγωγὴ δι' ὃν βαθμὸν ἐξεπαιδεύθησαν δυνατὸν νὰ μὴ συμπέσῃ μὲ τὴν ἔξοδον τοῦ ἐκπαιδευθέντος ἐκ τῆς Σχολῆς καὶ αὕτη ἀνήκει εἰς τὴν ἀποκλειστικὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς δυνάμεως τοῦ Σώματος εἰς ὃ ἀνήκει ὁ ἐκπαιδευθείς. Αὕτη ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν ὑπαρχουσῶν κενῶν θέσεων ποὺ ὑφίστανται εἰς τοὺς βαθμοὺς δι' οὓς ἐξεπαιδεύθησαν τῆς δυνάμεως τοῦ ἀστυνομικοῦ Σώματος εἰς ὃ ἀνήκουσι. Μὴ ὑπαρχόντων κενῶν θέσεων προαγωγὴ δὲν νοεῖται καὶ ὅ,τι δὲν ἐννοοῦσι οἱ Ἄγγλοι ἁπλούστατα δὲν τὸ κάμνουσι. Διὰ τοῦτο ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῆς Σοχλῆς δυνατὸν νὰ ἐκτελῇ ἐπ' ἀρκετὸν χρονικὸν διάστημα τὰ καθήκοντα τοῦ βαθμοῦ του καὶ οὐχὶ τὰ δι' ὃν ἐξεπαιδεύθη.

Γ. Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν ἀστυφυλάκων εἰς τὰς Ἀστυνομικὰς Σχολάς.

Εἰς τὰς Ἀστυνομικὰς Σχολὰς τῶν ἀστυφυλάκων εἰσέρχονται οἱ ἔχοντες τὰ, ὑπὸ τοῦ ὀργανισμοῦ προβλεπόμενα προσόντα καὶ οἱ κριθέντες παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑγειονομικῆς ἐπιτροπῆς ὡς ἱκανοὶ διά τὸ ἀστυνομικὸν ἐπάγγελμα. Κατὰ τὸν χρόνον τῆς εἰσόδου των οἱ δόκιμοι δίδουσι τὸν διὰ τοὺς ἀστυνομικοὺς νενομισμένον ὅρκον, περιβαλλόμενοι ἀμέσως τὰς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου, λαμβάνουσι δὲ ἀμέσως τὸν μισθὸν τοῦ βαθμοῦ δι' ὃν ἐκπαιδεύονται. Διὰ τὸ

χρονικὸν διάστημα τῆς ἐν τῇ Σχολῇ ἐκπαιδεύσεώς των οὐδεμίαν δαπάνην καταβάλλουσι οἱ δόκιμοι. Μετὰ τὴν λῆξιν τῆς πρώτης ἐκπαιδεύσεώς των τοποθετοῦνται εἰς διάφορα Τμήματα τάξεως, ὅπου καὶ ἀρχίζει τὸ νέον στάδιον τῆς ἐκπαιδεύσεώς των, τὸ τῆς πρακτικῆς τοιαύτης. Ἡ πρακτικὴ ἐκπαίδευσις τῶν δοκίμων ἀνατίθεται συνήθως εἰς παλαιοὺς ἀστυνομικοὺς διακρινομένους διὰ παιδαγωγικὴν ἱκανότητα καὶ μεταδοτικὸν πνεῦμα. Ἡ διάρκεια τῆς πρακτικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν δοκίμων εἶναι δύο ἔτη. Μετὰ τὴν πάροδον αὐτῆς ἐπανεισάγονται εἰς τὴν ἰδίαν σχολὴν ὅπου καὶ παραμένουσι ἐκπαιδευόμενοι ἐπὶ ἓξ ἑβδομάδας. Μετὰ τὴν λῆξιν καὶ τῆς τελευταίας ἐκπαιδεύσεως κρίνονται τελικῶς πλέον ἅπαντες, καὶ ὅσοι μὲν θεωρηθῶσι ὡς ἱκανοὶ μονιμοποιοῦνται, ὅσοι δὲ ὡς ἀκατάλληλοι, ἀπολύονται.

Αἴθουσα γυμναστικῆς εἰς Ἀστυνομικὸν Κατάστημα.

Τὸ σύστημα τοῦτο ἐφαρμόζεται ὑπὸ τῶν περισσοτέρων ἀστυνομικῶν Σωμάτων, ἐξαιρέσει τινῶν τῆς Σκωτίας, εἰς τὰ ὁποῖα ἐφαρμόζεται ἀντιστρόφως, δηλαδὴ ὅταν κριθῇ τις ἱκανὸς διὰ τὴν ἀστυνομίαν δὲν εἰσάγεται ἀμέσως εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Σχολὴν πρὸς ἐκπαίδευσιν, ἀλλὰ τοποθετεῖται εἴς τι Τμῆμα τάξεως, εἰς ὃ ἐκτελεῖ ὑπηρεσίαν μετ' ἄλλου παλαιοῦ ἀστυφύλακος. Ἡ πρακτικὴ αὕτη ἄσκησις διαρκεῖ πλέον τοῦ μηνός. Μετὰ τὴν λῆξιν της ὁ δόκιμος ἀποστέλλεται πλέον εἰς τὴν Σχολὴν διὰ τὴν κανονικήν του ἐκπαίδευσιν.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν τὰ Σώματα τῆς ὑπαίθρου—Χωροφυλακὴ—δὲν ἔχουσι ἰδιαιτέρας Σχολάς, ἀλλ' ἅπαντες Ἀξιωματικοί, Ὑπαξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται ἐκπαιδεύονται εἰς τὰς αὐτὰς Σχολάς, εἰς ἃς ἐκπαιδεύονται καὶ οἱ ἀστυνομικοὶ τῶν Σωμάτων Πόλεων.

Εἰς τὰς Σχολὰς ταύτας οὗτοι λαμβάνουσι τὰς γενικὰς βάσεις τῆς ἀστυνομεύσεως, μετὰ τὴν ἔξοδόν των δὲ ἀποστέλλονται εἰς τὰς περιφερείας εἰς τὰς ὁποίας ἡ ἀστυνόμευσις ἀσκεῖται ὑπὸ τῆς Χωροφυλακῆς καὶ ὅπου πλέον συνεχίζεται ἡ πρακτικὴ ἐκπαίδευσις ἀναλόγως τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν καὶ ἀναγκῶν τῆς περιφερείας. Ἐννοεῖται ὅτι δὲν δύναται ὁ ἐκπαιδευθεὶς διὰ τὰ Σώματα τῶν Πόλεων νὰ τοποθετηθῇ εἰς τὰ Σώματα τῆς ὑπαίθρου καὶ ὁ διὰ τὰ Σώματα τῆς ὑπαίθρου νὰ ὑπερετήσῃ εἰς τὰ Σώματα τῶν Πόλεων. *(Συνεχίζεται)*

ΝΑΡΚΟΑΝΑΛΥΣΙΣ

Ἡ

(Ο ΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ)

Ὑπὸ κ. ΓΡΗΓ. ΚΑΤΣΑ
Καθηγητοῦ Ἰατροδικαστικῆς

5.—Ἐφαρμογὴ ναρκοαναλύσεως ἐν Ἑλλάδι.—Συνεδρία τῆς Ἰατρικῆς Ἑταιρείας Ἀθηνῶν.
6.—Ἀντιρρήσεις εἰς τὴν ἐφαρμογὴν δι' ἀνακριτικοὺς σκοποὺς τῆς ναρκοαναλύσεως.
7.—Συμπέρασμα.

5. Ἐφαρμογὴ Ν.Α. ἐν Ἑλλάδι (Συνεδρία Ι.Ε.Α.).

Ἐν Ἑλλάδι ἡ Ν.Α. ἐνηργήθη ἐν ἀρχῇ, κυρίως ὑπὸ στρατιωτικῶν ἰατρῶν–ψυχιάτρων, ἀλλὰ καὶ ψυχιάτρων ἄλλων ἱδρυμάτων, πάντοτε δὲ πρὸς διαγνωστικοὺς σκοποὺς καὶ ἐπακόλουθον ἀνάλογον θεραπείαν. Τὴν πρώτην πλήρη ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς Ν.Α. μελέτην ἐδημοσίευσεν ὁ διαπρεπὴς νομικὸς κ. Γιώτης, ὑπὸ τὸν τίτλον ὁ Ὁρὸς τῆς Ἀληθείας (1). Ὁ κ. Γιώτης, ἐκθέτων ἐν ἀρχῇ τὰ τῆς ἱστορίας τῆς ναρκοαναλύσεως, τὸν τρόπον ἐνεργείας της, τὰ προτερήματα καὶ ἐλαττώματα αὐτῆς, ἐξετάζει κυρίως τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς μεθόδου προκύπτοντα Νομικὰ καὶ Δεοντολογικὰ–Ἰατρικὰ ζητήματα καὶ καταλήγει ἀποδεχόμενος τὴν Ν.Α. ἐφ' ὅσον ἐκτελεῖται πρὸς διαγνωστικοὺς καὶ θεραπευτικοὺς σκοπούς, ἀποκρούει ὅμως τὴν χρησιμοποίησιν ταύτης πρὸς ἀνακριτικοὺς σκοπούς. Δέχεται μόνον ὅτι ἡ πρὸς ἀνακριτικοὺς σκοποὺς Ν.Α. δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ὅταν πρόκειται περὶ ὑποθέσεων ἀφορωσῶν τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος.

Τὸ θέμα τῆς ναρκοαναλύσεως συνεζητήθη εὐρέως ἐν τῇ Ἰατρικῇ Ἑταιρείᾳ Ἀθηνῶν κατὰ Μάϊον 1951 ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἀνακοινώσεως τοῦ τέως ἐπιάτρου καὶ νῦν ψυχιάτρου κ. Π. Κόκκορη. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ταύτην παρέστησαν καὶ ὁ τότε Ἀντεισαγγελεὺς τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Χρ. Οἰκονόμου καὶ ὁ κ. Γιώτης· ἀμφότεροι ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ἐπακολουθήσασαν τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Κόκκορη συζήτησιν. Παρέχομεν ἐνταῦθα σύνοψιν τῆς συνεδριάσεως ταύτης. (Ἡ πλήρης ἔκθεσις εὑρίσκεται εἰς τὰ Πρακτικὰ Ἰατρικῆς Ἑταιρείας Ἀθηνῶν ἔτους 1951).

Ἡ ἀνακοίνωσις τοῦ κ. Κόκκορη φέρει τὸν τίτλον:

«Ἡ Ναρκοανάλυσις ὡς διαγνωστικὸν μέσον κατὰ τὰς Ἰατροδικαστικὰς πραγματογνωμοσύνας». Ἔχει δὲ ἐν περιλήψει ὡς ἑξῆς:

Ὁ κ. Κόκκορης ἐνήργησεν εἰς διάφορα Στρατιωτικὰ Νοσοκομεῖα ὑπὲρ τὰς 300 ναρκοαναλύσεις, τὰς πλείστας μὲν πρὸς διαγνωστικὸν σκοπόν, ἀλλὰ καὶ ἀρκετὰς κατόπιν ἐντολῆς τῆς Στρατιωτικῆς Ἀρχῆς πρὸς ἀνακριτικοὺς σκοπούς.

Πραγματευόμενος τὴν Ν.Α. ὡς μέσον διαγνωστικὸν ἀνέφερε περιπτώσεις τινὰς καθ' ἃς ἡ μέθοδος ἀπεκάλυψε θεληματικὴν ὑπόκρισιν ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς νόσου πρὸς ἐπιτυχίαν ἀπαλλαγῆς, εἴτε συντάξεως, εἴτε ἄλλου τινὸς ἀνόμου συμφέροντος.

Ἐπίσης ἡ Ν.Α. ἐβοήθησε τὸν κ. Κόκκορην πρὸς διάγνωσιν πραγματικῶν νοσηρῶν καταστάσεων, αἵτινες βεβαιωθεῖσαι ἐδικαιολόγησαν τὴν ὑπὸ τῶν ἐξετασθέντων στρατιωτῶν ἐνεργηθεῖσαν ἀπειθαρχίαν ἢ λιποταξίαν ἢ ἄλλο τι βαρύτερον παράπτωμα. Ἀνέφερε κατόπιν ὁ κ. Κόκκορης περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ Ν.Α. ἐφαρμοσθεῖσα πρὸς ἀνακριτικοὺς σκοποὺς κατόπιν ἐντολῆς Ἀρχῆς ἀπέδωκε μέγιστα ὠφελήματα ἀποκαλύψασα τὴν ἐνοχὴν προσώπων ὑπονομευόντων αὐτὴν ταύτην τὴν ὕπαρξιν τοῦ Κράτους. Οὕτω διὰ τῆς Ν.Α. ἀπεκάλυψε—κατὰ τὸ 1948—τὴν ἐνοχὴν κατασκόπου Γερμανοῦ, ὑπηρετήσαντος ἐν ἀρχῇ τὴν Γερμανικὴν κατασκοπείαν ἐν Μακεδονίᾳ,

1. Εὑρεῖα περίληψις τῆς δημοσιεύσεως ταύτης τοῦ κ. Γιώτη εἶναι ἡ εἰς τὰ «Ἀστυνομικὰ Χρονικὰ» καταχωρηθεῖσα, τεύχη 3, 4 καὶ 5.

διὰ τῆς παραδόσεως σχεδιαγραμμάτων τῆς γραμμῆς Μεταξᾶ καὶ εἶτα τὴν Βουλγαρικὴν κατασκοπείαν καὶ τοὺς συμμορίτας διὰ πομπῶν ἀσυρμάτου, ἐγκατεστημένων ἐν Ἀθήναις. Ἐπραγματεύθη κατόπιν ὁ κ. Κόκκορης τὰς κατὰ τῆς Ν.Α. ἀντιρρήσεις· ταύτας παραλείπομεν διότι ἀναφέρονται ὑπὸ τοῦ κ. Γιώτη, κατέληξε δὲ ὁ κ. Κόκκορης ἀποδεχόμενος ὡς νόμιμον τὴν Ν.Α. καὶ δι' ἀνακριτικοὺς σκοποὺς εἰς ἃς περιπτώσεις—λόγῳ τῆς σπουδαιότητος αὐτῶν—παρίσταται ἀνάγκη.

Τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Κόκκορη ἐπηκολούθησεν εὐρεῖα συζήτησις εἰς ἣν ἔλαβον μέρος καὶ οἱ παραστάντες κατ' αὐτὴν κ. Χρ. Οἰκονόμου, Ἀντεισαγγελεὺς Ἀρείου Πάγου καὶ ὁ κ. Γιώτης.

Ὁ κ. Οἰκονόμου, συμφωνῶν πρὸς τὰ γενικὰ συμπεράσματα τοῦ κ. Κόκκορη, περιωρίσθη μόνον εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν νομιμότητα ἐφαρμογῆς Ν.Α. ὡς μέσου ἀποδεικτικοῦ ἔν τε τῇ ἐπιστημονικῇ ἢ τεχνικῇ λεγομένῃ Ἀστυνομίᾳ καὶ ἐν τῇ τακτικῇ ἀνακρίσει, ὑπεστήριξε δὲ ὅτι ἡ νῦν ἰσχύουσα Ποινικὴ Δικονομία διὰ τῶν ἄρθρων 251 καὶ 257 δὲν ἀποκλείει τὴν ἐνέργειαν τῆς Ν.Α., εἶναι δὲ ἡ ἐφαρμογὴ ταύτης νόμιμος.

Μετὰ τὸν κ. Οἰκονόμου ὡμίλησεν ὁ κ. Γιώτης. Οὗτος ὑπεστήριξε τὰς μέχρι τοῦδε ἐκφρασθείσας γνώμας δεχόμενος τὴν Ν.Α. πρὸς διαγνωστικοὺς σκοπούς· ἀπεδέχθη δὲ ὅτι ἂν διαρκούσης τῆς Ν.Α. ὁ ναρκαλυόμενος ἀποκαλύψῃ γεγονότα σχετιζόμενα μὲ τὸ ἔγκλημα, δι' ὃ κατηγορεῖται, ὁ ἐμπειρογνώμων οὐ μόνον δικαιοῦται, ἀλλὰ καὶ ὑποχρεοῦται νὰ ἀνακοινώσῃ ταῦτα εἰς τὸν Ἀνακριτήν. Δὲν ἀπεδέχθη ὅμως ὁ κ. Γιώτης τὴν ἐξ ἀρχῆς ναρκο-ανάκρισιν, ὑπεστήριξε δὲ—ἀντιθέτως πρὸς τὸν κ. Οἰκονόμου—ὅτι ἡ κειμένη παρ' ἡμῖν νομοθεσία δὲν εὐνοεῖ τὴν διὰ Ν.Α. μεταχείρισιν τοῦ ἀτόμου. Μόνον ἂν πρόκειται περὶ περιπτώσεως ἀφορώσης γενικὸν συμφέρον—τὸ συμφέρον τῆς Πατρίδος—δέχεται ὁ κ. Γιώτης τὴν Ν.Α. ἀλλὰ καὶ πάλιν ὑπὸ ὡρισμένους ὅρους.

Ἔλαβον κατόπιν μέρος εἰς τὴν συζήτησιν πολλοὶ ἰατροί. Ἐνταῦθα ἀναφέρομεν μόνον τὴν γνώμην τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ψυχιατρικῆς κ. Γ. Παμπούκη καὶ τὴν ἡμετέραν. Ὁ κ. Παμπούκης δὲν δέχεται τὴν Ν.Α. δι' ἀνακριτικοὺς σκοπούς, διότι ἐνδέχεται αὕτη νὰ ἐνεργηθῇ ἀκουσίως τοῦ ἐξεταζομένου καὶ διότι «ἡ εὐρυτέρα χρῆσις παρὰ τοῦ ἰατροῦ τῆς Ν.Α. θὰ κλονίσῃ τὴν κοινωνικὴν θέσιν τοῦ ἰατροῦ καὶ συνεπῶς τοῦ Ἰατρικοῦ Σώματος, συνόλου, λόγῳ παραβάσεως τοῦ Ἰατρικοῦ Ἀπορρήτου, τὴν τήρησιν τοῦ ὁποίου εἰς τοὺς ἰατροὺς ἐπιβάλλει οὐχὶ μόνον ὁ Νόμος, ἀλλὰ καὶ ὁ περίφημος ὅρκος τοῦ Ἱπποκράτους». Περαιτέρω ὁ κ. Παμπούκης λεπτολογῶν ἐπὶ τοῦ μηχανισμοῦ τῆς ἐπιδράσεως τῶν πρὸς ναρκοανάλυσιν φαρμάκων κατέληξε λέγων ὅτι ἡ δι' ἀνακριτικοὺς σκοποὺς Ν.Α. προσκρούει εἰς πολλὰς δυσκολίας καὶ ἀβεβαιότητας. Ἐδέχθη ὅμως καὶ ὁ κ. Παμπούκης ὅτι δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ Ν.Α. ἐὰν πρόκειται περὶ περιπτώσεως ἀφορώσης ἀνώτερα ἐθνικὰ ἢ καὶ βασικὰ κοινωνικὰ συμφέροντα (1).

6. Ἀντιρρήσεις εἰς τὴν ἐφαρμογὴν δι' ἀνακριτικοὺς σκοποὺς τῆς ναρκοαναλύσεως.

Ἡ κατὰ τὴν συζήτησιν ἐκφρασθεῖσα ὑφ' ἡμῶν (Γρ. Κάτσας) γνώμη ἐπὶ τοῦ ὅλου θέματος τῆς ναρκοαναλύσεως (Ν.Α.) ἔχει ὡς ἑξῆς (Ἐκ τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἰατρ. Ἑταιρείας Ἀθηνῶν 1951):

«Τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Κόκκορη ἀχθὲν πρὸς συζήτησιν θέμα εἶναι μεγίστου ἐνδιαφέροντος ἀπὸ ἰατροδικαστικῆς ἀπόψεως. Ἡ Ν.Α. ἐφ' ὅσον ἐφαρμόζεται πρὸς διάγνωσιν καὶ θεραπείαν παρὰ πάντων γίνεται ἀποδεκτή. Ἡ χρησιμοποίησις ὅμως ταύτης πρὸς σκοποὺς ἀνακριτικοὺς συνήντησε μεγίστην ἀντίδρασιν. Οἱ καταπολεμοῦντες τὴν πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν Ν.Α. πολλὰ κατ' αὐτῆς καταμαρτυροῦσι, καὶ δή:

Ἀντίρρησις πρώτη: Ὅτι πρὸς ἐνέργειαν τῆς μεθόδου ἀπαιτεῖται νυγμὸς διὰ βελόνης, ὅσον δὲ ἀσήμαντος καὶ ἂν εἶναι οὗτος ἀποτελεῖ τραῦμα τοῦ ἀρρώστου, ὅπερ οὐδεὶς ἄνευ τῆς συγκαταθέσεώς του ἐπιτρέπεται νὰ ἐνεργήσῃ.

---

2. Σφοδρῶς ἐπολέμησε τὴν Ν.Α. δι' ἀνακριτικοὺς σκοποὺς καὶ ὁ ψυχίατρος κ. Ζαννῆς χαρακτηρίσας αὐτὴν ὡς ἐπικίνδυνον καὶ παράνομον.

Ἐπὶ τῆς ἀντιρρήσεως ταύτης παρατηροῦμεν τὰ ἑξῆς : Ὁ νυγμὸς διὰ βελόνης καὶ ἂν θεωρηθῇ ὡς τραῦμα ἀναγνωρίζεται ὑπὸ τοῦ Νόμου ὡς ἐπιβεβλημένος εἰς πλείστας περιπτώσεις. Παραλείποντες ἄλλας, ἀναφέρομεν τὴν διατασσομένην ὑπὸ Ἀρχῆς λῆψιν αἵματος πρὸς ἐνέργειαν τῆς κατὰ Wasserman ἀντιδράσεως καὶ τὴν πρὸς ἐξέτασιν ἀμφισβητουμένης πατρότητος. Εἶναι δὲ ἡ τελευταία αὕτη βαρυτάτης κοινωνικῆς σημασίας, διότι δι' αὐτῆς ἐνδέχεται ἡ μὲν σύζυγος νὰ ἀποδειχθῇ μοιχός, τὸ δὲ τέκνον αὐτῆς νόθον. Οὐδεμία ὅθεν ἀντίρρησις κατὰ τῆς N.A. δύναται νὰ στηριχθῇ διότι πρὸς ἐνέργειαν ταύτης ἀπαιτεῖται νυγμὸς διὰ βελόνης πρὸς ἐνδοφλεβικὴν ἔνεσιν τοῦ φαρμάκου.

Τὸ ζήτημα τῆς ἀρνήσεως τοῦ κατηγορουμένου νὰ ὑποστῇ οἱονδήποτε τραυματισμόν, ἔστω καὶ νυγμὸν διὰ βελόνης, ἀναγνωρίζεται ὡς δικαίωμά του. Δέον ὅμως νὰ ἀναγνωρισθῇ ἔτι πᾶν δικαίωμα ἐπιβάλλει καὶ ὑποχρεώσεις, δὲν ἐπιτρέπεται δὲ εἰς οὐδένα νὰ προβάλλῃ πάντοτε τὸ ἐγώ του καὶ δὴ ἐπὶ περιπτώσεων ἀνάγκης τῆς Δικαιοσύνης.

Ἀντίρρησις δευτέρα : Ὅτι αἱ ὑπὸ τοῦ ναρκαναλυομένου διδόμεναι πληροφορίαι δὲν παρέχονται ἐνσυνειδήτως καὶ ἐν ἐπιγνώσει, οὕτως ὥστε οὗτος νὰ δύναται ἐν ἐπιγνώσει ν' ἀντιμετρήσῃ τὰς ἀποδιδομένας εἰς αὐτὸν κατηγορίας καὶ ἀναλόγως νὰ ἀπαντήσῃ, ἀλλ' ἐρευνᾶται τὸ ὑποσυνείδητον αὐτοῦ, διὰ δὲ τὰς τοιούτῳ τρόπῳ παρασχεθείσας πληροφορίας οὐδεμίαν εὐθύνην δύναται νὰ φέρῃ ὁ ἐξεταζόμενος. Ἐπὶ τούτου φρονοῦμεν τὰ ἑξῆς :

Τὰ μέσα τῆς Ἀνακρίσεως εἶναι πολλά. Ἡ Ποινικὴ Δικονομία διδάσκει ὅτι μετὰ τὴν Θεοδικίαν, τὴν ὑπὸ βασάνους ἀνάκρισιν, τὴν ἁπλῆν ἐξέτασιν προφορικῶς καὶ ἄλλα, εἰσήχθησαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἡ μακρὰ καὶ ἐξαντλητικὴ ἀνάκρισις, συνοδευομένη πολλαχοῦ μὲ τὴν ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ ἐξεταζομένου ἐπίρριψιν ἐντόνου ἠλεκτρικοῦ φωτός. Λέγεται δὲ ὅτι ὁ συνδυασμὸς τῶν δύο τελευταίων μεθόδων μέχρι θηριωδίας βασανιστικός, ἐκβιάζων τὸν κατηγορούμενον νὰ ἀπαντήσῃ εἰς τὰς ἀπευθυνομένας πρὸς αὐτὸν ἐρωτήσεις, ἄλλοτε μὲν ὁμολογῶν τὴν ἀλήθειαν, ἄλλοτε δὲ ἐπινοῶν ἀσυναισθήτως οἱασδήποτε ἀπαντήσεις πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἔστω καὶ ἐπ' ὀλίγον ἀπαλλαγῆς του ἀπὸ τὸ μαρτύριον τοιαύτης Ἀνακρίσεως.

Κατατυραννεῖται οὕτω τὸ ἐγὼ τοῦ ἀνθρώπου, αἴρεται ἡ ἐλευθερία τῆς βουλήσεώς του καὶ ἐκβιάζεται οὗτος νὰ ἀποκαλύψῃ—ἀσυνειδήτως πολλάκις—πράγματα ἅτινα θὰ ἐπεθύμει νὰ εὑρίσκωνται κεκαλυμμένα. Ἀπέναντι τοιούτων ἀνακριτικῶν μεθόδων ἡ διὰ N.A. εἶναι—θὰ ἔλεγέ τις—φιλανθρωπική. Ἡ Δικαιοσύνη πρὸς ἀπονομὴν τοῦ Δικαίου, πρὸς προάσπισιν τοῦ Κράτους πολλάκις, ἔχει ἀνάγκην πληροφοριῶν, ἀντὶ δὲ νὰ ἀγρεύωνται τοιαῦται διὰ μεθόδων τυραννικῶν, ὡς αἱ ἀνωτέρω, ὁ τρόπος τῆς ἀγρεύσεως τούτων διὰ τῆς N.A. εἶναι μᾶλλον ἀνεκτός. Κατηγοροῦσι ταύτην ὅτι πρὸς ἐπιβολήν της καταθλίβεται ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου. Ἡ ἐλευθερία ὅμως συλληφθέντος τινὸς παρεβιάσθη ἤδη ἐξ αὐτοῦ καὶ μόνου τοῦ γεγονότος τῆς συλλήψεώς του, τῆς ὑπὸ χειροπέδας μεταφορᾶς του ἀπὸ τῆς φυλακῆς εἰς τὴν Ἀνάκρισιν κλπ. καταρρίπτει δὲ τελείως τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἀτόμου ἡ ἐνίοτε ἐνεργουμένη ὑπὸ τὴν προβολὴν ἰσχυροῦ ἠλεκτρικοῦ φωτὸς μακρὰ καὶ ἐξαντλητικὴ ἀνάκρισις.

Ἡ Ἀνάκρισις θὰ χρησιμοποιῇ πᾶν μέσον δυνάμενον νὰ ἐκβιάσῃ τὸν κατηγορούμενον εἰς παροχὴν πληροφοριῶν. Ἡ δὲ ναρκοανάλυσις ἀποτελεῖ ἓν τῶν ὀλιγώτερον τυραννικῶν μέσων.

Ἀντίρρησις τρίτη : Ὅτι δὲν παρέχονται διὰ τῆς ναρκοαναλύσεως πληροφορίαι πάντοτε ἀληθεῖς, ἀλλὰ πλειστάκις διεστραμμέναι, εἴτε ἐναντίον ἀθῴων ἀνθρώπων, εἴτε ἐναντίον αὐτοῦ τούτου δημιουργουμένης οὕτω αὐτο-κατηγορίας.

Ἐπὶ τούτων παρατηροῦμεν τὰ ἑξῆς : Ἡ Ἀνάκρισις δι' οἱουδήποτε μέσου ἐνεργουμένη δὲν πρέπει νὰ πιστεύῃ, οὐδὲ ν' ἀποδέχεται ἀδιστάκτως τὰς παρεχομένας εἰς αὐτὴν πληροφορίας. Ὀφείλει νὰ ἐλέγχῃ τὴν ἀλήθειαν τούτων διὰ λογικῆς ἐπικρίσεώς των. Δι' οἱουδήποτε μέσου καὶ ἂν ἐνεργῆται ἡ Ἀνάκρισις εἶναι γνωστὸν ὅτι

ὁ ἀνακριθεὶς δύναται ἐν ἐπιγνώσει ἢ ἀσυνειδήτως νὰ κατηγορήσῃ ἄλλους ἢ καὶ ἑαυτὸν διὰ βαρύτατα πολλάκις κακουργήματα ἀνύπαρκτα. Δὲν δίδει ὅμως ἡ φωτισμένη Ἀνάκρισις πίστιν εἰς τὰς μαρτυρίας, εἰμὴ μετὰ ἔλεγχον τῆς ἀληθείας τῶν μαρτυρηθέντων. Τοῦτο ὀφείλει νὰ πράττῃ ἡ Ἀνάκρισις καὶ διὰ τὰς ὑπὸ τῆς Ν.Α. παρασχεθείσας πληροφορίας. Ἐὰν αὗται ἀποδειχθῶσιν ἀληθεῖς, τότε μόνον θὰ ἐπισύρωσιν εὐθύνας κατὰ τοῦ διὰ τῆς Ν.Α. ἀποκαλύψαντος τὰς ἐνεχοποιούσας αὐτὸν—ἢ ἄλλον—πληροφορίας.

Ἀντίρρησις τετάρτη: Ὅτι ὁ ναρκαναλύων ἰατρός, ἀποσπῶν πληροφορίας μυστικὰς δὲν δικαιοῦται νὰ καταδώσῃ αὐτὰς εἰς ἄλλους, οὐδὲ εἰς τὴν Ἀνάκρισιν, καθ' ὅσον τότε γίνεται ἔνοχος παραβιάσεως τοῦ ἐπαγγελματικοῦ ἀπορρήτου.

Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου δέον νὰ γίνῃ διάκρισις μεταξὺ ἰατροῦ ἐφαρμόζοντος τὴν Ν.Α. πρὸς διάγνωσιν καὶ θεραπείαν καὶ τοῦ πραγματογνώμονος ἰατροῦ τοῦ ἐνεργοῦντος Ν.Α. κατόπιν ἐντολῆς Ἀρχῆς τινος, νόμῳ δικαιουμένης νὰ διατάξῃ τὴν σχετικὴν πραγματογνωμοσύνην. Ὁ θεράπων ἰατρὸς ὑποχρεοῦται εἰς τὴν τήρησιν ἀπολύτου ἐπαγγελματικοῦ ἀπορρήτου, οὐδὲν εἰς οὐδένα ἀνακοινῶν ἐξ ὅσων κατὰ τὴν ναρκοανάλυσιν ἐξεμαίευσε. Ὁ πραγματογνώμων ὅμως ἰατρός, ἐφ' ὅσον ἀνέλαβε τὴν ἐνέργειαν Ν.Α. κατόπιν ἐντολῆς Ἀρχῆς ὑποχρεοῦται νὰ καταστήσῃ γνωστὰ εἰς τὴν διατάξασαν Ἀρχὴν τὰ κατὰ τὴν Ν.Α. ἐκμαιευθέντα. Ὡς γνωστὸν ὁ ἰατρὸς ὑποχρεοῦται ὑπὸ ὡρισμένων ἄρθρων τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καὶ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας νὰ ἀναλάβῃ τὴν ἐκτέλεσιν ἰατροδικαστικῶν πραγματογνωμοσυνῶν. Ἄρνησις πρὸς τοῦτο ἐπιφέρει τὴν τιμωρίαν τοῦ ἰατροῦ. Ἀναλαβὼν δὲ τὴν πραγματογνωμοσύνην ὀφείλει νὰ μαρτυρήσῃ τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην. Τοῦτο ὀφείλει νὰ πράττῃ καὶ προκειμένου περὶ πραγματογνωμοσύνης διὰ Ν.Α. Ἐννοεῖται ὅτι αἱ διὰ Ν.Α. παρεχόμεναι πληροφορίαι καὶ γνωστοποιηθησόμεναι πρὸς τὴν ἐντείλασαν Ἀρχὴν θὰ εἶναι αἱ σχετικαὶ πρὸς τὴν ὑπόθεσιν δι' ἣν διετάχθη ἡ πραγματογνωμοσύνη· πληροφορίαι μὴ ἀμέσως σχετικαὶ πρὸς ταύτην θὰ τηροῦνται ἀπόρρητοι.

7. Συμπέρασμα. Ἐν συμπεράσματι δὲν εἶναι δυνατόν, καὶ ἂν τὸ θελήσωμεν, νὰ προγραφῇ ἡ χρῆσις τῆς ναρκοαναλύσεως ἀπὸ τῆς Ἰατροδικαστικῆς πράξεως, ἐφ' ὅσον παρέχει ἐλπίδας διαφωτίσεως τῆς Δικαιοσύνης (1).

Εὐνόητον ὅτι ἡ Ν.Α. δέον νὰ ἐνεργῆται ὑπὸ ἰατρῶν ἠσκημένων εἰς τὴν διεξαγωγήν της, δὲν εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ ἐνεργῆται ἐπὶ πάσης περιπτώσεως, ἀλλὰ μόνον εἰς ἐκείνας καθ' ἃς ἡ Δικαιοσύνη δὲν διεφωτίσθη διὰ τῶν ἐν χρήσει ἀνακριτικῶν μέσων. Καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Γαλλίᾳ, ἔνθα σφοδρότατα ἐπολεμήθη ἡ Ν.Α. ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι διὰ ταύτης παραβιάζεται ἡ ἐλευθερία τοῦ ἀτόμου καὶ ἡ ἐλευθερία βουλήσεώς του, πλεῖστοι νομικοὶ θεωροῦν ἐφαρμόσιμον τὴν μέθοδον. Οὕτω ὁ Καθηγητὴς τῆς Νομικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Παρισίων Hugneney διακηρύσσει ὅτι: «Ὁ πραγματογνώμων δέον νὰ ἔχῃ τὰ αὐτὰ δικαιώματα ὡς ὁ θεράπων ἰατρός. Νὰ ἐνεργῇ ἐκόντος ἢ ἄκοντος τοῦ ἐξεταζομένου».

Τοιαύτη ὑπῆρξεν ἡ ἐπὶ τῆς Ναρκοαναλύσεως διεξαχθεῖσα συζήτησις ἐν τῇ Ἰατρικῇ Ἑταιρείᾳ Ἀθηνῶν.

---

1. Ἡ Ν.Α. δύναται νὰ ἀποβῇ ἐξόχως εὐεργετικὴ καὶ διὰ τὸν ναρκαναλυόμενον. Οὕτω κατὰ Δεκέμβριον 1950 ἡ ἐφημερὶς «Καθημερινὴ» ἐδημοσίευσε περίπτωσιν αὐτοκατηγορίας ὑπὸ Φράντζ τινος διὰ φόνον γυναικὸς συνταράξαντα τὴν Αὐστρίαν. Ὁ Φράντζ παρουσιασθεὶς εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ἐδήλωσεν ὅτι αὐτὸς ἦτο ὁ φονεύσας τὴν γυναῖκα καὶ ἔδιδε πλείστας πληροφορίας διὰ τὸν φόνον ἀληθοφανεῖς. Δι' ἐλαφρὰς ὅμως ὑποψίας ἀναληθείας ὑπεβλήθη εἰς Ν.Α. καὶ κατ' αὐτὴν ὡμολόγησεν ὅτι οὐδεμίαν σχέσιν εἶχε πρὸς τὸ ἔγκλημα καὶ ὅτι τὰ λεπτομερείας, ἃς ἔδιδε περὶ τοῦ φόνου ἔμαθεν ἐκ δημοσιεύσεων τῶν ἐφημερίδων. Ἡ Ἀνάκρισις δὲ ἐξηκρίβωσεν ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ φόνου ἐνοσηλεύετο εἰς Νοσοκομεῖον διὰ καρδιακὴν νόσον. Ἡ ἐξήγησις τῆς δημιουργηθείσης αὐτοκατηγορίας διηυκρινίσθη ὑπὸ τῆς Ἀνακρίσεως ὡς ἑξῆς: «Ἐπειδὴ ὁ Φράντζ ἔζη ἐν διαστάσει μὲ τὴν γυναῖκα του, κατὰ τῆς ὁποίας ἔτρεφεν ἔντονον μῖσος, ἐσχεδίασε τὴν ἰδέαν νὰ τὴν δολοφονήσῃ καὶ ἐταύτισε τὴν γυναῖκα του μὲ τὴν φονευθεῖσαν. Ὁ ταυτισμὸς αὐτὸς ἔγινε τόσον ἔντονος εἰς τὸ μυαλό του, ὥστε ἐπίστευσε μὲ θετικότητα ὅτι διέπραξε τὸ ἔγκλημα καὶ τὸ ὡμολόγησεν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν».

ΤΑ 12 ΜΥΣΤΙΚΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΑΥΛΩΝ

ΕΚΜΥΣΤΗΡΕΥΣΕΙΣ ΕΝΟΣ ΠΡΩΗΝ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ **ΑΛΑΙΝ ΑΠΟΥΩΡΝΤ**
Μετάφρ. ὑπὸ Σ.Α.Χ.—ΘΕΟΔΟΤΟΥ

ΙΑ'. ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΣΟΥΗΔΙΑΣ

—ΕΝΤΕΧΝΟΣ ΕΚΤΟΠΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΣΥΝΩΜΟΤΩΝ—

Ἦτο κατὰ τὴν διαμονήν μου ἐν Στοκχόλμῃ, ὅπου ἀντεπροσώπευα τὴν Γαλλίαν παρὰ τῇ Αὐλῇ τοῦ Ὀσκὰρ Β', ὅτε ἀνεμίχθην εἰς τὴν ὑπόθεσιν ποὺ θὰ διηγηθῶ. Ἐνθυμεῖσθε ἀναμφιβόλως ὅτι ὁ Βασιλεὺς οὗτος ἐμύησε τὸν Πρίγκηπα τῆς Οὐαλλίας Ἐδουάρδον εἰς τὰ μυστικὰ τοῦ τεκτονισμοῦ ἐν τῷ ὁποίῳ κατεῖχε θέσιν λίαν περίοπτον. Δυστυχῶς, ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς ἀνταρσίας προκαλεσάσης τὸ μοιραῖον σχίσμα ποὺ χωρίζει τὰς Στοὰς τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν ἄλλων χωρῶν τοῦ Βορρᾶ ἀπὸ τὰς ἰδικάς μας τῶν λατινικῶν φυλῶν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀμερικῆς, ἕνεκα τοῦ ὁποίου συμπεριελήφθη ἐν τῷ ἀφορισμῷ τῷ ἐκδοθέντι ἐναντίον αὐτῶν. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον δὲν ἠμπόρεσα νὰ ἔχω σχέσεις τεκτονικὰς μὲ τὸν Βασιλέα, μὲ τὸν ὁποῖον ἐν τούτοις εὑρισκόμην εἰς ἀρίστας σχέσεις. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Σουηδίας εἶναι πράγματι ἄνθρωπος χαρακτῆρος πολὺ εὐπροσηγόρου, καί, ἐπὶ πλέον, συγγραφεὺς διακεκριμένος. Πολὺ συχνὰ ἔσχον τὴν τιμὴν νὰ προσκληθῶ εἰς ἐκλεκτὰς συγκεντρώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας ἐσυνείθιζε νὰ διαβάζῃ γεγωνυῖᾳ τῇ φωνῇ τὰ φιλολογικὰ ἔργα του.

Αἱ περιωρισμέναι γνώσεις μου τῆς σκανδιναυϊκῆς ταύτης γλώσσης δὲν μοὶ ἐπέτρεψαν πάντοτε νὰ καταλαμβάνω αὐτὸ ποὺ ἐδιάβαζεν· ἀλλὰ τοῦτο δὲν μὲ ἠμπόδιζε νὰ ἐκφράζω τὸν βαθὺν θαυμασμόν μου διὰ τὴν μεγαλοφυΐαν του. Παρεκάλεσα μάλιστα τὸν Βασιλέα νὰ μοὶ παράσχῃ τὴν ἄδειαν νὰ μεταφράσω μερικὰ συγγράμματά του γαλλιστί, μὲ σκοπὸν νὰ τὰ δημοσιεύσω ἐν Παρισίοις, καὶ ἡ φιλοφρόνησις αὕτη τὸν ἐτίμησε πολύ.

Μετ' ὀλίγον καιρὸν ἔλαβα μίαν ἀπροσδόκητον πρόσκλησιν ἀπὸ τὰ Ἀνάκτορα. Ἔσπευσα ν' ἀνταποκριθῶ εἰς τὴν πρόσκλησιν ταύτην καὶ εἰσήχθην εἰς τὸ ἰδιαίτερον γραφεῖον τοῦ Βασιλέως, ἔνθα τὸν εὗρον περιβαλλόμενον ἀπὸ ἄπειρον ἀριθμὸν τόμων καὶ χειρογράφων.

— «Ἐλᾶτε, φίλτατέ μου Πρεσβευτά, μοὶ εἶπε χαιρετῶν με, μὲ τὴν ἐγκαρδιό-» τητα ποὺ διακρίνει τοὺς ἀπογόνους τοῦ Βερναδόττη».

«Σᾶς ἐκάλεσα ὄχι ὡς διπλωμάτην, ἀλλ' ὡς φίλον καὶ κριτικὸν διὰ νὰ σᾶς » συμβουλευθῶ περὶ ἑνὸς πολὺ σπουδαίου φιλολογικοῦ σχεδίου».

Ταραχθεὶς ἀπὸ αὐτὴν τὴν φιλόφρονα καταδεκτικότητά του, ἐδέχθην τὸ κάθισμα, ποὺ μοὶ προσέφερεν ἡ Μεγαλειότης Του καὶ ἡτοιμάσθην νὰ τὸν ἀκούσω.

— «Ἐνθυμεῖσθε, ἤρχισε νὰ λέγῃ, ὅτι πρό τινος καιροῦ μοὶ ὑπεβάλατε τὴν σκέ-» ψιν ὅτι πολλὰ ἀπὸ τὰ συγγράμματά μου ἦσαν ἄξια νὰ γνωσθοῦν ἀπὸ πρόσωπα » ἄλλα ἐκτὸς ἐκείνων, ποὺ γνωρίζουν τὰ Σουηδικά. Σᾶς ὁμολογῶ ὅτι συμμετέχω » εἰς αὐτὴν τὴν σκέψιν σας καὶ συχνὰ ἐλυπήθην μὴ δυνάμενος νὰ τὰ δώσω εἰς τοὺς » πολυπληθεῖς ἀναγνώστας, ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ συγγραφεῖς ἴσως ὀλιγώτερον » καλοὺς ἀπὸ ἐμέ».

Ἐκατάλαβα πολὺ καλὰ τὸν ὑπαινιγμὸν τοῦ Βασιλέως. Ἦτο κάτι τὸ ἰδιαίτερον τοῦ χαρακτῆρος του ὁ ὁποῖος, γενναιόφρων διὰ τοὺς ἐξ ἐπαγγέλματος συγγρα-

φεῖς, ἦτο φθονερὸς διὰ τὴν φιλολογικὴν φήμην μερικῶν ἄλλων ἐστεμμένων κεφαλῶν. Ἐσυνείθιζε νὰ ὑποτιμᾷ, ἐν τῷ ἰδιαιτέρῳ του κύκλῳ, τὰ θελκτικὰ μυθιστορήματα τῆς φίλης μου Βασιλίσσης τῆς Ρουμανίας Ἐλισάβετ, καὶ ἐνθυμοῦμαι τὸ παράπονον ποὺ μοὶ εἶχεν ἐκφράσει διὰ τὴν δημοτικότητα ποὺ ἀπέκτησαν «αἱ Σκωτικαὶ ἐφημερίδες» τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας, ἀπέδωκε δὲ τὴν ἐπιτυχίαν των εἰς τὴν ἰδιάζουσαν θέσιν τῆς συγγραφέως μᾶλλον παρὰ εἰς τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τοῦ βιβλίου των. Καὶ τότε ἀπήντησα·

— «Ἔχετε δίκαιον, Μεγαλειότατε, νὰ παραπονεῖσθε, μολονότι ἡ ἀπώλεια » εἶναι ἐν τῇ πραγματικότητι διὰ τὰ ἔθνη, ποὺ δὲν ἔχουν τὴν τιμὴν νὰ συμπεριλαμ- » βάνωνται μεταξὺ τῶν ὑπηκόων σας. Ἀλλ' ἐλπίζω ὅτι συντόμως θὰ τεθῇ μία θερα- » πεία εἰς αὐτὴν τὴν κατάστασιν».

Ὁ Βασιλεὺς ἔσχε χαμόγελον θριαμβευτικόν.

— «Τί θὰ ἐλέγατε ἐὰν σᾶς ἀπεδείκνυα ὅτι αἱ φιλικαὶ προσφοραί σας ἔσχον » ἤδη ἀρχὴν ἐκτελέσεως, καὶ ὅτι ἀσχολοῦμαι νὰ κάμω διαλογὴν μεταξὺ τῶν συγ- » γραμμάτων μου, διὰ νὰ δημοσιευθοῦν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ὑπὸ ἑνὸς συνδικάτου » ἐκδοτῶν ;»

Ἐξεπλάγην τόσον πολὺ ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἀποκάλυψιν, ὥστε μόλις συνεκρατήθην διὰ νὰ τηρήσω στάσιν ἁρμόζουσαν.

Ὄσκαρ Β'

— «Οὐδόλως ἐκπλήττομαι διότι ἡ φήμη τοῦ ὀνόματος » τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος ἐνέβαλεν εἰς πειρασμὸν ἄλ- » λους θαυμαστὰς καὶ ἴσως ἱκανωτέρους, ἀπήντησα. Πράγ- » ματι, τὸ μόνον λυπηρὸν εἶναι ὅτι τὰ συγγράμματά σας δὲν » εἶναι τόσον γνωστὰ εἰς τὰς λοιπὰς χώρας τῆς Εὐρώπης. » Ἐν τούτοις, σᾶς ὑποβάλλω τὰ εὐλαβῆ συγχαρητήριά μου».

— «Ἐλᾶτε, φίλτατέ μου Πρεσβευτά, μὴ γίνεσθε φθο- » νερός, ἀπήντησεν ὁ Βασιλεύς, ποὺ θὰ ἀντελήφθη ὅτι ὁ τό- » νος, μὲ τὸν ὁποῖον ὡμίλησα δὲν ἦτο φυσικός, σᾶς ὑπόσχο- » μαι ὅτι ἐὰν ἓν βιβλίον ἠμπορεῖ νὰ σᾶς ἐνδιαφέρῃ, θὰ τὸ » κρατήσω διὰ σᾶς καὶ δὲν θὰ τὸ δώσω εἰς τὸ συνδικᾶτον » τοῦ ὁποίου ὁ ἀντιπρόσωπος ἐζήτησεν ἀκρόασιν. Ναί, ἐξηκο- » λούθησε, παρατηρήσας τὴν ἔκπληξίν μου ποὺ ἤκουσα προφερομένην τὴν λέξιν «συν- » δικᾶτον», ὁ ἀντιπρόσωπος ποὺ ἐδέχθην ἦλθεν ἐξ ὀνόματος τριῶν κυρίων, ἕνας ἐξ » αὐτῶν εἶναι Γάλλος ὅπως σεῖς, ἦλθαν δὲ εἰς τὴν Στοκχόλμην διὰ νὰ διαπραγματευ- » θοῦν τὸ συγγραφικὸν δικαίωμα τῶν ἔργων μου ὑπὲρ ἐκδοτῶν ἐν Εὐρώπῃ καὶ Νοτίῳ » Ἀμερικῇ. Σκοπεύουν νὰ τὰ μεταφράσουν Γαλλιστί, Ἰταλιστί, Ἱσπανιστὶ καὶ » Πορτογαλλιστί, καὶ νὰ τὰ διαδώσουν συγχρόνως εἰς ὅλας αὐτὰς τὰς χώρας».

Ἐνόσῳ ἤκουα, δὲν συνεκρατούμην κάμνων ἐνδομύχως τὴν σκέψιν ὅτι οἱ ἐκδόται αὐτοί, ποὺ τόσον ἀπροόπτως ἐξέφρασαν τὴν ἐπιθυμίαν νὰ μεταφράσουν τὰ ἔργα τοῦ Ὄσκαρ Β', ἀνῆκαν ὅλοι εἰς τὴν λατινικὴν φυλήν. Ἦτο τουλάχιστον περίεργον ὅτι καμμία παρομοία πρότασις δὲν ἔγινεν ἀπὸ τὴν Γερμανίαν ἢ Ἀγγλίαν χώρας τόσον στενῶς συνδεδεμένας πρὸς τὰ ἤθη καὶ τὴν γλῶσσαν τῶν χωρῶν τοῦ Ὄσκαρ Β'. Ἐν τούτοις, ἐκράτησα τὰς σκέψεις ταύτας δι' ἐμέ. Ἀπήντησα ἁπλῶς·

— «Οἱ ἐκδόται ποὺ ἔσχον αὐτὴν τὴν ἰδέαν ἔδωκαν δεῖγμα τῆς εὐθικρισίας των. » Ἀναμφιβόλως τὰ ποσὰ ποὺ προσφέρουν εἶναι σπουδαῖα».

Εἶπα τοῦτο διότι γνωρίζω ὅτι ὅλοι οἱ βασιλεῖς—συγγραφεῖς ἔχουν τὴν ἀδυναμίαν νὰ ἀπολαμβάνουν χρήματα ἀπὸ τὰ ἔργα των, καί, ἐν γενικῷ κανόνι, ἐπιδεικνύουν μεγάλην λαιμαργίαν εἰς τὰς σχέσεις των μὲ τοὺς ἐκδότας.

Ὁ Βασιλεὺς ἐκοκκίνησεν ἐλαφρὰ καὶ ἀπήντησε :

— «Θὰ ἤθελα νὰ σᾶς συμβουλευθῶ ἐπίσης περὶ τοῦ σημείου τούτου. Εἰς τὸ » γράμμα ποὺ μοὶ ἀπηύθυναν οἱ κύριοι οὗτοι δὲν ὁμιλοῦν περὶ χρημάτων».

— «Πιθανῶς διὰ νὰ μὴ εἶναι προπέτειες, εἶπα. Θὰ δεχθοῦν τοὺς ὅρους ποὺ θὰ » εὐαρεστηθῇ ὁ Μεγαλειότης Σας νὰ τοῖς παρουσιάσῃ».

— «Ἂ! Τὸ πιστεύετε ; ἠρώτησε νευρικῶς».

— «Ἀναμφιβόλως, Μεγαλειότατε».

— «Ἀλλὰ δὲν σᾶς φαίνεται, ὅτι θὰ ἦτο ἔλλειψις λεπτότητος ἐκ μέρους μου νὰ » θίξω πρῶτος τὸ ζήτημα τοῦτο ; ἐξηκολούθησεν ὁ Μεγαλειότατος. Δὲν θὰ ἦτο προ- » τιμότερον ἐὰν ἕνας φίλος ἐχέμυθος θὰ ἐπεφορτίζετο νὰ βολιδοσκοπήσῃ τοὺς κυρίους » τούτους ἐν σχέσει πρὸς τὰς βλέψεις των ;»

Δὲν ἀμφέβαλλα πλέον περὶ τῶν σκοπῶν τοῦ Βασιλέως.

— «Ζητήσατέ μου, Μεγαλειότατε, ὅ,τι θέλετε, τῷ εἶπα μετ' ἐνθουσιασμοῦ, » καὶ θὰ τὸ κάμω. Θὰ ἴδω αὐτοὺς τοὺς κυρίους, καὶ θὰ συζητήσω τὸ ζήτημα μαζὶ » των, ἄλλως τε ἡ ἀποστολὴ αὕτη εἶναι εὐσυμβίβαστος μὲ τὴν κατάστασιν ἀνθρώ- » που τῶν γραμμάτων».

Εἶδα ὅτι εἶχε γοητευθῇ κυρίως ἀπὸ τὴν τελευταίαν φράσιν μου. Τὰ μάτια του ἔλαμψαν καὶ ἀπεκρίθη :

— «Δὲν τολμῶ νὰ καταχρασθῶ τῆς καλωσύνης σας. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι κατέ- » χετε γνώσεις εὐρυτάτας ἐν τῇ γαλλικῇ φιλολογίᾳ, τοῦθ' ὅπερ ὡρισμένως δὲν θὰ » εὕρισκα οὐδαμοῦ».

— «Μὴ λέγετε περισσότερα, Μεγαλειότατε, θὰ προσεβαλλόμην ἀληθῶς ἂν » θὰ ἠρνεῖσθε νὰ μὲ ἐπιφορτίσετε μὲ τὴν ἀποστολὴν ταύτην».

Μὲ αὐτὰς τὰς λέξεις ἔπαυσα τὴν συζήτησιν καὶ μετ' ὀλίγον ἀφῆκα τὴν Μεγαλειότητά του καὶ ἐπέστρεψα εἰς τὴν Πρεσβείαν μου, κάτοχος τῆς διευθύνσεως τῶν μελῶν τοῦ συνδικάτου μὲ τοὺς ὁποίους θὰ εἶχα νὰ συνομιλήσω. Ἦσαν ὁ κύριος Ντε Ροσσμόρτ, ἐκ Παρισίων, ὁ Σινιὸρ Καλβέττι ἐκ Τουρίνου καὶ ὁ Δρ Ρούη Μπλάνκο ἐκ Ρίου Ἰανεΐρου, κατέλυσαν δὲ εἰς ἓν τῶν κυριωτάτων ξενοδοχείων τῆς Στοκχόλμης.

Φθάσας εἰς τὴν Πρεσβείαν, ἀντίκρυσα εἰς τὸν προθάλαμον τὸν Γραμματέα τῆς Πρεσβείας, Κόμητα Χερβέ, νέον ποὺ ἐθεωροῦσα ὡς παιδί μου. Ὁ Κόμης ἀπετάθη εἰς ἐμὲ καὶ μὲ ἐπληροφόρησεν ὅτι τρεῖς ξένοι, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ ἕνας ἦτο Γάλλος καὶ εἶπεν ὅτι ἐλέγετο Ντε Ροσσμόρτ, ἦλθαν νὰ μὲ ἴδουν εἰς τὴν Πρεσβείαν, καὶ μὲ ἐπερίμεναν εἰς τὸ ἀναγνωστήριον. Ἠρνήθησαν νὰ γνωστοποιήσουν τὸν σκοπὸν τῆς ἐπισκέψεώς των, ἀλλ' εἶχαν ζητήσει τὴν ἄδειαν νὰ μὲ περιμένουν.

Ἦτο εὐκολώτατον ν' ἀναγνωρίσω ὅτι οἱ μυστηριώδεις ἐπισκέπται ἦσαν αὐτοί, ποὺ ἦσαν παρὰ τῷ Βασιλεῖ. Συνεπέραινα ὅτι ὁ συμπατριώτης μου ἤρχετο νὰ ζητήσῃ τὴν ὑποστήριξίν μου, ἀλλ' ἐξεπλάγην καὶ κάπως ἠνοχλήθην ἀπὸ αὐτὴν τὴν ἐπιμονήν. Ἐπῆγα εἰς τὸ ἀναγνωστήριον καὶ εὑρέθην ἔναντι τῶν τριῶν τούτων ἀνθρώπων. Ἐσηκώθησαν μόλις μὲ εἶδαν καὶ μὲ ἐχαιρέτησαν μὲ εὐγένειαν. Ὁ Ντε Ροσσμὸρτ ἦτο ἄνθρωπος ἐπιβλητικός, περίπου πενῆντα ἐτῶν, πολὺ σοβαρός· ὡμίλει ἐξ ὀνόματος τοῦ συνδικάτου. Ὁ Ἰταλὸς ἦτο γηραιότερος, μὲ παρουσιαστικὸν εὐγενές, ἀλλ' εἶχεν εἰς τὸ βλέμμα του μίαν αὐστηρότητα ποὺ μὲ ἀνησύχησεν. Ὁ Δρ Ρούη Μπλάνκο, ὁ τρίτος, ἦτο δυσκολώτερον νὰ περιγραφῇ. Ἦτο ἴσως 40—60 ἐτῶν, τὰ χρόνια εἶχαν ἀλλάξει ὀλίγον τὰ χαρακτηριστικά του. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔκλεισε κατὰ τὸ ἥμισυ τὰ μάτια του, ἀλλ' ὅταν τὰ ὀρθάνοιγεν, ἔλαμπαν μὲ ἔντασιν ποὺ ἐπροκαλοῦσε φρίκην. Ἐν συντομίᾳ, ἦτο εὔκολον νὰ ἴδῃ τις ὅτι δὲν ἦσαν τρεῖς συνειθισμένοι ἄνθρωποι.

Τοὺς παρεκάλεσα νὰ καθήσουν, τοὺς ἔδωκα πρῶτος τὸ παράδειγμα, καὶ ἤνοιξα τὴν συνομιλίαν, λέγων :

— «Ἤκουσα ἤδη νὰ γίνεται λόγος περὶ τῆς ἀφίξεώς σας εἰς Στοκχόλμην. » Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς Ὄσκάρ, παρὰ τῷ ὁποίῳ ἤμην τώρα...».

Ἐσταμάτησα. Ὁ Ντε Ροσεμὸρτ εἰς τὸν ὁποῖον ἀπηύθυνα τὸν λόγον, ἔκαμεν ἓν σύνθημα, ποὺ μὲ ἐξέπληξε. Θὰ ἠκούσατε πιθανῶς ὅτι εἰς τὸν τεκτονισμὸν ὑπάρχουν τριάκοντα τρεῖς βαθμοὶ μυήσεως. Ὁ ἀνώτατος βαθμὸς εἰς τὸν ὁποῖον ἕνας συνειθισμένος ἄνθρωπος ἠμπορεῖ νὰ φθάσῃ εἶναι ὁ τρίτος, καὶ ὁ ἀριθμὸς ἐκείνων, ποὺ φθάνουν μέχρις αὐτοῦ ἠμπορεῖ γενικῶς νὰ ὑπολογισθῇ ἐπὶ τῶν δακτύλων μιᾶς χειρός. Ὁ Ροσσμὸρτ ἀπέδειξε, μὲ τὸ σύνθημα ποὺ μὲ ἔκαμεν, ὅτι ἦτο μύστης τοῦ τριακοστοῦ βαθμοῦ.

Συνελθὼν ταχέως ἀπὸ τὴν σύγχυσίν μου, ἐξηκολούθησα :

«Ὁ Βασιλεὺς εὐηρεστήθη νὰ μὲ συμβουλευθῇ περὶ τῶν προτάσεων ποὺ τῷ » ἐκάματε καὶ εἶναι διατεθειμένος νά...».

Ἐδέησε νὰ σταματήσω πάλιν ἐν τῷ μέσῳ τῆς φράσεως. Ὁ Σινιὸρ Καλβέττι ἐπωφελήθη τῆς στιγμῆς, ποὺ ἔρριπτα τὸ βλέμμα πρὸς τὴν διεύθυνσίν του διὰ νὰ κάμῃ σύνθημα τὸ ὁποῖον μὲ ἐπροκάλεσε μεγαλειτέραν κατάπληξιν. Ὡμίλησα περὶ τριάκοντα τριῶν βαθμῶν. Οἱ τρεῖς τελευταῖοι εἶναι προωρισμένοι διὰ τοὺς κυβερνήτας τοῦ σώματος, ἀνθρώπους ποὺ σπανίως ξανοίγονται εἰς τοὺς μαθητάς των. Ἕνας μόνος ἄνθρωπος ἑκάστης γενεᾶς εἶναι δεκτὸς εἰς τὸν τριακοστὸν τρίτον καὶ τελευταῖον βαθμόν, καὶ ἡ ταυτότης του οὐδέποτε εἶναι γνωστὴ πέραν τῶν δύο ἀκολούθων βαθμῶν.

Συνήθως, ὑπάρχουν τέσσαρες μύσται τοῦ τριακοστοῦ δευτέρου βαθμοῦ, ἀνταποκρινόμενοι εἰς τὰ τέσσαρα τμήματα τοῦ κόσμου. Ὁ ἀριθμὸς τῶν κατόχων τοῦ τριακοστοῦ πρώτου βαθμοῦ δὲν εἶναι πολὺ σπουδαιότερος, μὴ ὑπερβαίνων ποτὲ ἕνα διὰ κάθε ἔθνος. Ὁ τελευταῖος μύστης τοῦ τριακοστοῦ πρώτου βαθμοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ, ἦτο ἕνας κόμης, ὅστις ὅμως ἀπεκήρυξε τὸν τεκτονισμὸν καὶ ἠσπάσθη τὸν Χριστιανισμόν. Ὁ Βασιλεὺς Ὄσκὰρ ὁ ἴδιος ἀντεπροσώπευε τὸν βαθμὸν τοῦτον ἐν Σουηδίᾳ. Ἡ κατάπληξίς μου ὑπῆρξεν ὅθεν μεγάλη, ὅταν εἶδα ὅτι ὁ Καλβέττι ἦτο μύστης τοῦ τριακοστοῦ πρώτου βαθμοῦ.

Ζωηρῶς συγκινηθείς, ἠθέλησα νὰ ἐξακολουθήσω βλέπων τὸν μορφασμὸν τοῦ τρίτου συνεταίρου των.

— «Εἶναι διατεθειμένος νὰ δεχθῇ λίαν εὐμενῶς τὴν προσφοράν σας, εἶπα ἀλλ' » ἐπειδὴ τὸ ζήτημα πρέπει νὰ λυθῇ, ὅσον ἀφορᾷ μερικὰ σημεῖα λεπτομερειακά...».

Αὐτὴν τὴν φορὰν ἔπαυσα, ἀπολύτως κατάπληκτος. Ὁ Βραζιλιανὸς ἔκαμεν ἐπίσης ἓν σύνθημα. Συνεκρατήθην μὲ τρόμον, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ κυρίου μιᾶς ἠπείρου, μύστου τοῦ τριακοστοῦ δευτέρου βαθμοῦ.

Ἦτο περιττὸν νὰ ζητηθοῦν ἄλλαι προφάσεις. Οἱ τρεῖς οὗτοι ἄνθρωποι, ποὺ μὲ ἐκυρίευαν μὲ τὴν δύναμιν τοῦ τάγματος καὶ εἰς τὰς διαταγὰς τῶν ὁποίων ἔδει νὰ ὑποκύψω, δὲν εἶχαν ἔλθει ἐκεῖ, ἀπὸ τὴν ἄκρην τοῦ κόσμου, ἁπλῶς διὰ νὰ συζητήσουν ζήτημα συγγραφικοῦ δικαίου. Ἐπερίμενα τὰς διαταγάς των ἐν σιγῇ.

Ὁ Ντε Ροσσμὸρτ ἦτο προφανῶς ἐπιφορτισμένος νὰ μοὶ τὰς κοινοποιήσῃ.

— «Ἀρκεῖ, ἀδελφέ! εἶπε σοβαρῶς. Βλέπω ὅτι εἶσθε ἄνθρωπος νουνεχής. Δὲν » εἶναι ὁ Βασιλεὺς Ὄσκάρ, ὁ ἐρασιτέχνης—συγγραφεύς, μὲ τὸν ὁποῖον ἔχομεν νὰ » κάμωμεν, ἀλλὰ ὁ ἀδελφὸς Ὄσκάρ, ὁ ἐπίορκος τέκτων. Οἱ κύριοι τοῦ τάγματός » μας, τῶν ὁποίων δύο σᾶς κάμνουν σήμερον τὴν τιμὴν τῆς παρουσίας των, συν» εδρίασαν καὶ τὸν κατεδίκασαν ὡς ὄντα τὴν κυριωτάτην ἀφορμὴν τοῦ σχίσματος, » τὸ ὁποῖον ἐπέφερε τὴν διχόνοιαν. Πρέπει νὰ εἶναι διεψευσμένος. Ὠνειρεύετο ὄχι » μόνον νὰ φθάσῃ εἰς τὸν τριακοστὸν πρῶτον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν τριακοστὸν τρίτον

» καὶ τελευταῖον βαθμόν, καὶ νὰ γίνῃ οὕτω κυρίαρχος τοῦ τεκτονισμοῦ. Ὁ πόθος » του δὲν ἐξεπληρώθη καὶ δι' αὐτὸν τὸν λόγον ἐπροκάλεσε τὴν ἀνταρσίαν καὶ ἐτέθη » ὁ ἴδιος ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀπεσχισμένων στοῶν. Διὰ τὸ ἔγκλημα τοῦτο, ἐκρίθη » ἄξιος θανάτου».

Ἕως ἐδῶ εἶχα ἀκούσει μὲ φόβον καὶ τρόμον. Τὸ συμπέρασμα ἐπάγωσε τὸ αἷμά μου.

— «Θανάτου! ἐστέναξα».

— «Εἶναι ἡ καταδίκη του, ἐπανέλαβε σοβαρῶς ὁ Ντε Ροσσμόρτ. Ὑπάρχει » ἄλλως τε μία ἄλλη ἀφορμὴ μοὺ δικαιολογεῖ τὴν ἀπόφασιν. Ὅταν ἐπῆλθε τὸ σχῖ- » σμα, οἱ κύριοι ἀπεφάσισαν νὰ στερήσουν τὰς ἀπεσχισμένας στοὰς ἀπὸ τὰς γνώ- » σεις, ποὺ εἶναι συναφεῖς μὲ τοὺς τρεῖς τελευταίους βαθμούς. Οἱ ἀντάρται ἀριθμοῦ- » σαν μόνον τρία μέλη τῆς κατηγορίας ταύτης. Ὁ ἕνας, Ἄγγλος, ἐσώθη μόνος, » παραιτούμενος ἀπὸ τὸ τάγμα μας καὶ ὁρκισθεὶς νὰ μὴ ἀποκαλύψῃ τὰς γνώσεις » του. Ἕνας ἄλλος, Γερμανός, μᾶς ἀψήφησε, καὶ ἐφονεύθη μετὰ ἓξ μῆνας. Τώρα εἶναι » ἡ σειρὰ τοῦ Ὀσκὰρ Β'. Ἐδήλωσε καθαρὰ ὅτι θὰ ἐμυοῦσεν ἄλλους μύστας καὶ ὅτι » θὰ τοῖς ἐκοινοποίει τὰς ἀναγκαίας γνώσεις. Διὰ τοῦτο καὶ μόνον κατεδικάσθη » εἰς θάνατον».

Ἤμην καταπτοημένος. Νὰ ἀκούω νὰ λέγουν ὅτι μία μοιραία συνωμοσία εἶχεν ἐξυφανθῇ κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ μονάρχου τούτου, ποὺ ἐξετιμοῦσα τόσον, ἦτο ἀρκετὸν διὰ νὰ λιποθυμήσω, καὶ ἐν τοσούτῳ δὲν εἶχα ἀκόμη ἀκούσει τὸ χειρότερον. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν μοῦ ἐνεπιστεύοντο τὸ μυστικὸν τοῦτο χωρὶς νὰ ἐλπίζουν νὰ μὲ κάνουν ὄργανον τοῦ ἐγκλήματός των. Αὐτὸ μὲ ἐξενεύρισεν. Οἱ φόβοι μου ἐδικαιολογήθησαν. Μόλις ὁ Ντε Ροσσμὸρτ ἐξέθεσε τοὺς λόγους τῆς καταδίκης εἰς θάνατον τοῦ Ὀσκὰρ Β', ἐζήτησε τὴν βοήθειάν μου ἐξ ὀνόματος τοῦ Μυστικοῦ Δικαστηρίου τῶν Κυρίων. Φυσικῷ τῷ λόγῳ τὸν ἔκαμα νὰ προσαγάγῃ, διὰ τὸν τύπον, τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἐξουσίας του. Τότε ὁ Καλβέττι ἔδειξε τὰ τρομακτικὰ καὶ ἐπίσημα σύμβολα εἰς τὰ ὁποῖα ὅλοι οἱ τέκτονες εἶναι ὑπόχρεοι νὰ ὑπακούουν, μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς των. Ἐδέησε νὰ ὑποκλιθῶ μὲ εὐλαβῆ ὑποταγήν.

Ἀλλὰ καίτοι εἶμαι εἰλικρινὴς τέκτων, δὲν παύω ὢν ἄνθρωπος. Μοὶ ἦτο ἀδύ- νατον, νὰ παράσχω ψυχρῶς βοήθειαν εἰς τοὺς δολοφόνους τοῦ Βασιλέως τούτου, ὅστις μὲ εἶχε γεμίσει ἀπὸ τόσας καλωσύνας. Ἐτόλμησα λοιπὸν νὰ ἀντείπω εἰς τοὺς ἀνωτέρους μου τούτους τέκτονας. Συνηγόρησα ὑπὲρ τῆς ζωῆς τοῦ Βασιλέως καὶ ἱκέ- τευσα ν' ἀναβάλουν τὴν ἐκτέλεσιν, ἕως οὗ οἱ κύριοι ἐπανεξετάσουν τὴν αὐστηρὰν ἀπό- φασίν των. Ὑπέμνησα ὅτι ἡ ἀρχὴ τοῦ τεκτονισμοῦ εἶναι ἡ καλωσύνη καὶ ἀγάπη τῶν ὁμοίων, καὶ ὅτι ἡ πρόοδος δὲν ἔπρεπε νὰ κηλιδωθῇ μὲ αἷμα. Ἔγινα εὐφραδής, ὑβρι- στικός, ἀπειλητικός.

Ὅταν ἐτελείωσα, ὁ Δρ Ρούη Μπλάνκο ὡμίλησε διὰ πρώτην φοράν.

— «Ἐτελειώσατε, ἀδελφέ; Λοιπόν, ἀπελφοί μου, θὰ ἐξηγήσωμεν εἰς τὸν » Βαρῶνον τί ἀπαιτοῦμεν ἀπὸ αὐτόν».

Προσεβλήθην ἀπὸ αὐτὴν τὴν ψυχρὰν καὶ χυδαίαν ἀπάθειαν. Ἀλλὰ δὲν ἔχασα τὸ θάρρος μου. Προσεποιήθην ὑποταγήν, μὲ σκοπὸν νὰ μάθω τὴν πρόθεσίν των καὶ ν' ἀντιπράξω κατόπιν. Ἤκουσα τὸν Ντε Ροσσμόρτ, ὅστις ἐξέθηκε διαφόρους προ- τάσεις τεινούσας νὰ ἐπιτύχουν ἰδιαιτέραν ἀκρόασιν ἀπὸ τὸν Βασιλέα, νὰ τὸν δολοφο- νήσουν ἄνευ ἐμποδίου καὶ νὰ φύγουν ἀπὸ τὴν Σουηδίαν προτοῦ ἐπιπέσουν ἐπ' αὐτῶν αἱ ὑποψίαι.

— «Ὑπάρχει τώρα εἰς τὸν λιμένα τοῦ Νόρκοπιγκ ἀτμόπλοιον φορτωμένον » μὲ σιτάρι, καὶ τοῦ ὁποίου ὁ πλοίαρχος μὲ διαφόρους προφάσεις βραδύνει ν' ἀπο- » πλεύσῃ. Τὸ πλοῖόν του εἶναι ὑπ' ἀτμὸν νύκτα καὶ ἡμέραν καὶ ἕτοιμον νὰ φύγῃ » κατὰ τὴν πρώτην ἐξέγερσιν. Μόλις ἐκτελεσθῇ ὁ κατάδικος—ἔτσι τὸν ὠνόμαζεν

» ὁ Ντε Ροσσμὸρτ—θὰ διευθυνθῶμεν πρὸς τὰ ἐκεῖ καὶ θὰ ἐπιβιβασθῶμεν τοῦ «Αἰ-
» σὶρ» μὲ τὸ ὁποῖον θ' ἀποπλεύσωμεν. Κατόπιν τούτου δὲν ἔχομεν πλέον τίποτε νὰ
» φοβηθῶμεν. Ἐὰν θὰ διεκινδυνεύατε καθ' οἱονδήποτε τρόπον, ἠμπορεῖτε νὰ ἔλ-
» θετε μαζί μας».

Δυσκόλως συνεκρατήθην ἀκούων τὴν αὐθάδη αὐτὴν πρότασιν. Ἐγώ, ὁ Πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας, ὁ φίλος καὶ συνάδελφος Βασιλέων καὶ Καγγελαρίων, προσεκαλούμην ψυχρῶς ν' ἀνταλλάξω τὴν θέσιν μου ἀποβαίνων περιπλανώμενος προγεγραμμένος, σύντροφος, ἢ μᾶλλον ὑπηρέτης ἀπέλπιδος ἀμερικανοῦ. Δὲν ἠμποροῦσα νὰ θεωρήσω τὰς προτάσεις αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων ὡς σοβαρὰς καὶ ὅτι εἶχαν πράγματι σκοπὸν νὰ καταχρασθοῦν τὴν δύναμίν των.

Ἐν τούτοις προσεποιήθην ὅτι ἤκουα μὲ ὑποχώρησιν, μολονότι παρουσίαζα ἀντίρρησιν βάσιμον εἰς ὅλα τὰ σχέδια, ποὺ εἶχαν κατεργασθῆ. Ἐν τέλει εἶδα τὸν Ρούη Μπλάνκο ρίπτοντα βλέμμα σοβαρὸν εἰς τὸν Καλβέττι, ὅστις παρετήρησεν:

— «Εἶναι σαφὲς ὅτι ὁ ἀδελφός μας, ὅστις εἶναι οἰκειακὸς τῆς Σουηδικῆς
» Αὐλῆς, εἶναι εἰς θέσιν νὰ μᾶς ὑποβάλῃ πρότασιν κατάλληλον. Σᾶς ἀφίνομεν, Κύριε
» Βαρῶνε, διὰ νὰ σᾶς ἐπιτρέψωμεν νὰ σκεφθῆτε τὸ ζήτημα καὶ νὰ παρουσιάσετε πρό-
» τασιν ἐπιτρέπουσαν νὰ καταλήξωμεν».

Μὲ αὐτὰς τὰς λέξεις ἐσηκώθη, καὶ οἱ τρεῖς σύντροφοι ἔφυγαν, καὶ μὲ ἄφιναν εἰς κατάστασιν ἀξιολύπητον.

Βασιζόμενος ἐπὶ τῶν καθηκόντων ἀνθρωπισμοῦ καὶ νομιμοφροσύνης ποὺ μοῦ ἐπέβαλλε τὸ τάγμα μου, ἀπεφάσισα νὰ μεταχειρισθῶ μέσον ἁπλούστατον. Εἶπα κατ' ἐμαυτὸν ὅτι χωρὶς νὰ κάμω τι, ποὺ νὰ προδοθοῦν οἱ τέκτονες ἀδελφοί μου, θὰ ἐπέβλεπα μυστικῶς ἐπὶ τοῦ θύματός των καὶ θὰ τὸ ἐπροστάτευα, εἰ δυνατόν, ἐναντι τῆς ἐκδικήσεώς των. «Εἶπατέ μου, φίλε μου, θὰ ἐπράττετε σεῖς διαφορετικά; Καὶ ἡ Ἐξοχότης του μὲ παρετήρησε μὲ ὕφος ἐρωτηματικόν.

— «Ὄχι, φίλτατε Πρεσβευτά, ἀπήντησα μὲ τόνον σοβαρόν. Ἡ διαγωγή σας
» εἰς αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν, ὅπως εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις τοῦ σταδίου σας, μοὶ φαί-
» νεται ὅτι ἔχει συνδιαλλάξει τὰς ὡραιοτάτας ἀρχὰς τῆς τιμῆς μὲ τὰς ἐπιβαλλούσας
» ἀπαιτήσεις τῆς συνειδήσεως».

— «Καλῶς. Χαίρω μὲ τὸν τρόπον ποὺ βλέπετε». Λοιπὸν ὅλην τὴν νύκτα ἐξήτασα τὰ σχέδιά μου. Ἐν τέλει κατέληξα ὅτι θὰ ἦτο καλὸν νὰ μεταμφιεσθῶ καὶ νὰ ἐπιβλέπω στενῶς τὰ διαβήματα τῶν τριῶν ἀπεσταλμένων. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπροτίμησα τὴν στολὴν Σουηδοῦ χωροφύλακος. Ἐδυσκολεύθην πολὺ διὰ ν' ἀλλάξω τὴν φυσιογνωμίαν μου μὲ βαφὴν καὶ ψευδὲς γένειον, διὰ ν' ἀποφύγω τὴν ἀναγνώρισίν μου, διότι δὲν ἐπεθύμουν νὰ στραφοῦν ἐναντίον μου τὰ ἐγχειρίδια τοῦ Μυστικοῦ Δικαστηρίου.

Ἔκαμα αὐτὰς τὰς προετοιμασίας τῇ βοηθείᾳ τοῦ Γραμματέως μου κόμητος Χερβέ. Κατόπιν, εἶπα εἰς τὸ σπῆτί μου, ὅτι ἤμην ἀδιάθετος καὶ ὅτι θὰ ἐπλάγιαζα μερικὰς ἡμέρας. Ὅταν ἔγινε καὶ τοῦτο, ἠμπόρεσα νὰ ἐξέλθω ἀπὸ τὴν Πρεσβείαν χωρὶς δυσκολίαν καὶ νὰ ἀφοσιωθῶ εἰς τὸ ἔργον μου.

Ἡ πρώτη πεῖρα μου ἦτο διασκεδαστική. Ἐπλησίασα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Κάρλσκρονα» ὅπου εἶχε καταλύσει ἡ τριάς, ὁπότε εἶδα νὰ ἐξέρχωνται οἱ δύο των, ὁ Ντε Ροσσμὸρτ καὶ ὁ Καλβέττι. Ὀπισθοχώρησα καὶ τοὺς ἀφῆκα νὰ περάσουν, καὶ κατόπιν ἐστράφην καὶ τοὺς παρηκολούθησα. Καὶ ἀντελήφθην ἀμέσως ὅτι διηυθύνοντο εἰς τὴν κατοικίαν μου. Ἐσύρθην ὑπούλως ὅταν ἤνοιξεν ἡ θύρα καὶ ἤκουσα τὸν θυρωρὸν ποὺ τοὺς ἐπληροφόρει ὅτι εἶμαι ἀσθενής. Οἱ δύο ἄνθρωποι ἐξῆλθαν καὶ ἀντήλλαξαν βλέμματα οἰκτρά, ὅταν δὲ ἦσαν καθ' ὁδὸν ὁ Ροσσμὸρτ ὑπετονθόρυσεν ἐκφράσεις ἀγροίκους, διὰ τὰς ὁποίας θὰ τὸν ἐπροκαλοῦσα ἀμέσως, ἂν δὲν ἤμην μετημφιεσμένος.

Ἐπέρασα ὅλην τὴν ἡμέραν ἐπιτηρῶν τὰς μετακινήσεις τῶν συνωμοτῶν. Ἡ μόνη μου φροντὶς ἦτο ἂν τοὺς ἔβλεπα νὰ μεταβοῦν εἰς τὰ Ἀνάκτορα διὰ νὰ ζητήσουν ἀκρόασιν ἀπὸ τὸν Βασιλέα, καὶ εἶχα σχεδιάσει ἕν σχέδιον διὰ νὰ τοὺς ἐμποδίσω, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐχρησιμοποίησα ἕνεκα τοῦ δρόμου ποὺ ἠκολούθησαν τὰ πράγματα.

Ἀλλ' ἀντὶ ὅλων τούτων, μία μοναδικὴ ἔξοδος τοῦ Ντε Ροσσμὸρτ ὑπῆρξε τὸ μόνον σπουδαῖον γεγονὸς τῆς ἡμέρας. Μετέβη εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν σταθμόν, τὸν ἠκολούθησα δ' ἐκ τοῦ πλησίον. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ οὔτε ἐφαντάζοντο πιθανῶς τὴν ἐπίβλεψιν, τῆς ὁποίας ἦσαν τὸ ἀντικείμενον, διότι ὁ Ντε Ροσσμὸρτ δὲν ἔλαβε καμμίαν προφύλαξιν. Διηυθύνθη κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸ γραφεῖον τῶν εἰσιτηρίων καὶ ἐζήτησε τρία εἰσιτήρια διὰ τὸ Νόρκοπιγκ.

Ἐστενοχωρήθην σοβαρῶς, διότι τοῦτο ἀπεδείκνυε σαφῶς ὅτι ἔμελλαν νὰ δράσουν αὐθημερόν. Τελείως ταραγμένος ἀπὸ τὸν μυστικὸν χαρακτῆρα τῶν πράξεών των, τὸ μόνον, ποὺ εἶχα νὰ κάμω ἦτο ν' ἀκολουθήσω τὸν Ροσσμὸρτ μέχρι τοῦ ξενοδοχείου καὶ νὰ σταθῶ εἰς τὰ πέριξ. Αἱ κινήσεις μου ἐπέσυραν τὴν προσοχὴν τοῦ θυρωροῦ, καὶ τῷ εἶπα ὅτι οἱ ξένοι του ἦσαν ὕποπτοι ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ καιρὸς ἐπερνοῦσεν, ἦσαν μεσάνυκτα, καὶ δὲν εἶχα εἰσέτι ἀντιληφθῆ τίποτε τὸ ἄτακτον.

Ἤρχισα νὰ φοβοῦμαι ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν Πρεσβείαν, ὁπόταν, βαδίζων ἀσκόπως εἰς τὴν ὁδόν, ὅπου κεῖται τὸ ξενοδοχεῖον, εἶδα ἕνα προσωπιδοφόρον προχωροῦντα, τοῦ ὁποίου ὅμως τὸ βάδισμα μοὶ ἦτο γνωστόν. Ἀδυνατῶν νὰ σχηματίσω πεποίθησιν, ἐπέβλεψα τὸ παράδοξον τοῦτο πρόσωπον ποὺ διηυθύνετο εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ὅπου καὶ ἐμβῆκεν. Αἱ ὑπόνοιαί μου ἐξηγέρθησαν. Ἐμβῆκα ἀμέσως κατόπιν ἀπὸ τὸ πρόσωπον τοῦτο. Τὸν ἤκουσα ζητοῦντα μὲ φωνὴν ἀδύνατον καὶ δυσδιάκριτον τὰ διαμερίσματα τῶν τριῶν ξένων. Ὅπου καὶ τὸν ὡδήγησαν. Ἐπερίμενα νὰ περάσῃ ἕως ποὺ ἔκλεισεν ἡ θύρα κατόπιν του. Τότε ἔθεσα τὸ αὐτί μου ἐπάνω εἰς τὴν κλειδαριάν. Ἡ φωνή, ποὺ ἤκουσα παρ' ὀλίγον νὰ μὲ κάμῃ νὰ πέσω ἀπὸ συγκοπήν. Ἦτο ἡ φωνὴ τοῦ Ὀσκὰρ Β'.

Ὁ Πρεσβευτὴς ἐπρόφερεν αὐτὰς τὰς λέξεις μὲ ἔμφασιν δραματικήν, καὶ μὲ παρετήρει ὡσὰν νὰ ἤθελε νὰ διαβάσῃ τὴν σκέψιν μου.

Ἤμην βαθέως θλιμμένος.

— «Ὁποία τρομερὰ κατάστασις! εἶπα. Ἀναμφιβόλως εἶχον προσελκύσει τὸν » Βασιλέα διὰ νὰ τὸν σκοτώσουν ;»

Ἡ Ἐξοχότης του ἔκαμε σημεῖον τῆς κεφαλῆς καταφατικόν.

— «Δὲν ἀμφέβαλλα περὶ τούτου. Ἐνῷ ἐγὼ ἐπέβλεπα τοὺς δύο συντρόφους του, » ὁ τρομερὸς Δόκτωρ τοῦ Ρίου Ἰανεῖρου εἶχε μαντεύσει τὴν ἔχθραν μου καὶ εἶχεν » ἀποφασίσει νὰ ἐργασθῇ μόνος. Ἔμαθα βραδύτερον ὅτι εἶχε στείλει εἰς τὸν Βασιλέα » Ὀσκὰρ γράμμα, ὅπου διετείνετο ὅτι διὰ ν' ἀποφύγουν τὸν ἀνταγωνισμὸν ἄλλων ἐκ» δοτῶν, ἦτο ἀνάγκη ὅπως αἱ διαπραγματεύσεις γίνουν μυστικαί. Εἶχεν ὁρίσει ὅπως » ὁ Βασιλεὺς μεταβῇ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον αὐστηρότατα ἄγνωστος καὶ διὰ νὰ ἐμπνεύσῃ » ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν Μεγαλειότητά Του ἐδήλωσεν ὅτι θὰ ἤμην παρὼν κατὰ τὴν » συνομιλίαν.

«Ἐννοεῖτε εἰς ὁποίαν κατάστασιν εὑρισκόμην, ἐξηκολούθησεν ἡ Ἐξοχότης » Του. Πᾶσα βραδύτης ἠδύνατο νὰ στοιχίσῃ τὴν ζωὴν εἰς τὸν Βασιλέα. Ἀφ' ἑτέ» ρου, ἐὰν ἐπεζήτουν νὰ ἐπικαλεσθῶ βοήθειαν, θὰ ἐξετιθέμην σοβαρῶς ἔναντι τοῦ » τεκτονικοῦ τάγματος, καὶ δὲν θὰ ἠρκοῦντο μόνον μὲ μίαν κεφαλήν».

Ὤφειλα λοιπὸν κατ' αὐτὸ τὸ ἔσχατον ὅριον νὰ ὑπολογίσω ἐπὶ τῶν ἀτομικῶν μου τεχνασμάτων. Ἐσκέφθην μερικὰς στιγμὰς—γνωρίζετε μὲ ποίαν ταχύτητα δρᾷ ὁ νοῦς εἰς παρομοίας περιστάσεις—καὶ συνέλαβα ἓν σχέδιον. Ἐκρυφάκουσα ἐκ νέου εἰς τὴν θύραν καὶ ἤκουσα τὸν Ντε Ροσσμὸρτ ποὺ ὡμιλοῦσε. Τότε ἐκτύπησα ἐλαφρά.

Οἱ κτύποι ποὺ ἐκτύπησα ἀπετέλουν σύνθημα τεκτονικόν, τὸ ὁποῖον τὰ πρόσωπα μὲ τὰ ὁποῖα ἤμην εἰς σχέσεις ὤφειλαν νὰ ἐννοήσουν. Τὸ γεγονὸς ἐδικαίωσε τὴν ἀναμονήν μου. Ἐπῆλθε νεκρικὴ σιωπὴ εἰς τὸ δωμάτιον, κατόπιν ἕνας ψιθυρισμός, καὶ ἀμέσως κατόπιν ἤκουσα βήματα διευθυνόμενα πρὸς τὴν θύραν.

Ὀπισθοχώρησα ὀλίγον καὶ ἐπερίμενα. Ἡ θύρα ἤνοιξε καὶ ἐφάνη ἡ ἀνήσυχος μορφὴ τοῦ Ντε Ροσσμόρτ.

Μὲ εἶδεν, ἀλλ' ἡ μεταμφίεσίς μου καὶ τὸ ἡμίφως εἰς τὸ ὁποῖον ἐστεκόμην τὸν ἠμπόδιζαν νὰ μὲ ἀναγνωρίσῃ. Ἔκαμα σύνθημα πολὺ γνωστὸν καὶ τὸν ἐκάλεσα νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν διάδρομον.

Ἐφάνη πολὺ ἐκπεπληγμένος. Ἐπροχώρησεν, ἔκλεισε τὴν θύραν ὄπισθέν του. Μόλις μὲ ἐπλησίασεν, εἶπε :

— «Ποῖος εἶσθε, ἀδελφέ ; Τί συμβαίνει;»

— «Προσοχή! ἀπήντησα. Ὅλα εἶναι γνωστά. Εἶμαι ἐδῶ μὲ κίνδυνον τῆς ζωῆς » μου διὰ νὰ σᾶς προειδοποιήσω. Μεταβῆτε κατ' εὐθεῖαν εἰς τὸν σταθμὸν καὶ μὴ » νομίσετε ἑαυτὸν ἐν ἀσφαλείᾳ, ἐφόσον δὲν θὰ ἔχετε ἐπιβιβασθῆ ἐπὶ τοῦ «Αἰσὶρ» » ἐν Νόορκοπιγκ».

Μὲ παρετήρησε μὲ τρόμον.

— «Ἀλλὰ ποῖος εἶσθε λοιπόν ; ἠρώτησεν ἐκ νέου».

— «Μὴ μὲ ἐρωτᾶτε, εἶπα σοβαρῶς. Ἀρκεῖ ὅτι θυσιάζω τὴν νομιμοφροσύνην » μου ὡς Σουηδοῦ εἰς τὴν τεκτονικὴν τιμήν. Πηγαίνετε ἀμέσως προτοῦ συλληφθῆτε » ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας».

Ὡχρίασε καὶ ἔκαμεν ἓν βῆμα πρὸς τὰ ἐμπρός.

— «Ἀλλ' οἱ σύντροφοί μου ; ἐψιθύρισεν ὀπισθοχωρῶν».

— «Θὰ τοὺς ἴδω, εἶπα. Θὰ φροντίσω διὰ τὴν ἀσφάλειάν των. Θὰ σᾶς συναντήσουν εἰς τὸ τραῖνον. Τώρα σπεύσατε, διότι κάθε λεπτὸν ἀργοπορίας ἠμπορεῖ νὰ » ἀποβῇ μοιραῖον».

Αὐτὴν τὴν φορὰν δὲν ἐδίστασε πλέον. Τὸν ἤκουσα νὰ καταβαίνῃ δρομαίως τὴν κλίμακα καὶ ν' ἀναχωρῇ ἀπὸ τὸ ξενοδοχεῖον.

Μόλις ἔφυγεν, ἐπῆγα εἰς τὴν θύραν τοῦ δωματίου καὶ ἐπανέλαβα τὸ αὐτὸ σύνθημα. Ἤμην βέβαιος ὅτι οἱ ἄλλοι δὲν θὰ εἶχαν προβῆ εἰς τὴν ἐγκληματικὴν πρᾶξίν των πρὸ τῆς ἐπανόδου τοῦ συντρόφου των. Εἶχα δίκαιον.

Αὐτὴν τὴν φορὰν ἦτο ὁ Ἰταλὸς ποὺ ἔδειξε τὴν μαύρην μορφήν του εἰς τὸ ἄνοιγμα τῆς θύρας. Τῷ ἔκαμα τὸ ἴδιον σύνθημα, ποὺ ἔκαμα εἰς τὸν Ντε Ροσσμόρτ. Καὶ αὐτὸς ἐπροχώρησεν εἰς τὸν διάδρομον καὶ ἔκλεισε τὴν θύραν ὄπισθέν του. Ἀλλ' ἐφάνη πλέον δύσπιστος ἀπὸ τὸν Ντε Ροσσμόρτ, καὶ ἀντελήφθην ἀμέσως ὅτι εἶχα νὰ κάμω μὲ ἄνθρωπον ποὺ δὲν θὰ ἀπήρχετο τόσον γρήγορα.

— «Ποῦ εἶναι ὁ κ. Ντε Ροσσμὸρτ ; ἤρχισε νὰ ἐρωτᾷ».

— «Εἶναι καθ' ὁδὸν διὰ τὸ Νόορκοπιγκ, διὰ νὰ ἐπιβιβασθῇ ἐπὶ ἑνὸς πλοίου ἀπήν» » τησα. Σᾶς συνιστῶ νὰ κάμετε τὸ αὐτό. Οἱ σκοποί σας ἐγνώσθησαν καὶ ἡ συνωμοσία » σας ἀνεκαλύφθη. Ἡ ἀσφάλειά σας ἔγκειται εἰς τὴν φυγήν».

Ἐνόσῳ ὡμιλοῦσα, ὀπισθοχωροῦσα διὰ νὰ αὐξήσω τὴν ἀπόστασιν ποὺ μᾶς ἐχώριζεν ἀπὸ τὸ μοιραῖον δωμάτιον. Ἀλλ' ὁ Καλβέττι εἶχε μαντεύσει τὸν σκοπόν μου καὶ ἐσταμάτησε μερικὰ βήματα πλησίον τῆς θύρας.

— «Τί σημαίνουν ὅλα αὐτά ; ἠρώτησεν, εἰς τόνον ἀδύνατον ἀλλ' ἀπειλητικόν. » Ποίαν ἐγγύησιν μοῦ δίδετε περὶ τῆς καλῆς πίστεώς σας ;»

— «Ἁπλῶς τοῦτο, ὅτι διαπράττω ἔγκλημα ὑψίστης προδοσίας, μόνον καὶ » μόνον διὰ νὰ σώσω τὴν ζωήν σας. Ἡ οἰκία αὐτὴ εἶναι ἤδη περικυκλωμένη ἀπὸ

» ἀξιωματικοὺς τῆς Ἀστυνομίας. Μετὰ μερικὰς στιγμάς, εἶμαι ὑπόχρεως νὰ δώσω » τὸ σῆμα, θὰ εἰσέλθουν καὶ θὰ σᾶς συλλάβουν».

Μὲ παρετήρησε μὲ ἀέρα σκεπτικόν. Ἐν τέλει ἀνέκραξεν :

— «Ἀλλ' ὁ Βασιλεὺς εἶναι ἐκεῖ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἔχομεν τὸν καιρὸν διὰ » νὰ τελειώσωμεν τὸ ἔργον μας. Καὶ ἔκαμεν ἓν βῆμα πρὸς τὴν θύραν».

Ἤρχισα νὰ ἱδρώνω. Σᾶς παρακαλῶ νὰ πιστεύσετε ὅτι ἤμην εἰς τὸ ἄκρον τῶν τεχνασμάτων μου. Ἐν τούτοις ἀνέκτησα τὴν ψυχραιμίαν μου καὶ ἀπήντησα ψυχρῶς :

— «Δὲν εἶναι ὁ Βασιλεύς, ἀλλ' ἕνας ἀντικαταστάτης του, ποὺ ἔστειλαν διὰ νὰ » σᾶς ἀπατήσουν».

Τὸ τέχνασμα τοῦτο ἦτο μοιραῖον. Ἀμέσως ὁ Καλβέττι ἔγινε μανιώδης καὶ μὲ ἐπῆρεν ἀπὸ τὸν βραχίονα.

— «Βλέπω ὅτι ψεύδεσθε, ἀνέκραξε μὲ λύσσαν. Γνωρίζω πολὺ καλὰ τὸν Βασι- » λέα Ὀσκὰρ, δὲν θὰ τὸν σώσετε!».

Δὲν ἀπέμενε πλέον στιγμὴ ἀπωλείας. Ἐπρόκειτο περὶ τῆς ζωῆς τοῦ Καλβέττι ἢ τῆς τοῦ Βασιλέως. Ταχὺς ὡς ἡ ἀστραπή, ἔλαβα τὸ περίστροφον ποὺ εἶχα φροντίσει νὰ παραλάβω καὶ τὸ διηύθυνα κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ συνομιλητοῦ μου.

— «Ἐλᾶτε μαζί μου χωρὶς νὰ προφέρετε λέξιν, τῷ εἶπα, εἰδεμὴ σᾶς πυρο- » βολῶ!».

Εἰς αὐτὰς τὰς λέξεις τὸ θάρρος του κατέπεσεν. Ἀφῆκε τὸν βραχίονά μου καὶ μὲ συνώδευσεν εὐπειθῶς. Ἀμέσως δὲ ἠρώτησε σοβαρῶς :

— «Θέλετε νὰ ὁρκισθῆτε, εἰς τὴν τιμὴν τέκτονος, ὅτι καὶ οἱ τρεῖς θὰ φθάσωμεν εἰς τὸ Αἰσὶρ χωρὶς ἐμπόδιον; »

— «Εἰς τὴν τιμὴν τέκτονος, ναί».

Ἱκανοποιημένος ἀπὸ αὐτὴν τὴν δήλωσιν, μὲ παρεκάλεσε νὰ τὸν συνοδεύσω μέ- χρι τῆς κυρίας θύρας τοῦ ξενοδοχείου, καὶ τὸν εἶδα νὰ διευθύνεται πρὸς τὸν σιδηρο- δρομικὸν σταθμόν.

Ἀλλὰ καίτοι εἶχα ἀπαλλαχθῆ ἀπὸ τοὺς δύο ὁμοσπόνδους, μοὶ ἔμενεν ὁ χειρό- τερος. Καὶ ἐγνώριζα ὅτι οὗτος θὰ ὑπωπτεύθη τι, ἀφοῦ εἶδε νὰ ἐξαφανίζωνται οἱ δύο σύντροφοί του, καὶ ἐφοβούμην μήπως προέβη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ τρομεροῦ σχεδίου του. Ἐπῆγα γρήγορα, ἀλλ' ὑπούλως, πρὸς τὴν μοιραίαν θύραν καὶ ἐπανέ- λαβα ὅ,τι εἶχα ἤδη κάμει.

Αὐτὴν τὴν φορὰν ἡ ἀπάντησις ἐβράδυνε καὶ ἔτρεμα ἀπὸ ἀνυπομονησίαν, σκε- πτόμενος τὸ φρικῶδες θέαμα, ποὺ θὰ ἔβλεπα ἀναμφιβόλως εἰς τὸ δωμάτιον.

Θὰ μὲ ἐρωτήσετε ἴσως πῶς δὲν ἔμβαινα θαρραλέως. Ἡ ἐφορμὴ ποὺ μοὶ εἶχεν ὑπαγορεύσει τὴν διαγωγήν μου μὲ ἠμπόδιζε. Δὲν ἦτο μόνον ἀναγκαῖον ν' ἀποσπάσω τὸν Βασιλέα τῆς Σουηδίας ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν δολοφόνων του, ὤφειλα συγχρόνως νὰ προστατεύσω τοὺς τέκτονας ἀδελφούς μου ἐναντίον τῆς ἀντεκδικήσεως τοῦ Ὀσκὰρ Β'. Πρὸς τοῦτο, ἔπρεπε ν' ἀγνοῇ τὸ πρᾶγμα ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης, μέχρις οὗ οἱ τρεῖς ἄνθρωποι εὑρεθοῦν ἔξω βολῆς, καὶ νὰ προσπαθήσω, νὰ ἐπιτρέψω εἰς αὐτοὺς νὰ φύγουν χωρὶς δυσκολίαν.

Ἐπὶ τέλους ἡ θύρα ἤνοιξε διὰ τρίτην φορὰν καί, πρὸς μεγάλην ἔκπληξίν μου, ἐφάνη αὐτὸς οὗτος ὁ Ὀσκὰρ Β'. Ἡ ἰδέα ὅτι ὁ Ρούη Μπλάνκο κατεχράσθη τῆς τε- κτονικῆς ἀνωτερότητός του διὰ νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸν Ὀσκὰρ Β' ἐν εἴδει θυρωροῦ δὲν μοὶ ἐφάνη πιθανὴ καὶ εὑρέθην ἐν μεγάλῃ ἀμηχανίᾳ. Ἀλλὰ δὲν ἐδίστασα ἐπὶ πολύ. Ὡδήγησας τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα εἰς τὸν διάδρομον, τῷ εἶπα ἐν τάχει :

— «Μεγαλειότατε, ἠπατήθητε ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς τρεῖς ἀνθρώπους. Ἡ Ἀστυνο-

» μία ἔκρινε καλὸν νὰ τοὺς παρακολουθήσῃ καὶ σᾶς συνιστᾷ νὰ ἐπανέλθητε εἰς τὰ » Ἀνάκτορα τὸ ταχύτερον. Θὰ μοὶ εἶναι οὕτω δυνατὸν νὰ κρατήσω τὸ μυστικὸν τῆς » ἐνταῦθα παρουσίας σας».

Ὁ Ὀσκὰρ Β' ἦτο λυπημένος καὶ στενοχωρημένος ἀκούων τοὺς λόγους μου. Μοὶ ἔθεσε διαφόρους ἐρωτήσεις, ἐνόσῳ τὸν προέπεμπα καὶ ὑπέστην πολλὰς δυσκολίας διὰ νὰ τὸν ἱκανοποιήσω. Ἐν τέλει ἐπανέλαβα τὴν θεωρίαν μου περὶ λαθρεμπόρων καὶ ἐπέτυχα νὰ τὸν κάμω νὰ φύγῃ.

Τότε ἐπέστρεψα διὰ νὰ κανονίσω τὸν ἀρχηγὸν τῆς συνωμοσίας. Ἐπλησίασα τρέμων εἰς τὸ δωμάτιον. Προτοῦ εἰσέλθω, ἔσχον τὴν πρόνοιαν νὰ κρύψω τὸ περίστροφόν μου.

Ἀνησύχησα ἀδίκως. Τὸ δωμάτιον ἦτο κενόν.

— «Τότε τί... ; εἶπα, βλέπων ὅτι ὁ Πρεσβευτὴς θὰ ἔπαυεν».

— «Ὑπάρχει ἀκόμη κάτι, εἶπε μαντεύων τὴν σκέψιν μου».

Ἡ ἀποστολή μου εἶχε λήξει, καὶ ἐπανῆλθα. Φθάσας εἰς τὴν Πρεσβείαν, ἀπηλλάχθην ἀπὸ τὰ δανεικά φορέματά μου μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Γραμματέως μου, καὶ ἐπανέλαβα τὴν ὑπόκρισιν τῆς ἀσθενείας μου.

Ὁ Ντε Χερβὲ μοὶ διηγήθη ὅτι ὀλίγα λεπτὰ πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς μου, ἕνας ξένος ἦλθεν εἰς τὴν Πρεσβείαν διὰ νὰ μὲ ἐπισκεφθῇ καὶ ἐπέδωκε τὸ ἐπισκεπτήριόν του εἰς τὸν θυρωρόν. Ὁ κόμης παρέλαβε τὸ ἐπισκεπτήριον καὶ ἀπέλυσε τὸν ἐπισκέπτην. Μοὶ τὸ ἔδωκε.

Τὸ ἐδέχθην μὲ τὴν ἀμυδρὰν προαίσθησιν τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐνδιαφερομένου. Εἶχα μαντεύσει καλῶς. Τὸ ἐπισκεπτήριον ἔφερε τὸ ὄνομα τοῦ Δρος Ρούη Μπλάνκο, Ρίου Ἰανεΐρου, καὶ τὰς λέξεις : «Εἰς τὸ ἐπανιδεῖν!».

Ὡθούμενος ἀπὸ ἀκαταμάχητον προτροπήν, μετέβην εἰς τὸ ἀναγνωστήριον. Ἐκεῖ, τοποθετημένα εἰς τάξιν ὡρισμένην, ηὗρα ἕνα κλειδί, μίαν σφῆνα καὶ ἓν κουπὶ πρυμναῖον. Δὲν εἶχα πλέον καμμίαν ἀμφιβολίαν. Ὁ τρομερὸς αὐτὸς ἄνθρωπος εἶχεν εἰσδύσει εἰς τὸ διπλοῦν παιγνίδι μου. Τὰ σύμβολα ποὺ ἀφῆκε μοὶ ἔλεγαν ὅτι εἶχαν λάβει ἀπέναντί μου τὴν τρομερωτάτην ἀπόφασιν. Ἦτο ἡ εἰς θάνατον καταδίκη μου!

Ἀφῆκα νὰ περάσουν μερικὰ λεπτά, καὶ εἶτα ἀνέκραξα :

— «Δόξα τῷ Θεῷ. Ἡ Ἐξοχότης σας ζῇ ἀκόμη! Ἀλλ' αὐτὰ τὰ τέρατα ἐδο» κίμασαν ἄραγε ποτὲ νὰ θέσουν εἰς ἐφαρμογὴν τὸ ἀπαίσιον σχέδιόν των ;»

Ἐκίνησε τὴν κεφαλήν.

— «Μὴ λέγετε αὐτὰ περὶ ἀνθρώπων, οἵτινες, ἐπὶ τέλους, ἦσαν πιστοὶ εἰς τὰ » καθήκοντά των. Ὄχι, δὲν ὑπῆρξεν ἀπόπειρα διὰ τὸν λόγον, ποὺ θὰ σᾶς ἐξηγήσω. » Οἱ τρεῖς ἄνθρωποι ποὺ ὑπεχρεώθην ν' ἀντιπράξω εἰς τὸ σχέδιόν των, ἔφθασαν ἀσφα» λῶς εἰς τὸ Νόορκοπινκ ὅπως τοῖς τὸ εἶχα ὑποσχεθῆ, καὶ ἀπέπλευσαν τὴν ἑπομένην » νύκτα. Ἀλλ' ἔκτοτε δὲν ἠκούσθη πλέον τίποτε περὶ τοῦ Αἰσίρ. Τὸ ἀτμόπλοιον τοῦτο » διηυθύνθη πλησίστιον εἰς τὴν Βαλτικήν, μὴ μὲ ἐρωτᾶτε πῶς καὶ διατί».

Βαρῶνος.....
πρώην πρεσβευτὴς τῆς Γαλλίας

Μεταφραστής: Σοφοκλῆς Ἀβρ. Χουδαβερδόγλους—Θεόδοτος (Παλ. Φάληρον)

«Περᾶστε παρακαλῶ! Τὸ Γραφεῖο μας διανυκτερεύει»

Μάϊος 195...

«...Τὴν ἀγαπῶ τὴν νύχτα ξεχωριστά. Πάντα τὴν ἀγαποῦσα, γιατὶ στὴν ἀγκαλιά της εἶχα ὁλόκληρη τὴν εὐχέρεια νὰ ξαπλώσω τὴν ψυχή μου.

Ὁ ἔρωτάς μας χρονολογεῖται ἀπὸ τὰ παιδικὰ χρόνια μου... μ' ἄρεσε ν' ἀνεβαίνω στὴν ταράτσα τοῦ σπιτιοῦ μας καὶ κεῖ ἐπάνω ν' ἀφήνω τὴν φαντασία μου νὰ ταξιδεύῃ μακρυά... πλάϊ στὰ σύννεφα καὶ τ' ἀστέρια.

Μὰ ἡ 'Αστυνομία ἄλλαξε μορφὴ στὴν ἀγάπη μου. Τῆς ἔδωσε κάποιο ρεαλιστικὸ περιεχόμενο, τὴν ἐγύμνωσε ἀπὸ ὄνειρα καὶ ὑπερβολὲς καὶ τὴν ὑπόταξε στὴν λογική...

Ὅποια ὅμως μεταβολὴ καὶ ἂν συντελέστηκε μέσα μου δὲν ἔπαυσα ποτὲ νὰ λατρεύω τὴ νύχτα.

Στὰ πρῶτα μάλιστα ἀστυνομικά μου βήματα ἔφερα σὲ πολὺ δύσκολη θέση τοὺς βαθμοφόρους μου, γιατὶ εἶχα τὴν συνήθεια, στὰ νυχτερινά 4ωρα, νὰ παίρνω μαζί μου πάντα ἕνα κομμάτι χαρτὶ καὶ καθὼς διάβαινα στὴ σκοπιά μου ἔγραφα κάπου-κάπου, κάτω ἀπὸ τὰ φῶτα τῆς πόλεως, κομμάτια ἀπὸ σκέψεις καὶ μελέτες, ποὺ τὶς ἐπεξεργαζόμουνα πάντα τὴ νύχτα.

Σιγά-σιγὰ ὅμως προσαρμόστηκα στὴν κεντρικὴ ἰδέα τῆς δουλειᾶς μου καὶ κατάλαβα ὅτι δὲν μπορεῖ, δὲν ἐπιτρέπεται, τὴν ὥρα αὐτή, ποὺ ἕνα κομμάτι ὁλόκληρο τῆς περιφερείας τοῦ Τμήματος ἔχει ἀφεθῆ στὴ φιλοτιμία μου, ν' ἀποσπῶ ὁπωσδήποτε τὴν προσοχή μου γράφοντας...

Ἔτσι μὲ τὸν καιρὸ τὸ πρόχειρο χαρτάκι μὲ τὶς βιαστικὲς γραμμές του τὸ ἀντικατέστησε τὸ 'Επίσημο Σημειωματάριό μου ἐγγραφῶν καὶ μέσα στὴν νύχτα, τὰ κλεῖθρα τῶν καταστημάτων καὶ οἱ κραυγὲς τῶν συνανθρώπων μου, πῆραν στὴ συνείδησή μου ἀσυγκρίτως ὑπέρτερη ἀξία ἀπὸ τ' ἀστέρια καὶ τὶς νυχτερινὲς προσευχὲς τῆς φύσεως.

Ὑπῆρχαν ὅμως στὴ ζωή μου (καὶ ὑπάρχουν καὶ ἀκόμη τώρα) νύχτες ποὺ μὲ τραβοῦν ξανὰ κοντά τους καὶ ζητοῦν νὰ ξεχάσω τὴ βιοπάλη ρεμβάζοντας....

Στιγμὲς λίγες αὐτές, μὰ ὅμορφες... ξεχωριστὰ ὅμορφες αὐτὴν τὴν ἐποχή.

Μιὰ τέτοια νύχτα εἶναι καὶ ἡ ἀποψινή... Καὶ μιὰ τέτοια διάθεση κυριαρχεῖ μέσα μου αὐτὴν τὴν ὥρα, καθὼς στέκω μπροστά μου στὸ τηλέφωνο τοῦ τμήματος. Εἶμαι τηλεφωνητὴς μέχρι τὶς 6 τὸ πρωΐ.

'Ανέλαβα ὑπηρεσία στὶς 10 τὸ βράδυ, κι ἔχουν ἤδη κυλήσει πέντε ὧρες ἀπὸ τότε...

Τρεῖς μετὰ τὰ μεσάνυχτα.

Τὸ μεγάλο ρολόϊ τοῦ Τμήματος μετρᾶ ἕνα-ἕνα τὰ δευτερόλεπτα ποὺ φεύγουν...

Τίποτε δὲν ἀκούεται στὸ Τμῆμα, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ τρίξιμο τῆς πέννας τοῦ Ὑπαστυνόμου ποὺ γράφει, στὸ γραφεῖο του.

Σιωπή... πολλή, ἀμέτρητη σιωπή...

...ἡ ὥρα ποὺ κλείνουν μόνα τους τὰ βλέφαρα...καὶ παραδίνονται στὴν ἀγ-

καλιὰ μιᾶς ἀκατανόητης γαληνεμένης μουσικῆς, ποὺ μοιάζει σὰν μακρυνὸ νανούρισμα ἀπὸ κόσμους μακρυνούς...

Αὐτὴν τὴν ὥρα τὸ πᾶν ἔχει νεκρωθῆ...ἡ μεγάλη παῦλα τῆς ἡμέρας... ἡ σιωπηλὴ παρένθεση στὴν ἱστορία τῆς Γῆς....

Ὁ ἄνθρωπος ἐρεύνησε, ἐργάστηκε, κοπίασε ὅλην τὴν ἡμέρα... Καὶ τώρα παρέδωκε τὸ πνεῦμα του στὰ μοιρολόγια κάποιας μυθικῆς Νεράϊδας....

Κι' ἡ γῆ γυρνᾶ—καθὼς κόσμοι παληοὶ πεθαίνουνε καὶ νέοι γεννιοῦνται.....

Τὸ τηλέφωνο ἔχει ὥρα νὰ κτυπήσῃ. Ἔχω πάρει ὡς τὰ τώρα 11 τηλεφωνήματα ἀπὸ διάφορες ὑπηρεσίες καὶ δὲν ἔχω νὰ δώσω κανένα.

Στέκω μονάχος, συλλογισμένος καὶ ἀσυναίσθητα μοῦ γεννιέται ξανὰ ἡ ἐπιθυμία —ὅπως «τὸν καιρὸν ἐκεῖνον»—νὰ πάρω ἕνα κομμάτι χαρτὶ καὶ νὰ γράψω ἄτακτα, χωρὶς νὰ τὶς ταξινομήσω, σκόρπιες, ὅλες αὐτὲς τὶς ἰδέες ποὺ μπαινοβγαίνουν σὲ κάποια κάμαρα τοῦ λογισμοῦ μου χοροπηδῶντας...

Μὰ πρὶν καλὰ-καλὰ βουτήξω τὴν πέννα στὸ μελάνι μιὰ ἀπροσδόκητη νυκτερινὴ ἐπίσκεψη ἀλλάζει τὴν πορεία τῶν συλλογισμῶν μου καὶ μὲ παραδίνει λαχανιασμένο σὲ «σημεῖα ἀντιλεγόμενα, ποὺ κάποιες ἀκαθόριστες φυγόκεντρες δυνάμεις ἀπὸ τὶς σελίδες τοῦ Σοπενχάουερ στροβιλίζονται, σὲ μιὰ μεγαλόπρεπη δίνη.

Ἡ Γῆ εἶναι στρογγυλή. Καὶ ὁ κύκλος δὲν τετραγωνίζεται.

Κι' ὅμως καμμιὰ φορὰ μιᾶς Κίρκης τὸ μαγικὸ ραβδὶ τῆς δίνει τὶς διαστάσεις ἑνὸς κύβου ποὺ μέσα του εἶναι φυλακισμένες ὅλες οἱ χαρές σου. Κάνεις τότε ἀριθμητικὲς πράξεις, διαιρεῖς καὶ προσθέτεις, μὰ τὰ πετᾶς ὅλα κάποτε νευριασμένα καὶ ρωτιέσαι, μαζὶ μὲ τὸν ἥρωα τῆς Τραγωδίας : «Νὰ ζῇ κανείς ; ἢ νὰ μὴν ζῇ ...».

Ἕνα τέτοιο ἐρώτημα τέθηκε, αὐτὴν τὴν «μικρὴ» πρωϊνὴ ὥρα στὸν Ἀξιωματικὸ Ὑπηρεσίας—ἀπὸ ἕνα ἀπρόσμενο νυκτερινὸ ἐπισκέπτη. Κι' ἐκεῖνος ἄφησε τὴν πέννα καὶ τοὺς Ποινικοὺς Νόμους, ἀπόθεσε πᾶσαν βιοτικὴν μέριμναν καὶ στάθηκε σὰν Κήρυκας ἐλπίδας στὴν καρδιὰ τοῦ ἀπογοητευμένου συνανθρώπου του.

Ἐκεῖνος ἦταν καὶ δὲν ἦταν τριάντα πέντε χρονῶν, ἄσχετα ἂν οἱ κρόταφοί του ἦσαν χιονισμένοι.

Ἡ ἐμφάνισίς του ἦταν κομψή, μὲ ὅλη τὴν κυριολεξία αὐτῆς τῆς ἀπεριόριστης ἔννοιας.

Δὲν ἦταν ἐκκεντρικὰ ντυμένος, οὔτε καὶ «πατριαρχικά». Ἦταν ὅμως ἐπίσημα. Πάντως ἐκεῖνο ποὺ ἔκανε ἐντύπωση ἦταν ἡ πονεμένη ἔκφρασίς του...

Μπῆκε μέσα δειλά, φοβισμένα σὰν νὰ μετάνοιωνε γι' αὐτὸ ποὺ ἔκανε, διστακτικὰ σὰν ν' ἀμφέβαλλε ἂν θἄφερνε κάποιο ἀποτέλεσμα τὸ διάβημά του.

Κτύπησε διακριτικὰ τὴν πόρτα τοῦ Ἀξ/κοῦ Ὑπηρεσίας καὶ κάθισε στὸ κάθισμα, ποὺ τοῦ προσφέρθηκε, μ' ἕναν εὐγενικὸ ἀναστεναγμό...

Ὁ Ὑπαστυνόμος—συνομήλικός του ἴσως—ἦταν ἀπὸ τὰ «στολίδια» τῆς ἀστυνομικῆς οἰκογένειας—τυπικὸς, εὐγενικός, πειθαρχικός, καλόκαρδος, ποὺ ἀγαπιότανε ἀπ' ὅλους, ὅσοι τὸν γνώριζαν.

«Σᾶς ἀκούω» τοῦ εἶπε ὅσο παίρνει μαλακά.

«Κύριε Ὑπαστυνόμε, δὲν ξέρω ἂν ἔπρεπε νὰ ἔλθω ἐδῶ. Δὲν εἶναι στὸ κάτω—κάτω τῆς γραφῆς τὸ ἀποκοῦμπι τῶν ἀπογοητευμένων τὸ Τμῆμα σας—ἀλλοίμονο ἂν καθένας ἔκανε τὸ ἴδιο—εἶναι τόσο σοβαρή, τόσο σκληρή, καὶ ἐξαντλητικὴ ἡ δουλειά σας ποὺ νοιώθω σὰν ἁμάρτημα γιατὶ σᾶς διακόπτω μὲ τὴ μουρμούρα μου. Ἀλλὰ κάποιος ἀγαπητὸς Φίλος, μοῦ συνέστησε μιὰ φορὰ αὐτὸ τὸ «γιατρικό». Πίναμε κάποτε μπύρα στὸ Φάληρο καὶ (δὲν θυμᾶμαι πῶς ἦλθε ἡ συζήτησις) μοῦ εἶπε «Ἀστυνομία καὶ πάλι Ἀστυνομία»—πολιτισμός, εὐγένεια, ἀνθρωπισμός, κατανόηση—Νεαροὶ Ἀξ/κοὶ ποὺ σὲ σκλαβώνουν μὲ τὴν εὐγένειά τους». Ἄ! Νῖκο μου, τὸ φωνάζω, θὰ τὸ φωνάζω πάντα, Ἀστυνομία καὶ πάλι Ἀστυνομία!

»Κόντεψε κάποτε νὰ διαλυθῇ ἡ οἰκογένειά μου μὰ ἕνα νεανικὸ «ἀστυνομικὸ χέρι τὴν συγκράτησε καὶ σὰν δημιουργὸς τῆς ἐνεφύσησε νέα πνοὴ ζωῆς».

»Στὴν 'Αστυνομία ὀφείλω τὴν οἰκογενειακή μου θαλπωρὴ καὶ ἐν αὐτῇ ζῶ καὶ κινοῦμαι καὶ εἰμί...».

»Αὐτὰ εἶπε ὁ φίλος μου, καὶ αὐτὰ τὰ λόγια θυμήθηκα πρὶν δυὸ λεπτὰ καὶ ἤλθα σὲ σᾶς.

»'Εμένα ἡ οἰκογένειά μου δὲν κοντεύει νὰ διαλυθῇ. Διαλύθηκε. 'Η ἐπιχείρησή μου χρεωκόπησε. 'Η τιμή μου ρημάχτηκε. Ξέρω βέβαια τί πρέπει νὰ κάνω ἀλλὰ καθὼς περνοῦσα ἔξω ἀπὸ τὸ Τμῆμα σας βρῆκα ἀνοικτὴ τὴν πόρτα, θυμήθηκα τὰ λόγια τοῦ φίλου μου καὶ στάθηκα νὰ σκεφτῶ ἂν ἔπρεπε νὰ Σᾶς ἐνοχλήσω. 'Αλλὰ καθὼς στάθηκα ἕνα καλόκαρδο χαμόγελο, ἕνας εὐγενικὸς χαιρετισμὸς ἀπὸ τὸ παιδὶ ποὺ εἶναι σκοπὸς στὴν πόρτα ἔμοιαζε σὰν νὰ μοῦλεγε «Περᾶστε, κύριε, περᾶστε μέσα, τὸ Γραφεῖο μας διανυκτερεύει....» καὶ πέρασα. Ἂν ἔκανα ἄσχημα καληνυκτίζω καὶ φεύγω, ἂν ἔκανα καλὰ ἀφῆστε με νὰ καθήσω λίγο κοντά Σας νὰ πῶ τὸν πόνο μου σὲ Σᾶς τὸν 'Ανώνυμο φύλακά μου. Προκαταβολικὰ ὅμως πρέπει νὰ ξέρετε ὅτι δὲν μπορεῖτε νὰ μὲ βοηθήσετε—πάει πιὰ γιὰ μένα ἡ ζωή· καταστράφηκα. 'Αντὶ νἄλθω νὰ σᾶς πῶ «κύριε 'Αστυνόμε πιᾶστε με γιατὶ πρὶν λίγη ὥρα σκότωσα τὸν σατανᾶ τὴν γυναίκα μου» ἔρχομαι περαστικὸς ἀπὸ δῶ νὰ σᾶς ἀποχαιρετήσω καὶ διὰ μέσου ἐσᾶς, τὴ ζωὴ καὶ τ' ἀγαθά της...» εἶπε, καὶ κάποιο δάκρυ κύλησε ἀπὸ τὰ κατακόκκινα μάτια του... κι' ἔμοιαζε ὁ χαιρετισμός του σὰν τὸ παληὸ ἐκεῖνο τῶν Ρωμαίων: «Χαῖρε, οἱ μελλοθάνατοι σὲ χαιρετοῦν». .....

.....

'Απογοήτευσις...

Ἔχετε αἰσθανθῆ ποτὲ τὸν ἑαυτό σας μόνο, θλιμμένο, γερμένο ἀπὸ κάποιον ἀόρατο σίφουνα ποὺ γκρέμισε σ' ἐρείπια ὅ,τι πασχίζατε μὲ κόπο καὶ λαχτάρα νὰ θεμελιώσετε ;

Κόποι... ὄνειρα... προσδοκίες... Ὅλα πεσμένα κάτω.... στοὺς ἴδιους τόπους ποὺ ἄλλοτε ἀνθοῦσαν χιλιάδες ἐλπίδες.

Καὶ ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος... κυκλωμένος ἀπὸ μιὰ πιεστικὴ μελαγχολία, ποὺ πλακώνει σὰν βάρος θεόρατο τὴν ψυχή του.

'Ιδοὺ αὐτὸς ὁ πελώριος ἄνθρωπος, ποὺ ὑπέταξε τοὺς αἰθέρες καὶ κυριάρχησε στὶς θάλασσες, σὲ μιὰ τυραννικὴ μοναξιά... καθὼς στὴ θύμησή του ἔρχονται καὶ φεύγουν σὰν χελιδόνια τὰ ὄνειρά του τ' ἀγαπημένα.

'Ανέβηκε ἴσως κάποτε ψηλά... ἄγγισε τὸν Οὐρανὸ μὲ τὰ χέρια του. Μὰ πρὶν προλάβη καλὰ-καλὰ νὰ χαρῇ ἐκεῖνες τὶς γαλάζιες στιγμὲς τὶς εὐτυχίας, βρέθηκε ἄξαφνα χάμω, μόνος, κυκλωμένος ἀπὸ εἰρωνεία καὶ χαιρεκακία.

Θἄθελε νὰ μὴν θυμᾶται τίποτε... Νὰ μὴν ἔρχωνται στὴ σκέψη του ἐκεῖνα τὰ παλατάκια ποὺ εἶχε κτίσει μὲ κρυφὴ λαχτάρα κάποιες ὧρες διαλεχτές, ὅταν οἱ ἄλλοι μιλοῦσαν κι' αὐτὸν μὲ θαυμασμὸ καὶ τοὔσφιγγαν τὸ χέρι γιὰ τὴν Εὐτυχία του.

Μὰ ὅλα ἔφυγαν...

Κι' ἔμεινε μόνος σ' αὐτὰ τὰ θλιβερὰ συντρίμμια τῆς πίστης του· ἀπέτυχε!

Κι' ἦταν ἡ ἀποτυχία μεγάλη σὰν κείνη τὴν θεόρατη ἐπιτυχία του.

'Η ζωή του πῆρε πάλι τὸν συνηθισμένο της ρυθμό... ξαναμπῆκε στὰ καλούπια τῆς σαχλῆς βιοπάλης, ποὺ τὸν εἶχε ἴσως τυραννήσει χρόνια πολλά.

Κάποιο σύμπλεγμα κατωτερότητος σὰν ἀπαίσιος μπαμπούλας τὸν πλησιάζει σαρκάζοντας.

Οἱ φίλοι του ταράχτηκαν, κ' ἐμείνανε βουβοί.

Καὶ οἱ ἐχθροί του, θέλουν ὅλο νὰ τοῦ μιλᾶν γι' αὐτό, ποὺ ἀγωνίζετε πονεμένα νὰ ξεχάση.

Στήριξαν ἐπάνω του μιὰν ἀπέραντη ἐμπιστοσύνη τόσοι ἄνθρωποι..... κ' ἔστρεψαν τὸ πρόσωπο ἀπογοητευμένοι.

Μὰ τί νὰ κάνῃ ;

Νὰ προχωρήσῃ ; Ὤ! ὄχι. Δὲν ἔχει τὴ δύναμι, τοῦ λείπει τὸ κουράγιο, ἡ διάθεση... τὸ ἠθικό του κατέβηκε κάτω ἀπ' τὸ μηδὲν καὶ νοιώθει μιὰ παγωνιὰ νὰ τυλίγῃ τὴν ψυχή του.

Ποιὸς φταίει ; Ποιὸς φταίει ἄραγε γι' αὐτό ;

Δὲν ἔκανε ὅ,τι μποροῦσε ; δὲ ρίχτηκε στὴ ζωὴ μὲ διάθεση ; δὲν πάλαιψε φιλότιμα στὸ χρόνο ποὺ πέρασε ; Ἂν ναί, τότε γιατί ἀπέτυχε ;

Δὲν θέλει νὰ κατηγορήσῃ κανένα...

Ἀλλὰ καὶ σὲ κανένα δὲ θέλει νὰ πῇ τὶ νοιώθει.

Κανεὶς δὲν θὰ μάθῃ πόσο πονάει αὐτὴ τὴ μαύρη στιγμή...

Ἀπογοήτευσις...

Ὁ σκόρος τῆς ψυχῆς...

Γονάτισε, ὄχι γιὰ νὰ προσευχηθῇ, οὔτε γιὰ νὰ κλάψῃ...
Λύγισε... τὰ γόνατά του κάμφθηκαν κι ἔπεσε.

Ἀπογοήτευσις...

Λὲς καὶ ἀντήχησε στ' αὐτιὰ τοῦ Ὑπαστυνόμου ἐτούτη ἡ θλιβερὴ λέξη καὶ ἔχοντας ἐπίγνωση τῆς σοβαρότητος τῆς στιγμῆς ἀπάντησε ἥσυχα στὰ γεμάτα ἀπόγνωση λόγια αὐτοῦ τοῦ ἄτυχου ἀνθρώπου :

«...Καταλαβαίνω τὶ νοιώθετε. Αἰσθάνομαι τὴν κατάστασή σας, μὰ πιστέψτε » με, οἱ ἀποφάσεις σας δὲν μὲ βρίσκουν σύμφωνο. Ἂν ἔφυγε ἕνα ἀγαπημένο σας πρό- » σωπο, ἂν κάποιος οἰκονομικὸς κλονισμὸς σᾶς βρῆκεν ἐντελῶς ἀπροετοίμαστο, » ἂν κάποιος σεισμὸς συγκλόνισε τὴ ζωή σας, αὐτὸ δὲ σημαίνει ὅτι χάθηκε γιὰ » Σᾶς κάθε ἐλπίδα—πιστέψτε με κύριε.—Ἀπὸ τὴν καρέκλα αὐτή, στέκω θεατὴς » σὲ χιλιάδες ἀνθρώπινα δράματα. Εἶδα ἀνθρώπους νὰ τραβοῦν στὸ θάνατο, γιατὶ » ἀπογοητεύτηκαν ἀπὸ τὴ ζωή.

» Μὰ τὴν ὥρα τὴν ἐπίσημη τῆς μάχης ἡ ζωὴ πῆρε στὰ μάτια τους μιὰν ὄψη » ἀπρόσμενη, καὶ τράβηξαν ξανὰ στὴ ζωὴ ἀηδιασμένοι ἀπὸ τὸ θάνατο. Ἀπ' ὅποια » πλευρὰ κι' ἂν ἐξετάσετε τὸ ζήτημα, ἡ αὐτοκτονία εἶναι τὸ πιὸ φοβερὸ ἔγκλημα· » ἔγκλημα ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ, ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ σου, ἀπέναντι τῶν παιδιῶν σας, » ἀπέναντι τῆς Κοινωνίας. Κι ἐμένα ἕνα σωρὸ προβλήματα μεγάλα, ἀγωνιώδη, » ἀπαίσια μὲ περιτριγυρίζουν ἀπειλητικά.

» Μὰ πάντα καὶ στὶς πιὸ μαῦρες στιγμὲς βρίσκω ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι ὄμορφη... » Ναί! εἶναι ὄμορφη—φτάνει κανεὶς νὰ ξέρῃ νὰ τὴ ζήσῃ—φτάνει νὰ ξέρῃ τὸ μυστικὸ » νὰ ξαναγεννιέται πάντα, ὅταν πεθαίνῃ καὶ νὰ τραβᾷ μπροστὰ ἕτοιμος νὰ ξαναρ- » χίσῃ μὲ πίστη τὸ δρόμο του. Αὐτὲς οἱ σκέψεις σας εἶναι σκέψεις τῆς στιγμῆς. » Μιὰ μέρα, ὅταν θὰ συλλογίζεστε τὶ πήγατε κάποτε νὰ κάνετε θὰ τρομάζετε καὶ θ' » ἀπορῆτε.....».

Ἔτσι ἀρχίνησε ὁ Ὑπαστυνόμος ἀποκαλύπτοντας μ' αὐτὸ τὸν τρόπο ἕνα μέρος ἀπὸ τὸ τεράστιο ἀπόθεμα τῆς πίστης καὶ τῆς ἀρετῆς, ποὺ φυλάει βαθειὰ μιὰ ἀστυνομικὴ ψυχή.

Ὕστερα συνέχισε σ' ἕνα τόνο, ποὺ μοῦ φάνηκε πλημμυρισμένος μεγαλεῖο. Μιλῶντας σ' αὐτὸν ἔδινε ἄθελά του τὸ ἴδιο κουράγιο στὴν ψυχή μου καὶ τὴ γέμιζε ὑπερηφάνεια γιὰ τὴν Ἀστυνομία, τὸ Σῶμα μὲ τὴν ἀθόρυβη πολύτιμη κοινωνικὴ ἀποστολή.

Εἶπε πολλὰ ὁ Ὑπαστυνόμος στὸν κατάπληκτο ἄνδρα. Κι ὅταν τελείωσε, τὸ θαῦμα εἶχε συντελεσθῆ. Ἕνας καινούργιος ἄνθρωπος βαπτίστηκεν αὐτὸ τὸ βράδυ μέσα στὴν ἀστυνομικὴ κολυμβήθρα... καὶ εἶδε... καὶ ἀνέβλεψε... καὶ ἔφυγεν ἀποφασισμένος νὰ παλαίψη καὶ νὰ νικήσῃ. Ἔφυγε διδαγμένος τὴ **Μεγάλη Ἀλήθεια** στὸ ταπεινὸ καὶ ἀπέριττο γραφειάκι τοῦ Ἀξ/κοῦ Ὑπηρεσίας, τὸ περιφρονημένο ἀπὸ πολλούς, τὸ ξεχασμένο κάποτε-κάποτε ἀπὸ τὴν κοινωνία.

Ἀξιωματικὸς Ὑπηρεσίας... Ἕνα εἰκοσιτετράωρο παραμονῆς στὸ γραφεῖο του, φτάνει, γιὰ νὰ κάνῃ νὰ πιστέψῃ καὶ ὁ πιὸ κακόπιστος πολίτης, ὅτι τὰ Ἰδανικὰ τῆς Φυλῆς μας, ἐδῶ μέσα φυλάγονται σὰν ἱερὴ παρακαταθήκη, γιὰ νὰ διδαχτοῦν τὰ βράδυα-σὰν τοῦ κρυφοῦ σχολειοῦ—τὰ ἐλπιδοφόρα μηνύματα.

Μνημονεύω συγκινημένος τὸν ἐπίλογο τοῦ νεαροῦ βαθμοφόρου μου...

Ἦταν χαράματα πιά, ὅταν ὁ Ὑπαστυνόμος σηκώθηκε, ἄνοιξε τὸ συρτάρι του, τράβηξε ἀπὸ κεῖ μέσα ἕνα μικροσκοπικὸ βιβλιαράκι καὶ εἶπεν στὸν ἄφωνο πλέον συνομιλητή του, ποὺ τὸν κοίταζε γεμᾶτος θαυμασμό!

«...Ἔχετε διαβάσει ποτὲ Κίπλιγκ, αὐτὸν ποὖγραψε τὶς «ἁπλὲς ἱστορίες τῶν βουνῶν;».

Θὰ σᾶς διαβάσω ἕνα ποίημά του γιατὶ ταιριάζει στὴν περίπτωσί σας. Ἐπιγράφεται: *Ἂν μπορῇς!* καὶ στὰ Ἀγγλικὰ *If you can!* Ἀκοῦστε το:

Ἂν μπορῇς

Ἂν μπορῇς νὰ κρατιέσαι νηφάλιος, σὰν γύρω σου πάντες
τἄχουν χαμένα, καὶ φταίχτη σὲ κράζουν γιὰ τοῦτο...
Ἂν μπορῇς νὰ πιστεύῃς σὲ Σένα, σὰν ὅλοι πρὸς σὲ δυσπιστοῦνε,
μὰ καὶ ν' ἀνέχεσαι Σὺ ν' ἀμφιβάλλουν γιὰ σένα...
Ἂν μπορῇς νὰ προσμένῃς, χωρὶς ν' ἀποκάνῃς ποτὲ καρτερῶντας...
Κι' ἂν σὲ μπλέξουνε ψεῦτες, ἐσὺ μὲ τὸ ψέμμα δὲν μπλέξεις...
Κι' ἂν μισημένος, κρατῇς τὴν ψυχή σου κλεισμένη στὸ μῖσος...
μὰ καὶ δίχως νὰ δείχνῃς ποτὲ περισσὴ καλωσύνη,
κι' οὐδὲ πάρα πολὺ συνετὸς νὰ μὴν εἶσαι στὰ λόγια...

***

Ἂν μπορῇς νὰ ὀνειρεύεσαι, δίχως ὡς τόσο νὰ γίνῃς
τῶν ὀνείρων σου σκλάβος ποτέ. Κι' ἂν μπορῇς νὰ λογιέσαι
μὰ καὶ χωρὶς νὰ κάνῃς τὴ Σκέψη σκοπὸ τῆς ζωῆς σου...
Ἂν μπορῇς ν' ἀντιμώνῃς τὸν Θρίαμβο κι' εἴτε τὴν Ἥττα
καὶ νὰ φέρνεσαι πάντα στοὺς δυὸ κατεργάρους αὐτοὺς ὁλοίδια...
Ἂν μπορῇς νὰ ὑποστῇς, μιὰν ἀλήθεια ποὺ πεῖς, νὰ τὴ βλέπεις,
διαστρεμμένη ἀπ' ἀχρείους, νὰ γίνεται φάκα γιὰ βλάκες...
κι ἂν τῆς ζωῆς σου τὸ ἔργο μπορῇς νὰ τὸ βλέπῃς συντρίμμια...
Καὶ νὰ σκύβῃς ξανά, νὰ τὸ χτίζῃς ξανὰ μὲ φθαρμένα ἐργαλεῖα...

***

Ἂν μπορῇς νὰ σωριάζῃς μιὰ στίβα τὰ κέρδη, τὸ βιός σου,
καὶ σὲ μιὰ ζαριὰ νὰ ρισκάρῃς τὰ πάντα, μιὰ κι ἔξω,
καὶ νὰ χάνῃς καὶ πάλι ν' ἀρχίζῃς, ν' ἀρχίζῃς ἀπ' τ' ἄλφα,
δίχως ποτὲ τσιμουδιὰ νὰ μὴν πῇς γιὰ τὰ κέρδη ποὺ πᾶνε..
Ἂν μπορῇς ν' ἀναγκάσῃς, τὰ νεῦρα, τοὺς μῦς, τὴν καρδιά σου

νὰ δουλεύουν ἀκόμη γιὰ Σέ, γι' ἀφοῦ σπάσουν, κι' ἀφοῦ παραλύσουν
κι' ἔτσι μπορέσῃς ν' ἀντέξῃς ἀκόμη, σὰν μέσα σου πιὰ δὲν ὑπάρχει
τίποτα–ξὸν ἀπ' τὴ θέληση, ποὺ τοὺς προστάζει «βαστᾶτε».
Ἂν μὲ τὰ πλήθη μιλῶντας, φυλάξῃς τὴν πᾶσαν ἀρετή σου,
κι' ἂν μὲ Ρηγάδες παρέα, δὲν χάσῃς τὸ νοῦ σου,
κι ἂν οὔτε ἐχθροί, μὰ οὔτε φίλοι σου, νὰ σὲ πονέσουν μποροῦνε...
Κι ἂν λογαριάζῃς τοὺς πάντες, ἀλλὰ κανένα περίσσια...
Κι' ἂν μπορῇς νὰ διατρέχῃς στὸ κάθε λεφτό, ποὺ ποτὲ δὲ σχωρνάει,
ὅλο τὸ δρόμο ποὺ πρέπει νὰ γίνῃ στὰ ἑξῆντα του μέρη,
—τότε δικήσου θὲ νἄναι ὅλη ἡ Γῆ, κι' ὅ,τι μέσα της κλείνει,
καὶ —τρανότερο— τότες θὲ νἆσαι ἕνας Ἄνδρας παιδί μου».
.....
.....
Αὐτὸν τὸν παράξενο νυκτερινὸ ἐπισκέπτη τὸν ξανασυνάντησα.
Καὶ νὰ πῶς.

Χτὲς ἦταν Κυριακή. Καὶ ὅπως σχεδὸν κάθε Κυριακή, τὶς πρῶτες ἀπογευματινὲς ὧρες, τὶς περνῶ στὸ σπίτι ἑνὸς σεβαστοῦ μου Καθηγητοῦ.

Ἐκεῖ κάθε Κυριακὴ ἔρχονται 5—6 διαλεχτοὶ φίλοι του καὶ κουβεντιάζουν πάνω σὲ διάφορα ἐπιστημονικὰ ἢ κοινωνικὰ θέματα. Ἐγὼ δὲν μιλῶ. Ἀκούω. Καὶ μαθαίνω.

Χτὲς λοιπὸν ποὺ ἦταν Κυριακὴ καὶ ἤμουνα στὸ σπίτι τοῦ Καθηγητοῦ, μεταξὺ τῶν ἄλλων, ἀντάμωσα, κάποιον νεαρὸ ἄνδρα, ποὺ ἤμουνα βέβαιος, πὼς κάπου τὸν ἔχω ξαναδῆ... Ἡ φυσιογνωμία του μοῦ φάνηκε πάρα πολὺ γνωστή. Σὰν νἄχε συνδεθῆ στὴν θύμησή μου μὲ κάποια μεγάλη στιγμή.

Μοῦ τὸν συνέστησαν, ἀλλὰ τ' ὄνομά του δὲν μοῦλεγε τίποτε. Τὸν κοίταξα προσεκτικὰ γιὰ νὰ μὲ προσέξῃ, μὲ πρόσεξε ἀλλὰ συνέχισε τὴν κουβέντα του σὰν νὰ μὴ μὲ εἶχε δῆ, ποτέ.

Ἔ! Ὕστερ' ἀπ' αὐτὸ πίστεψα πὼς εἶχα κάνει λάθος καὶ παραδόθηκα πάλι στὴ συζήτηση.

Κουβέντα στὴν κουβέντα ἔφτασαν κάποτε στὴν Ἀγγλικὴ ποίηση. Κάποιος μίλησε γιὰ τὸν Κίπλιγκ. Κι' ὁ νεαρὸς ἄνδρας, ὁ νεοφερμένος, ποὺ μοῦ φάνηκε γνωστός, τινάχτηκε ἀπ' τὴ θέση του, σὰν νὰ τὸν κέντησε ἠλεκτρικὸ ρεῦμα. Ὕστερα ξανακάθισε ἥσυχα καὶ εἶπε αὐτὰ τὰ λόγια σὰν νὰ κουβέντιαζε μὲ τὸν ἑαυτό του :

«...Κίπλιγκ... Αὐτὸ τὸ ὄνομα γιὰ μένα εἶναι φυλαχτό. Ἀντιπροσωπεύει » στὴ ζωή μου ἕνα σταθμὸ–τὸν πιὸ σημαντικό.

«Κίπλιγκ... μοῦ φέρνει στὸν νοῦ μου μιὰ παράξενη νύχτα ποὺ ἕνας νεαρὸς » Ἀξιωματικὸς Ὑπηρεσίας ἑνὸς Τμήματος ἀπήγγειλε—τόσο πειστικὰ—ἀγγλικὰ » ποιήματα. Μιὰ ὁλόκληρη ἱστορία. Ἡ ἱστορία τῆς ζωῆς μου. Εἶμαι πλούσιος ξανὰ » καὶ εὐτυχισμένος.

» Καὶ ὅμως κάποτε βρέθηκα φτωχὸς καὶ τραβοῦσα γιὰ τὸ θάνατο ποὺ τὸν πί- » στευα γιὰ μόνη λύση. Μὰ αὐτὸς ὁ Κίπλιγκ, ποὺ μοῦ τὸν γνώρισε ἕνας Ὑπαστυ- » νόμος μὲ ξανάφερε στὴ ζωή. Ὅλοι σας χρεωστᾶτε κάτι στὴν Ἀστυνομία μας. » Μὰ ἐγὼ τῆς χρεωστῶ περισσότερα.

» Φίλοι μου ὅταν ὑπάρξουν Μεγάλες στιγμὲς στὴ Ζωή σας, μὴν κάθεστε. » Τραβῆξτε ἴσα στὸ Τμῆμα σας. Κι ὅταν φεύγετε θὰ νοιώθετε τὸν ἑαυτό σας ἀνάλαφρο » ξαναγεννημένο.

» Ὅποια ὥρα νἄναι πηγαίνετε. Καὶ τὴ νύχτα ἀκόμη. Τὸ γραφεῖο τους δια- » νυκτερεύει». .....»

ΕΝΑΣ ΑΣΤΥΦΥΛΑΚΑΣ
Σ. Κ. Π.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΤΟ ΙΛΜΠΡΙΤΖ

Ὑπὸ τοῦ **ΠΩΛ ΜΑΚ ΓΚΟΥΑΪΡ**
Μετάφρασις ἀπὸ τ' Ἀγγλικὰ Η. ΣΑΓΙΑ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

—Ἐλπίζω τώρα νὰ μὴν ἔχετε πιὰ αὐτὴ τὴν ἐντύπωσι.

— Πραγματικά, ὄχι γιὰ τὴν ὥρα.

Ὁ Καρμπὶν ἔπιασε τὴν ταμπακέρα του, τὴν ἄνοιξε καὶ πρόσφερε τσιγάρο στὸν Οὐΐττλερ, ποὺ τὸ δέχτηκε εὐχαρίστως.

— Μμ... Πιρέλλι, καπνίζετε. Ἡ ζωὴ γιὰ σᾶς Καρμπίν, φαίνεται σπουδαῖα.

— Γιὰ πῆτε μου λοιπόν, Οὐΐττλερ, τί μὲ θέλετε. Ἔχετε διαρκῶς τὴν ἰδέα πὼς κάτι θ' ἀνακαλύψετε ἐναντίον μου ;

—Ἴσως εἶναι κι' αὐτό, εἶπε σιγανὰ ὁ Οὐΐττλερ. Ἴσως κι' ὄχι. Μήπως ἔχετε σπίρτα ;

—Ἕναν χρυσὸ ἀναπτῆρα μὲ ταχυδακτυλουργικὴ ταχύτητα ἔβγαλε ἀπ' τὸ μανίκι του ὁ Καρμπὶν καὶ πρόσφερε φωτιὰ στὸν ἀστυνόμο.

— Μπράβο Τζίμμυ. Βλέπω ὅτι σοῦμαθε τὸ κόλπο ὁ Ντίγκπυ Μπάρντον.

— Βλέπεις πὼς ξέρετε ἀρκετὰ κ. ἀστυνόμε. Ἀλλὰ πέστε μου τώρα, σεῖς τί μὲ θέλετε ; Βρίσκεστε μέσα στὸ σπίτι μου, μὴ λησμονεῖτε. Τί γυρεύετε ἐδῶ ;

— Σᾶς περίμενα, Τζίμμυ. Ἤθελα νὰ σᾶς δῶ.

— Καὶ τώρα ποὺ μὲ βλέπετε ; Εἶμαι βέβαιος πὼς θὰ βάλατε πάλι τὴ μύτη σας παντοῦ. Ἀρκετὰ ὅμως. Ἢ φεύγετε μέσα σ' ἕνα λεπτό, ἤ....

— Διόλου φιλόξενος δὲν εἶσθε κ. Τζίμμυ. Λυποῦμαι πολύ, γιατὶ ἐγὼ δὲν ἤθελα μὲ κανένα τρόπο, νὰ χοντρήνουμε τὰ πράγματα. Ἀλλ' ἀφοῦ μὲ ἀναγκάζετε, θὰ πρέπει νὰ σᾶς ὁμολογήσω πὼς κάποιος ποὺ βρίσκεται πίσω ἀπ' τὸ γκαράζ ἔχει στὴ τσέπη του μιὰ ἄδεια ἐρεύνης.

Ὁ Καρμπὶν ἄφισε νὰ τοῦ φύγῃ ἀπότομα ἀπὸ τὸ στόμα ὁ καπνὸς τοῦ τσιγάρου του.

—Ὡραῖα. Συνεπῶς δὲν ἀπομένει παρὰ νὰ μὲ συστήσετε στὸ φίλο σας Οὐΐττλερ, γιὰ νὰ μπορέσω νὰ διαβάζω κι' ἐγὼ τὴν περίφημη ἄδεια ἐρεύνης.

Ὁ Κάμμινγκς μὲ τὸν Φίλλινγκερ παρουσιάστηκαν τότε ἔξαφνα ἀπὸ πίσω ἀπ' τὸ γκαράζ.

Ὁ Κάμμινγκς ; εἶπε. Ποιὸς θὰ τὸ πίστευε. Ἀλλὰ δεῖξτε μου καλλίτερα τὴν ἄδεια.

Ὁ Ἐπιθεωρητὴς τοῦ τὴν ἔβαλε νὰ διαβάσῃ κάτω ἀπ' τὴ μύτη του.

Καὶ τώρα λοιπόν ;

— Συνεχίζουμε τὶς ἔρευνές μας διὰ τὴ δολοφονία τοῦ Ρόμπερ Τόμσον, εἶπε ὁ Κάμμινγκς. Τὸν σκότωσαν μεταξὺ τοῦ Ἴλ Πράϊορς καὶ τοῦ Οὐΐσλεϋς τὸ βράδυ τῆς περασμένης Κυριακῆς. Ἐπίσης ἐρευνοῦμε διὰ τὶς συνθῆκες τοῦ θανάτου τοῦ Φλούρρυ, τὸ σῶμα τοῦ ὁποίου ἀνεκαλύφθη στὸ δωμάτιό του στὸ Πράχαμ Μιούς, στὸ Κένσιγκτον, χτὲς τὸ πρωΐ. Θὰ θέλαμε τὴ κατάθεσί σας. Καρμπίν. Φυσικὰ ἂν θέλεις νὰ μᾶς τὴν δώσῃς.

—Ὁ Φλούρρυ πέθανε ; εἶπε ὁ Καρμπίν.

— Πῶς δὲν τὸ γνωρίζατε ; ἔκανε ὁ Οὐΐττλερ γεμᾶτος ἔκπληξι.

—Ὄχι.

—Ὁ Οὐΐττλερ σήκωσε τὸ κεφάλι του.

—Βλέπετε ὁ Καρμπὶν δὲν διαβάζει ἐφημερίδες. Πάντοτε ἐπιθυμοῦσα νὰ γνωρίζω ἕναν ἄνθρωπο μὲ τέτοια δύναμι χαρακτῆρος ποὺ νὰ ἀγνοῇ τὸν τύπο.

—Ἔχω τὴν ἐφημερίδα στὴ τσέπι μου. Τὴν ἀγόρασα στὸ Μαϊηντενχεντ, ἀλλὰ δὲν τὴν διάβαοα ἀκόμη. Καὶ θέλετε νὰ μάθετε τὸ γιατί ;

— Βεβαιότατα.

— Θὰ σᾶς τὸ πῶ. Ἤμουνα κλεισμένος, ἀμπαρωμένος μέσα σ' ἕνα δωμάτιο, ἐδῶ στὸ σπίτι μου, ἀπὸ τὴ Δευτέρα στὶς μιάμιση τὸ πρωΐ. Καὶ μ' ἄφησαν ἐλεύθερο σήμερα στὶς μιάμιση.

— Ποιὸς σ' ἐλευθέρωσε ;

— Αὐτὸς ποὺ μ' ἔκλεισε, φυσικά, εἶπε ὁ Καρμπίν. Δὲν τὸν εἶδα. Στὴ μιὰ καὶ τέταρτο, μοῦ γλίστρησαν ἕνα κλειδὶ κάτω ἀπ' τὴν πόρτα: Ἕνα φύλλο χαρτὶ τὸ συνόδευε ποὺγραφε στὴ μηχανὴ αὐτὲς τὶς λέξεις : «Σᾶς ἐπιτρέπεται νὰ τὸ χρησιμοποιήσετε στὶς μιάμιση ἀκριβῶς. Ὄχι νωρίτερα». Τὸ «νωρίτερα» ἦταν ὑπογραμμισμένο. Περίμενα ἕως τὶς μιὰ καὶ τριάντα πέντε, μήπως καὶ τὸ ρολόϊ μου πήγαινε μπρός.

Ὁ Οὐΐττλερ χαμογέλασε.

— Πολὺ ἔξυπνος εἶσαι, Τζέϊμς, εἶπε.

— Μὴ μὲ πάρετε γιὰ παράδειγμα, ἀπήντησε ὁ Καρμπίν.

— Τὸ χαρτὶ ποῦ βρίσκεται ; εἶπε ἐπεμβαίνοντας ψυχρὰ ὁ Κάμμινγκς.

— Λέτε νὰ μὴ τῶχω ;

Ἔψαξε τὴ τσέπη τοῦ γιλέκου του.

— Νά το ὁρίστε.

—Ὡραῖα. Μήπως κατὰ τύχη τὸγραψες ὁ ἴδιος στὴ μηχανή ;

—Ὄχι. Ἀλλὰ δὲν ἀποκλείεται νὰ τὸγραψαν στὴν δική μου τὴν γραφομηχανὴ τὴν «Πορτατὶβ». Ἐδῶ βρίσκεται.

— Καὶ πῶς μείνατε κλεισμένος ; ρώτησε ὁ Κάμμινγκς μὲ σκεπτικὸ ὕφος.

Ὁ Καρμπὶν κύτταξε ἕναν–ἕναν τοὺς ἀστυνομικούς.

— Λοιπόν... Βλέπω ἐπιθεωρητάς, ἀστυνόμους... Ποιὸς ἔχει τὸ πρόσταγμα ἐδῶ ;

—Ὁ ἀστυνόμος Φίλλινγκερ. Διοικητὴς τῆς περιφερείας, εἶπε ὁ Κάμμινγκς.

—Πολὺ εὐτυχὴς γιὰ τὴν γνωριμία σας κ. Ἀστυνόμε. Ἀλλὰ νὰ τὶ μοῦ συμβαίνει. Δὲν ξεύρω ἂν θὰ πρέπει νὰ μιλήσω ἢ νὰ σιωπήσω. Πῆτε λοιπὸν τὴν γνώμη σας.

— Δὲν ἔχουμε τίποτα ἀπολύτως νὰ σοῦ ποῦμε. Καρμπίν. Δὲν ἔχουμε κανένα σκοπὸ νὰ ἐπηρεάσουμε τὴ κατάθεσί σου.

— Καλῶς. Ἰδοὺ λοιπὸν τὰ γεγονότα. Μ' ἔκλεισαν σ' ἕνα δωμάτιο τοῦ σπιτιοῦ μου, ἀπὸ τὴ Κυριακὴ τὴ νύχτα. Ποτὲ δὲν εἶχα ἀκουστὰ γιὰ τὸν Ρόμπερτ Τόμσον καὶ δὲν γνώριζα τὸν Οὐΐλτον Φλούρρυ παρὰ μόνο ἐξ ὄψεως. Ἀγνοοῦσα ἐπίσης ὅτι ὁ ἕνας ἢ ὁ ἄλλος εἶχε δολοφονηθῇ πρὶν νὰ μοῦ τὸ πῆτε. Ὅπως καὶ νἄχαν τὰ πράγματα, φαίνεται πὼς μπλέχτηκα. Ἀλλὰ βλέποντας τρεῖς ἀστυνομικοὺς νὰ κάμνουν ἔρευνα στὸ σπίτι μου καιρὸς εἶναι νὰ προσέξω καὶ ν' ἀνοίξω τὰ μάτια μου. Σταθμίζοντας τὰ γεγονότα βλέπω ὅτι ἡ περίπτωσίς σας μὲ τὴν περιπέτειά μου ἔχει κάποια σχέσι. Ἂν λοιπὸν μὲ κατατοπίσετε κάπως ἐπὶ τῆς καταστάσεώς μου, ἴσως νὰ μπορέσω νὰ σᾶς κάνω κάποια ἐνδιαφέρουσα ὁμολογία. Ἔχω τὴν ἐντύπωσι, Κάμμινγκς, ὅτι γνωρίζουμε κι' οἱ δυό μας πράγματα ποὺ θᾶσαν χρήσιμα πολὺ γιὰ τὸν καθένα μας.

— Καρμπίν, πρέπει νὰ ξέρεις ὅτι δὲν θὰ παζαρέψουμε τὶς πληροφορίες σου. Πάντως δὲν θὰ παραλείψω νὰ σοῦ δώσω μιὰ συμβουλή. Ἂν εἶσαι ὁ ἔνοχος.....

Ὁ Κάμμινγκς στὸ σημεῖο αὐτὸ ἔκανε μιὰ κίνησι κατάδηλη.....Ἂν πάλι εἶσαι ἀθῷος, θὰ φανῇ μ' αὐτὰ ποὺ θὰ μᾶς πῇ. Ἐσὺ λοιπὸν σκέψου καὶ πᾶρε τὴν ἀπόφασι.

Ὁ Καρμπὶν δαγκώθηκε, ὠχρίασε καὶ λίγο. Ὕστερα ἀπὸ κάμποση ὥρα σιωπῆς ἄρχισε :

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἑπόμενον)

ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ

(Διὰ τὸν ἀστυφύλακα)

Ὑπὸ Ἐμμ. Ἀρχοντουλάκη, Ἀστυνόμου Α'.

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΜΕΣΑ

§ 80. Γενικὰ περὶ ἀποδείξεως καὶ ἀποδεικτικῶν μέσων.

Ι. Ὁρισμὸς ἀποδείξεως. Ὅταν ἀναφερθῇ εἰς τὴν Ἀρχὴν ὅτι διεπράχθη ἕνα ἔγκλημα πρέπει νὰ ἐξακριβωθῇ :

α) Ἐὰν αὐτὸ ποὺ ἔγινε εἶναι πράγματι ἔγκλημα.

β) Ποῖος τὸ διέπραξε καὶ ὑπὸ ποίας συνθήκας.

γ) Ἐὰν διεπράχθη ἀπὸ δόλον ἢ ἀπὸ ἀμέλειαν.

δ) Ἐὰν τυχὸν ὁ δράστης εὑρίσκετο κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος ἐν ἀμύνῃ ἢ ἐν καταστάσει ἀνάγκης ἢ ἐν πλάνῃ ἢ ἐν ἀνωμάλῳ ψυχικῇ καταστάσει κλπ.

Ἡ ἐργασία αὕτη καλεῖται ἀπόδειξις. Ἡ ἀπόδειξις εἶναι ἔργον τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων.

ΙΙ. Ἀποδεικτικὰ μέσα. Τὰ μέσα, τὰ ὁποῖα χρησιμοποιοῦνται διὰ νὰ ἀποδειχθοῦν τὰ ἀνωτέρω γεγονότα καλοῦνται ἀποδεικτικὰ μέσα.

Εἶναι δὲ ταῦτα τὰ ἑξῆς :

1) Αἱ ἐνδείξεις.
2) Ἡ αὐτοψία.
3) Ἡ πραγματογνωμοσύνη.
4) Ἡ ὁμολογία τοῦ κατηγορουμένου.
5) Οἱ μάρτυρες καὶ
6) Τὰ ἔγγραφα.

Ἕκαστον τῶν ἀποδεικτικῶν μέσων θὰ ἐξετάσωμεν κατωτέρω ἐν συντομίᾳ.

Εἰς τὴν πρακτικὴν χρησιμοποιοῦνται πρὸς ἀνακάλυψιν τοῦ ἀγνώστου δράστου ἢ πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν κλοπιμαίων κλπ. **ὁ ὑπνωτισμὸς** [1] **καὶ ὁ ὀρὸς τῆς ἀληθείας ἢ ναρκοανάλυσις** [2].

---

1. Ὑπνωτισμὸς εἶναι ἡ μέθοδος τεχνητῆς προκλήσεως ὕπνου. Ὁ τεχνητὸς ὕπνος προκαλεῖται διὰ τῆς ὑποβολῆς ἢ δι' αἰσθητικῶν ἐντυπώσεων. Ὁ ὑπνωτιζόμενος δύναται νὰ ἀναπολήσῃ καὶ ἀποκαλύψῃ γεγονότα καὶ πρὸ πολλοῦ ἀκόμη λησμονηθέντα.

2. Κατὰ τὴν ναρκοανάλυσιν ἐπιχειρεῖται ἡ ἐξέτασις οὐχὶ τοῦ ἐνσυνειδήτου ἐγὼ τοῦ ἐξεταζομένου, ἀλλὰ τοῦ ὑποσυνειδήτου αὐτοῦ, καταστελλομένου τοῦ ἐνσυνειδήτου διὰ τῆς ναρκώσεως. Πρὸς τοῦτο, σχηματίζεται διάλυμα τοῦ Πεντοτὰλ (ναρκωτικὸν φάρμακον) εἰς ἀραίωσιν 2,50 % ἐν ἀπεσταγμένῳ καὶ ἀπεστειρωμένῳ ὕδατι. Ἐκ τοῦ διαλύματος τούτου ἐνεργεῖται ἐνδοφλέβιος ἔνεσις, τοῦ φαρμάκου εἰσαγομένου βραδύτατα. Ὅταν ὁ ἐξεταζόμενος ἀρχίσῃ δεικνύων τάσιν πρὸς ὑπνηλίαν, δεῖγμα ὅτι κατεβλήθη ἡ ἐλευθέρα θέλησις τοῦ ἐξεταζομένου, δηλαδὴ τοῦ ἐνσυνειδήτου ἐγώ, ἄρχεται ἡ ἀνάκρισις τοῦ ὑποσυνειδήτου. Κατὰ ταύτην ὁ ἐξεταζόμενος ἀποκαλύπτει πράξεις ἢ διαθέσεις, τὰς ὁποίας, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ ἐπεθύμει νὰ γνωσθῶσιν ὑπὸ ἄλλων.

Τὰ μέσα ταῦτα ὅμως δὲν τὰ ἀναγνωρίζει ὁ νόμος εἰσέτι.

Τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἀποτελοῦν ἀποδεικτικὸν μέσον, ἀλλὰ μόνον ὡς πρὸς τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος ἀνευρεθέντα ἀποτυπώματα ἀνήκουν ὁπωσδήποτε εἰς τὸν Α ἢ τὸν Β.

Τὸ ἐὰν τώρα αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ δράστης τοῦ ἐγκλήματος, εἶναι ἄλλο ζήτημα τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἀποδειχθῇ. Πάντως τὰ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος ἀποτυπώματα δημιουργοῦν ὑπονοίας (ἀποτελοῦν ἐνδείξεις) ἐναντίον ἐκείνου εἰς ὃν ἀνήκουν.

ΤΑ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΟΝ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΜΕΣΑ

§ 81. Ἐνδείξεις.

Ι. Ὁρισμός. Ἐνδείξεις καλοῦνται διάφορα γεγονότα, τὰ ὁποῖα ἔχουν σχέσιν μὲ ἕνα ἔγκλημα καὶ ἀπὸ τὰ ὁποῖα δυνάμεθα σκεπτόμενοι λογικῶς νὰ συμπεράνωμεν περὶ τῆς ἐνοχῆς ἢ περὶ τῆς ἀθῳότητος ἑνὸς ὑπόπτου ἀνθρώπου.

ΙΙ. Παραδείγματα:

Α'. Γίνονται κλοπαὶ καὶ οἱ δράσται παραμένουν ἄγνωστοι.

Ἡ Ἀστυνομία ἐξακριβώνει ὅτι ὁ Α χωρὶς νὰ ἔχῃ κανένα γνωστὸν πόρον ζωῆς δαπανᾷ πολλὰ χρήματα καὶ συναναστρέφεται ὑπόπτους ἀνθρώπους.

Ἢ ἀνευρίσκει τὰ κλοπιμαῖα εἰς χεῖρας του.

Ἢ ἀνευρίσκει διαρρηκτικὰ ἐργαλεῖα εἰς τὴν οἰκίαν του.

Τὰ ἀνωτέρω γεγονότα ἀποτελοῦν ἐνδείξεις ἐνοχῆς καὶ ὄχι ἀποδείξεις, διότι ἐνδέχεται τὰ κλοπιμαῖα π.χ. νὰ τὰ ηὗρεν ἢ νὰ τὰ ἠγόρασεν ἐν ἀγνοίᾳ του ἀπὸ τὸν κλέπτην.

Ἐὰν ὅμως ὁ Α δὲν ἀποδεικνύῃ πῶς κατέχει τὰ κλοπιμαῖα ἢ τὰ διαρρηκτικὰ ἐργαλεῖα, τότε κάνομεν τὸν ἑξῆς συλλογισμόν: Ὁ Α κατεῖχε κακῶς τὰ κλοπιμαῖα ἢ τὰ διαρρηκτικὰ ἐργαλεῖα, εἶναι κακῆς φήμης, ἔχει διαπράξει καὶ ἄλλας παρομοίας κλοπάς, ἄρα αὐτὸς πρέπει νὰ εἶναι ὁ δράστης τῶν κλοπῶν. Αἱ ἐνδείξεις δηλαδὴ ἀποδεικνύουν ἐμμέσως, βάσει ἑνὸς συλλογισμοῦ, καὶ οὐχὶ ἀμέσως. Πάντως ἐὰν αὐτὸς εἶναι ἢ ὄχι ὁ δράστης τῶν κλοπῶν θὰ ἀποφασίσῃ τελικῶς τὸ δικαστήριον, ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁποίου θὰ τεθοῦν αἱ ἐνδείξεις.

Β'. Γίνεται φόνος παρ' ἀγνώστων. Ἡ Ἀστυνομία συλλαμβάνει ὑπόπτους.

Εἰς τὰ ἐνδύματα ἑνὸς παρατηροῦνται κηλῖδες αἵματος, ἑτέρου τὸ ὅπλον ἔχει προσφάτως ἐκπυρσοκροτήσει, ἄλλος φερόμενος πρὸ τοῦ θύματος καταλαμβάνεται ὑπὸ ταραχῆς καὶ συγκινήσεως καὶ ἕτερος φέρει εἰς τὸ πρόσωπον ἢ τὰς χεῖρας ἀμυχάς.

Τὰ γεγονότα ταῦτα, δηλαδὴ αἱ κηλῖδες, ἡ πρόσφατος ἐκπυρσοκρότησις τοῦ ὅπλου, ἡ συγκίνησις, ἡ ταραχὴ καὶ αἱ ἀμυχαὶ ἀποτελοῦν ἐνδείξεις ἐνοχῆς καὶ ὄχι ἀποδείξεις, διότι τὰ γεγονότα αὐτὰ ἐνδέχεται νὰ εἶναι ἄσχετα πρὸς τὸ ἔγκλημα. Ἡ Ἀστυνομία ὅμως ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στοιχείων αὐτῶν θὰ ἐνεργήσῃ ἐξετάσεις καὶ θὰ καταλήξῃ σὲ ὡρισμένα συμπεράσματα σχετικῶς μὲ τὴν ἐνοχὴν ἢ τὴν ἀθῳότητα τῶν συλληφθέντων ὑπόπτων.

Γ'. Ἔνδειξιν ἀποτελεῖ καὶ ἡ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος ἀνεύρεσις ἀποτυπωμάτων δακτύλων ἢ ποδῶν ἑνὸς ἀνθρώπου ἢ πραγμάτων ἀνηκόντων εἰς αὐτόν. Ταῦτα ἀποτελοῦν ἔνδειξιν καὶ ὄχι ἀπόδειξιν, διότι εἶναι ἐνδεχόμενον ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς νὰ διῆλθεν ἐκεῖσε τυχαίως καὶ νὰ μὴ ἔχῃ καμμίαν σχέσιν μὲ τὸ ἔγκλημα.

Δ'. Ἔνδειξιν ἀποτελοῦν ἐπίσης αἱ ἀπειλαὶ ἢ ἡ ἐχθρότης ἑνὸς πρὸς τὸ θῦμα. Ἡ ἐξαφάνισίς του μετὰ τὸ ἔγκλημα. Ἡ κακὴ φήμη καὶ ἡ κακὴ διαγωγή του. Τὸ

συμφέρον ἢ ἐνδιαφέρον του πρὸς διάπραξιν τοῦ ἐγκλήματος. Ἡ παρουσία του ἐγγὺς τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος. Ἡ προσπάθειά του πρὸς ἐξαφάνισιν τῶν ἰχνῶν. Ἡ ἀδιαφορία του ἐπὶ τῇ ἀναγγελίᾳ τοῦ ἐγκλήματος. Ἡ προμήθευσις ὅπλων, ἐργαλείων κλπ.

III. Σημασία ἐνδείξεων. Αἱ ἐνδείξεις ἔχουν μεγάλην σημασίαν ὅταν ὁ δράστης τοῦ ἐγκλήματος εἶναι ἄγνωστος. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν, αἱ ἐνδείξεις θὰ βοηθήσουν εἰς τὴν ἀνακάλυψίν του.

Ἡ ἀστυνομικὴ ζωὴ εἶναι γεμάτη ἀπὸ παραδείγματα ἐξιχνιάσεως σκοτεινῶν καὶ μυστηριωδῶν ἐγκλημάτων ἀπὸ μίαν ἁπλῆν ἔνδειξιν ἢ ἀπὸ ἓν ἀσήμαντον καὶ ἐκ πρώτης ὄψεως ἀδιάφορον ἴχνος.

Διὰ τοῦτο τὰ ἀστυνομικὰ ὄργανα ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ διαφυλάσσουν τὰ ἴχνη καὶ τὰ πειστήρια (ἀποτυπώματα, τρίχες, κηλῖδες, ὅπλα, ἐργαλεῖα, κλπ.), ὁσάκις δὲ ἀντιληφθοῦν, ἀκούσουν ἢ πληροφορηθοῦν ἔνδειξίν τινα νὰ θέτουν ταύτην ὑπ' ὄψιν τῶν ἀνωτέρων των.

§ 82. Αὐτοψία.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ἀνθρωποκτονίας, αὐτοκτονίας, ἀπαγχονισμοῦ, στραγγαλισμοῦ, πνιγμοῦ, διαρρήξεως καταστημάτων ἢ οἰκιῶν, συγκρούσεως ὀχημάτων μὲ θύματα, πυρκαϊῶν, καταρρεύσεως οἰκοδομῶν καὶ ἄλλων σοβαρῶν ἐγκλημάτων καὶ δυστυχημάτων, ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος ὀφείλει νὰ μεταβῇ ἐπὶ τόπου διὰ νὰ ἀντιληφθῇ ὁ ἴδιος τὰ αἴτια καὶ τὰς συνθήκας ὑπὸ τὰς ὁποίας ἐγένετο τὸ ἔγκλημα ἢ δυστύχημα καὶ νὰ λάβῃ ὅλα τὰ ἐνδεικνυόμενα μέτρα.

Ἡ ἐργασία αὕτη καλεῖται αὐτοψία.

Ἡ αὐτοψία εἶναι σπουδαῖον ἀποδεικτικὸν μέσον καὶ συντελεῖ τὰ μέγιστα εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τῆς αἰτίας τοῦ δυστυχήματος, εἰς τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ τρόπου τῆς διαπράξεως τοῦ ἐγκλήματος καὶ εἰς τὴν ἀνεύρεσιν τῶν ἰχνῶν καὶ πειστηρίων τῆς ἐγκληματικῆς πράξεως, τὰ ὁποῖα ὡς καὶ εἰς τὸ μάθημα τῶν ἐνδείξεων ἐλέχθη, θὰ βοηθήσουν εἰς τὴν ἀνακάλυψιν τοῦ ἀγνώστου δράστου τοῦ ἐγκλήματος.

Διὰ νὰ ἔχῃ ὅμως τὰ καλὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα ἡ αὐτοψία πρέπει ὁ τόπος τοῦ ἐγκλήματος ἢ δυστυχήματος **νὰ διατηρηθῇ τελείως ἄθικτος** ὑπὸ τοῦ πρώτου καταφθάσαντος ἀστυνομικοῦ, μέχρις ὅτου ἀφιχθῇ ἐπὶ τόπου ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος.

Δέον νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας ὅτι καὶ ἡ ἐλαχίστη μεταβολὴ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος δύναται νὰ δυσχεράνῃ σημαντικῶς τὴν ἀνάκρισιν εἰς τὴν ἐξιχνίασιν τῆς ἐγκληματικῆς πράξεως.

Διὰ τοῦτο δὲν πρέπει εἰς οὐδένα ἀναρμόδιον νὰ ἐπιτρέπεται ἡ προσέγγισις εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος, ἐὰν δέ τις ἀδικαιολογήτως ἐπιμένῃ νὰ πλησιάσῃ πρέπει νὰ ἐπισημαίνεται καὶ νὰ ἐπιδεικνύεται εἰς τὸν καταφθάνοντα ἀνώτερον ἀστυνομικόν.

§ 83. Πραγματογνωμοσύνη.

I. Ὁρισμός. Κατὰ τὴν ἀνάκρισιν οἱ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι εὑρίσκονται πολλάκις πρὸ διαφόρων ζητημάτων διὰ τὴν λύσιν τῶν ὁποίων ἀπαιτοῦνται γνώσεις ἐπιστημονικαὶ ἢ τεχνικαί, τὰς ὁποίας δὲν ἔχουν οὗτοι.

Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς οἱ ἀνακριτικοὶ ὑπάλληλοι ζητοῦν τὴν βοήθειαν προσώπων, τὰ ὁποῖα ἔχουν τὰς ἀπαιτουμένας γνώσεις.

Τὸ πρόσωπα ταῦτα καλοῦνται πραγματογνώμονες, ἡ δὲ ἐργασία των πραγματογνωμοσύνη.

II. Παραδείγματα Πραγματογνωμοσύνης.

1) Ἀνευρίσκεται πτῶμα ἀνθρώπου τὸ ὁποῖον φέρει τραῦμα εἰς τὸ στῆθος. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν τίθενται τὰ ἑξῆς ἐρωτήματα :

Ὁ θάνατος ὀφείλεται εἰς τὸ τραῦμα ; Ποῖον τὸ εἶδος τοῦ ὅπλου ἢ ὀργάνου, δι' οὗ ἐγένετο τὸ τραῦμα ; Πρὸ πόσου χρόνου ἐγένετο τὸ τραῦμα ; Πρόκειται περὶ ἐγκλήματος ἢ αὐτοκτονίας ;

2) Ἀνευρίσκεται πτῶμα ἀνθρώπου ἐντὸς τῆς θαλάσσης. Ἐρωτᾶται : Ὁ θάνατος ἐπῆλθε ἐκ πνιγμοῦ ; Μήπως τὸ θῦμα θανατωθὲν ἢ ἀποθανὼν ἐν τῇ ξηρᾷ ἐρρίφθη ἢ ἔπεσεν ἐντὸς τοῦ ὕδατος ; Πρὸ πόσου χρόνου ἐπῆλθεν ὁ θάνατος ; Ἐπὶ πόσον χρόνον ἔμεινε τὸ πτῶμα ἐν τῷ ὑγρῷ ; Πρόκειται περὶ ἐγκλήματος, αὐτοκτονίας ἢ δυστυχήματος ;

3) Ἀνευρίσκεται ἄτομον κρεμασμένον. Ἐρωτᾶται : Πρὸ πόσου χρόνου ἐγένετο ὁ ἀπαγχονισμός ; Τὸ πτῶμα φέρει κακώσεις καὶ ποίας ; Μήπως τὸ ἄτομον ἐθανατώθη κατ' ἄλλον τρόπον καὶ δὴ διὰ στραγγαλισμοῦ καὶ ἀκολούθως ἐκρεμάσθη, τὸ πτῶμα πρὸς συγκάλυψιν τοῦ ἐγκλήματος ; Γενικῶς πρόκειται περὶ ἐγκλήματος ἢ αὐτοκτονίας ;

4) Ἀνευρίσκεται πτῶμα, τὸ ὁποῖον οὐδεμίαν κάκωσιν παρουσιάζει. Ἐρωτᾶται : Πρὸ πόσου χρόνου ἔχει ἐπέλθει ὁ θάνατος ; Ὁ θανὼν ἀπέθανεν ἀπὸ φυσικὸν ἢ αἰφνίδιον ἢ βίαιον θάνατον ;

5) Ἀνευρίσκονται ὀστᾶ εἰς ἐρημικὸν μέρος. Τίθενται τὰ ἑξῆς ἐρωτήματα : Τὰ ὀστᾶ εἶναι ἀνθρώπινα ; Τίνος φύλου ἦτο τὸ ἄτομον ; Ποίας ἡλικίας ἦτο ; Ποίου ἀναστήματος ἦτο ; Πρὸ πόσου χρόνου ἀπέθανεν ; Τὰ ὀστᾶ φέρουν κακώσεις, ἐὰν ναὶ διὰ ποίων ὀργάνων ἐγένοντο αὗται ; κλπ.

6) Εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος ἀνευρίσκονται τρίχες. Ἐρωτᾶται : Αἱ τρίχες εἶναι ἀνθρώπου ἢ ζώου ; Ἐὰν εἶναι ἀνθρώπου ἀπὸ ποίας χώρας τοῦ σώματος προέρχονται ; Εἶναι ἀπὸ ἄνδρα ἢ γυναῖκα ; Ποίας ἡλικίας εἶναι τὸ ἄτομον, ἐξ οὗ προέρχονται αἱ τρίχες ; Αἱ τρίχες ἀπεσπάσθησαν βιαίως, ἐκόπησαν ἢ ἀπέπεσαν μόναι των ; Ἔχουν φυσικὸν χρῶμα ; Αἱ ἀνευρεθεῖσαι τρίχες μήπως ἀνήκουν εἰς τὸν συλληφθέντα ὕποπτον ; κλπ.

7) Ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων συλληφθέντος ὑπόπτου ἀνευρίσκονται κηλῖδες. Ἐρωτᾶται :

Ἡ κηλὶς εἶναι αἵματος ; Ἐὰν ναὶ εἶναι ἀπὸ αἷμα ἀνθρώπου ἢ ζώου ; Τὸ αἷμα προέρχεται ἐκ τοῦ συλληφθέντος ὑπόπτου ; κλπ.

Ἡ κηλὶς προέρχεται ἐκ σπέρματος ; Ἡ κηλὶς προέρχεται ἐξ ἐκκρίματος τῆς ρινός ; κλπ.

8) Ἐπὶ ἀμβλώσεως. Ἔλαβε χώραν ἄμβλωσις ἢ ὄχι ; Πρόκειται περὶ ἀποβολῆς ἢ ἐγκληματικῆς ἀμβλώσεως ; Διὰ ποίων μέσων ἐγένετο ἡ ἄμβλωσις ; Κατὰ ποῖον μῆνα τῆς κυήσεως ἐγένετο ἡ ἄμβλωσις ; Πρὸ πόσου χρόνου ἐγένετο ἡ ἄμβλωσις ;

9) Ἐπὶ πλαστογραφίας ἐγγράφων. Τίθεται τὸ ἐρώτημα. Ὁ γραφικὸς χαρακτὴρ τοῦ πλαστοῦ ἐγγράφου εἶναι ὅμοιος πρὸς τὸν γραφικὸν χαρακτῆρα τοῦ συλληφθέντος ὑπόπτου ;

10) Ἐπὶ ὅπλων—καλύκων—πυρίτιδος. Τὸ κατασχεθὲν ὅπλον παρουσιάζει σημεῖα προσφάτου πυροβολισμοῦ δι' αὐτοῦ ; Ποῖος ὁ διαρρεύσας χρόνος ἀπὸ τοῦ πυροβολισμοῦ μέχρι τῆς στιγμῆς ταύτης, καθ' ἣν ὑποβάλλεται εἰς ἔλεγχον τὸ κατασχεθὲν ὅπλον ;

Ποῖον τὸ εἶδος τῆς πυρίτιδος, ὅπερ ἐχρησιμοποιήθη διὰ τὴν πυροβόλησιν τοῦ

κατεσχημένου ὅπλου ; Ποῖον τὸ εἶδος τῆς πυρίτιδος τῆς παρατηρουμένης ἐπὶ τοῦ στομίου εἰσόδου τοῦ τραύματος ;

Οἱ ἀνευρεθέντες κάλυκες προέρχονται ἐκ τῆς πυροβολήσεως τοῦ κατασχεθέντος ὅπλου ; Οἱ ἀνευρεθέντες ὁμοειδεῖς κάλυκες προέρχονται ἐκ πυροβολήσεως ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ὅπλου ;

11) Ἀνευρίσκονται δακτυλικὰ ἀποτυπώματα εἰς τὸν τόπον τοῦ ἐγκλήματος. Ταῦτα πρέπει νὰ ἐμφανισθοῦν, νὰ ληφθοῦν, νὰ παραβληθοῦν πρὸς τὰ ἐν τῷ ἀρχείῳ ἀποτυπώματα καὶ νὰ ἐξακριβωθῇ εἰς ποῖον ἀνήκουν. Πάντα ταῦτα εἶναι ἔργον τοῦ δακτυλοσκόπου.

III. Πραγματογνώμονες. Ὅλα τὰ ἀνωτέρω ἐρωτήματα θὰ λυθοῦν τῇ βοηθείᾳ πραγματογνωμόνων (ἰατροδικαστῶν, ὁπλογνωμόνων, φυσικῶν, χημικῶν, μηχανικῶν, γραφολόγων, δακτυλοσκόπων κλπ.).

Οἱ πραγματογνώμονες διορίζονται ὑπὸ τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν μονίμως διωρισμένοι ὑπὸ τοῦ Κράτους, ὡς λ. χ. οἱ ἰατροδικασταί, οἱ ὑπάλληλοι τῆς Σημάνσεως κλπ.

Οἱ πραγματογνώμονες δίδουν τὴν γνώμην των ἐγγράφως.

IV. Τεχνικοὶ Σύμβουλοι. Ὅταν γίνεται πραγνατογνωμοσύνη ἐπὶ ὑποθέσεως κακουργήματος (οὐχὶ πλημμελήματος ἢ πταίσματος), ὁ κατηγορούμενος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ παρακολουθήσῃ τὴν ἐργασίαν τῶν πραγματογνωμόνων δι' ἀντιπροσώπου του, ὁ ὁποῖος καλεῖται **«τεχνικὸς σύμβουλος»**. Ὁ τεχνικὸς σύμβουλος γράφει τὰς παρατηρήσεις του ἐπὶ τῆς ἐργασίας τῶν πραγματογνωμόνων, εἰς ἔκθεσιν, τὴν ὁποίαν καὶ παραδίδει εἰς τὸν ἀνακριτικὸν ὑπάλληλον.

§ 84. Ὁμολογία κατηγορουμένου—Δικαιώματα αὐτοῦ.

I. Ὁρισμὸς καὶ ἔλεγχος τῆς ὁμολογίας. Ὁμολογία καλεῖται ἡ ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου **ἀβίαστος** παραδοχὴ ὅτι αὐτὸς διέπραξε τὸ ἔγκλημα.

Ἡ ὁμολογία τοῦ κατηγορουμένου, ἐξαιρουμένης τῆς περιπτώσεως, καθ' ἣν καταλαμβάνεται ἐπ' αὐτοφώρῳ διαπράττων τὸ ἔγκλημα, δὲν πρέπει νὰ γίνεται πάντοτε πιστευτή, διότι διεπιστώθη ὅτι πολλάκις ἄτομα ὁμολογοῦν **ψευδῶς** ὅτι διέπραξαν τὸ ἔγκλημα, τοῦ ὁποίου τὸν δράστην ζητεῖ ἡ Ἀστυνομία.

Ὁμολογοῦν δὲ ψευδῶς ὅτι εἶναι δράσται εἴτε διότι ἐπληρώθησαν ἁδρὰ ὑπὸ τοῦ πραγματικοῦ δράστου, εἴτε διότι θέλουν νὰ τὸν κρύψουν, ἐπειδὴ εἶναι στενὸς συγγενὴς ἢ ἰσχυρὸς φίλος. Ἐβεβαιώθησαν ἐπίσης πλεῖστα παραδείγματα ψευδοῦς αὐτοκατηγορίας ἐξ ὑστερίας, ἀλκοολισμοῦ, ἐκφυλισμοῦ, αὐθυποβολῆς, πολλάκις δὲ καὶ ἐκ νοσηρᾶς δοξομανίας πρὸς διαφήμισιν ἐπὶ ἐγκλημάτων, ἅτινα διετάραξαν τὴν κοινὴν γνώμην καὶ ἐπροκάλεσαν τὴν κοινὴν περιέργειαν.

Διὰ νὰ γίνῃ λοιπὸν πιστευτὴ ἡ ὁμολογία πρέπει νὰ ἀποδεικνύεται καὶ ἀπὸ ἄλλα γεγονότα (πειστήρια, ἴχνη, μάρτυρας κλπ.). ὅτι εἶναι εἰλικρινής, ὅτι δηλ. ὁ ὁμολογῶν εἶναι ὁ πραγματικὸς δράστης.

Ὁ ἔλεγχος πάντως τῆς ὁμολογίας εἶναι ἔργον τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου εἰς τὸν ὁποῖον τὸ κατώτερον ἀστυνομικὸν ὄργανον ὀφείλει νὰ ὁδηγήσῃ τὸν ὁμολογοῦντα.

II. Δικαιώματα τοῦ κατηγορουμένου κατὰ τὴν ἀνάκρισιν. Δικαιοῦται :

α) Νὰ παρίσταται μετὰ δύο τὸ πολὺ δικηγόρων ὑπ' αὐτοῦ διοριζομένων.

β) Νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν ἐγγράφων τῆς ἀνακρίσεως πρὸ τῆς ἀπολογίας του.

γ) Νὰ ζητήσῃ ἀντίγραφα τῶν ἐγγράφων τῆς ἀνακρίσεως.

δ) Νὰ ζητήσῃ προθεσμίαν μέχρι 48 ὡρῶν διὰ νὰ προετοιμάσῃ τὴν ἀπολογίαν του, πρὸ τῆς παρελεύσεως τῆς ὁποίας δὲν ὑποχρεοῦται εἰς ἀπολογίαν.

ε) Νὰ ἀρνηθῇ νὰ ἀπολογηθῇ ἢ νὰ ἀπαντήσῃ εἰς ἐρώτησιν, ὁ δὲ κακοποιῶν κατηγορούμενον διὰ νὰ ἀπολογηθῇ ἢ ὁμολογήσῃ ὑπόκειται εἰς πειθαρχικὰς καὶ ποινικὰς κυρώσεις.

στ) Νὰ ψευσθῇ χωρὶς νὰ ὑπέχῃ καμμίαν εὐθύνην.

§ 85. Μάρτυρες.

I. Ὁρισμός. Μάρτυρες καλοῦνται τὰ πρόσωπα (πλὴν τοῦ μηνυτοῦ καὶ τοῦ κατηγορουμένου), τὰ ὁποῖα καλοῦνται νὰ καταθέσουν πᾶν ὅ,τι ἀντελήφθησαν ἢ ἤκουσαν δι' ἓν ἔγκλημα.

Ἡ μαρτυρία εἶναι ὑποχρεωτικὴ δι' ὅλους ἀνεξαρτήτως γένους, ἡλικίας, περιουσιακῆς ἢ κοινωνικῆς θέσεως ἢ ὑπηκοότητος.

Ὁ ἀρνούμενος μετ' ἐπιμονῆς τὴν μαρτυρίαν του τιμωρεῖται ποινικῶς (πλημμέλημα).

II. Ἐνέργειαι τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ὡς πρὸς τοὺς μάρτυρας. Ὅταν ἀστυνομικὸν ὄργανον εὑρεθῇ πρὸ ἐγκλήματος ἢ δυστυχήματος σημειώνει ἀμέσως εἰς τὸ σημειωματάριόν του τὰ στοιχεῖα τῶν παρευρεθέντων μαρτύρων [1] καὶ προσκαλεῖ τούτους προφορικῶς νὰ τὸν ἀκολουθήσουν εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Τμῆμα πρὸς ἐξέτασιν.

Ἐὰν ἀρνηθοῦν νὰ ἀκολουθήσουν, τὸ ἀστυν. ὄργανον δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ τοὺς ὁδηγήσῃ βιαίως, ἀλλὰ θὰ ἀναφέρῃ τὸ γεγονὸς εἰς τὸν Ἀξιωματικὸν Ὑπηρεσίας, ὅστις θὰ τοὺς καλέσῃ ἐκ νέου νὰ προσέλθουν πρὸς ἐξέτασιν καὶ ἐὰν ἀρνηθοῦν καὶ πάλιν θὰ ἐκδώσῃ κατ' αὐτῶν ἔνταλμα βιαίας προσαγωγῆς.

§ 86. Ποῖα πρόσωπα δὲν ἐξετάζονται ὡς μάρτυρες ἐπὶ ὡρισμένων θεμάτων.

Κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ ἀνωτέρω (§ 85. I.) κανόνος δὲν ἐξετάζονται ὡς μάρτυρες.

1) Οἱ κληρικοὶ οἱασδήποτε ἀνεκτῆς θρησκείας, ὡς πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα γνωρίζουν ἐκ τῆς ἐξομολογήσεως, διότι ἡ ἐξομολόγησις πρέπει νὰ παραμένῃ μυστική.

2) Οἱ δικηγόροι, τεχνικοὶ σύμβουλοι καὶ συμβολαιογράφοι, ὡς πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα τοῖς ἐνεπιστεύθησαν οἱ πελάται των, διὰ νὰ δύνανται οἱ πελάται νὰ ἐμπιστεύωνται ἀφόβως τὰς ὑποθέσεις των εἰς αὐτούς.

3) Οἱ ἰατροί, φαρμακοποιοὶ καὶ οἱ βοηθοὶ αὐτῶν καὶ αἱ μαῖαι, ὡς πρὸς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα τοῖς ἐνεπιστεύθησαν κατὰ τὴν ἄσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των. Ὁρίζεται τοῦτο διὰ νὰ δύνανται οἱ ἀσθενεῖς νὰ προσφεύγουν ἀφόβως εἰς τοὺς ἰατροὺς κλπ. πρὸς θεραπείαν των ἐκ τῶν νόσων καὶ ἰδίως ἐκ τῶν μεταδοτικῶν τοιούτων.

---

1. Μὲ φυλάκισιν τιμωρεῖται ὁ μάρτυς, ὅστις προσκαλούμενος ὑπὸ ἀστυνομικοῦ ὀργάνου ἀρνεῖται νὰ δηλώσῃ τὴν ταυτότητά του ἢ δηλοῖ ψευδῆ τοιαύτην.

Μὲ τὴν αὐτὴν ποινὴν τιμωρεῖται καὶ πᾶς ὅστις, καίτοι γνωρίζει, ἀρνεῖται νὰ δηλώσῃ ἢ δηλοῖ ψευδῶς τὴν ταυτότητα ἑτέρου προσώπου εἰς ἀστυνομικὸν ὄργανον (ἄρθρον 65 κωδ. Ν. 4971 καὶ ἄρθρον 225 § 2 Π.Κ.).

4) Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι ὡς πρὸς τὰ στρατιωτικὰ ἢ διπλωματικὰ μυστικὰ ἢ μυστικὰ ἀφορῶντα εἰς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἁρμόδιος Ὑπουργὸς ἐπιτρέψῃ τὴν ἐξέτασίν των. Ὁρίζεται τοῦτο διὰ τὴν προστασίαν τῆς ἀσφαλείας τοῦ Κράτους.

§ 87. Ποῖοι μάρτυρες δικαιοῦνται νὰ ἀρνηθῶσι τὴν μαρτυρίαν των ὡς πρὸς πᾶν ζήτημα.

Κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ ἀνωτέρω (§ 85. Ι.) κανόνος περὶ τοῦ ὑποχρεωτικοῦ τῆς μαρτυρίας, δικαιοῦνται νὰ ἀρνηθῶσι τὴν μαρτυρίαν των :

α) Οἱ σύζυγοι. Ὁ εἷς τῶν συζύγων δηλαδὴ δικαιοῦται ν' ἀρνηθῇ νὰ καταθέσῃ πᾶν ὅ,τι γνωρίζει εἰς βάρος τοῦ ἑτέρου. Οἱ μεμνηστευμένοι ὑποχρεοῦνται εἰς μαρτυρίαν.

β) Οἱ συγγενεῖς ἐξ αἵματος τοῦ **κατηγορουμένου** μέχρι τοῦ β' βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου. Οἱ συγγενεῖς οὗτοι εἶναι οἱ γονεῖς καὶ τὰ τέκνα, οἱ ἀδελφοί, πάπποι ἢ μάμμαι καὶ τὰ ἐγγόνια. Ἐπὶ πολλῶν συγκατηγορουμένων ὁ ἀνωτέρω μάρτυς δικαιοῦται νὰ ἀρνηθῇ τὴν μαρτυρίαν του καὶ ἐὰν πρὸς ἕνα μόνον τούτων ἔχῃ τὴν ἀνωτέρω συγγένειαν.

Ἐπὶ κατηγορίας κατ' ἀνηλίκου, ἡ μαρτυρία εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ διὰ τοὺς ἀνωτέρω συγγενεῖς.

Ἐὰν ὁ μάρτυς εἶναι συγγενὴς πρὸς τὸν παθόντα δὲν δικαιοῦται νὰ ἀρνηθῇ τὴν μαρτυρίαν του.

Οἱ ἀνωτέρω μάρτυρες ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι δικαιοῦνται νὰ ἀρνηθοῦν τὴν μαρτυρίαν των. Ἄρα ἐὰν θέλουν δύνανται νὰ καταθέσουν.

Ἡ αἰτιολογία τῆς ἀνωτέρω διατάξεως εὑρίσκεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ μάρτυς στενὸς συγγενὴς τοῦ κατηγορουμένου εὑρίσκεται πολλάκις πρὸ τοῦ τραγικοῦ διλήμματος ἢ νὰ παραποιήσῃ τὴν ἀλήθειαν ἢ νὰ προβάλῃ τὸ φυσικὸν αἴσθημα τῆς οἰκογενειακῆς στοργῆς. Εἰς αὐτὸν ἀπόκειται νὰ ἐκλέξῃ.

γ) Οἱ διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι, οἱ πρόξενοι καὶ γενικῶς οἱ ἀλλοδαποί, οἱ ὁποῖοι δὲν ὑπόκεινται εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς Ποινικοὺς Νόμους (§§§ 49—52).

§ 88. Ποίων μαρτύρων δύναται νὰ ἀπόσχῃ τῆς ἐξετάσεως ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος.

Ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος ἢ τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἀπόσχῃ τῆς ἐξετάσεως τῶν κάτωθι μαρτύρων :

α) Τῶν παραφρόνων ἢ βλακῶν , δηλ. τῶν ἐστερημένων τοῦ φωτὸς τοῦ λογικοῦ.

β) Τῶν διατελούντων προφανῶς ἐν τοιαύτῃ διανοητικῇ καταστάσει, ὥστε νὰ νὰ μὴ εἶναι εἰς θέσιν νὰ παραστήσουν τὰ γεγονότα, ὡς ἔλαβον χώραν, ὡς λ.χ. τῶν διατελούντων ἐν μέθῃ, ἐπιληπτικῇ προσβολῇ, ὑστερικῇ κρίσει κλπ.

Ἐὰν θὰ ἐξετασθοῦν ἢ ὄχι τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα ὡς μάρτυρες θὰ τὸ κρίνῃ ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος. Δὲν ἀποκλείονται δηλαδὴ τελείως τῆς μαρτυρίας τὰ πρόσωπα ταῦτα, καθ' ὅσον ἐκ τῆς καταθέσεως π.χ. ἑνὸς παράφρονος ἢ μεθυσμένου δυνατὸν νὰ προέλθωσι στοιχεῖα χρήσιμα διὰ τὴν ἀνάκρισιν.

§ 89. Ποῖοι μάρτυρες ἐξετάζονται οἴκοι.

Οὗτοι εἶναι :

α) Οἱ Βασιλόπαιδες καὶ τὰ ἄλλα μέλη τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας.

β) Ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ οἱ Ὑπουργοί.

γ) Οἱ Ἀρχιερεῖς (Πατριάρχαι, Ἀρχιεπίσκοποι, Μητροπολῖται, Ἐπίσκοποι).

δ) Οἱ διπλωματικοὶ ἀντιπρόσωποι (Πρεσβευταὶ κλπ.) καὶ οἱ λοιποὶ ἀλλοδαποὶ οἵτινες δὲν ὑπόκεινται εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς Ποινικοὺς Νόμους (§§ 49–52)ς

ε) Οἱ ἕνεκα νόσου ἢ γήρατος μὴ δυνάμενοι νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τῶν ἀνακριτικῶν ὑπαλλήλων.

Ἐάν τις λοιπὸν ἐκ τῶν ἀνωτέρω παρευρεθῇ ὡς μάρτυς εἰς ἔγκλημά τι, δὲν προσκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Τμῆμα πρὸς ἐξέτασιν, ἀλλὰ σημειώνει τὰ στοιχεῖα ταυτότητός του καὶ παραδίδει ταῦτα εἰς τὸν Ἀξιωματικὸν Ὑπηρεσίας, ὅστις ἐν συνεχείᾳ μεταβαίνει εἰς τὴν οἰκίαν του πρὸς λῆψιν τῆς καταθέσεώς του.

§ 90. Ὁρκωμοσία μάρτυρος.

Ἕκαστος μάρτυς ὑποχρεοῦται πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς καταθέσεώς του νὰ ὁρκισθῇ ὅτι θὰ πῇ τὴν ἀλήθειαν. Ὁ ἀρνούμενος μετ' ἐπιμονῆς νὰ ὁρκισθῇ τιμωρεῖται ποινικῶς (πλημμέλημα).

Ὁ μάρτυς, ἀφ' οὗ θέσῃ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου, δίδει τὸν ἑξῆς ὅρκον :

«Ὀρκίζομαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ νὰ εἴπω εὐσυνειδήτως ὅλην τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν, χωρὶς νὰ προσθέσω οὔτε νὰ ἀποκρύψω τι».

Οἱ κληρικοὶ θέτουν τὴν χεῖρα, οὐχὶ ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ στήθους των, δίδουσι δὲ τὸν ἑξῆς ὅρκον :

Οἱ Ἀρχιερεῖς (Πατριάρχαι, Ἀρχιεπίσκοποι, Μητροπολῖται, Ἐπίσκοποι) : Διαβεβαιοῦμαι ἐπὶ τῇ ἀρχιερωσύνῃ μου νὰ εἴπω εὐσυνειδήτως ὅλην .....

Οἱ πρεσβύτεροι, Ἱεροδιάκονοι, καὶ Ἱερομόναχοι : Διαβεβαιοῦμαι ἐπὶ τῇ ἱερωσύνῃ μου νὰ εἴπω εὐσυνειδήτως ὅλην.....

Οἱ Ἰσραηλῖται θέτουν τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς Βίβλου, οἱ δὲ Ὀθωμανοὶ ἐπὶ τοῦ Κορανίου.

Ἐὰν ὁ μάρτυς εἶναι ἄθρησκος ἢ ἡ θρησκεία του ἀπαγορεύῃ τὸν ὅρκον, κάμνει τὴν ἑξῆς δήλωσιν, ἡ ὁποία ἐπέχει θέσιν ὅρκου :

«Δηλῶ, ἐπικαλούμενος τὴν τιμήν μου, καὶ τὴν συνείδησίν μου, ὅτι θὰ εἴπω ὅλην τὴν ἀλήθειαν καὶ μόνην τὴν ἀλήθειαν, χωρὶς νὰ προσθέσω, οὔτε νὰ ἀποκρύψω τι».

§ 91. Ποῖοι μάρτυρες ἐξετάζονται ἀνωμοτί.

Ὡρισμένα πρόσωπα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐξετασθοῦν ἐνόρκως, ἀλλ' ἐξετάζονται ἀνωμοτί, δηλαδὴ χωρὶς νὰ δώσουν ὅρκον.

Τὰ πρόσωπα ταῦτα εἶναι :

α) Οἱ μὴ συμπληρώσαντες τὸ 17ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, διότι οὗτοι, λόγῳ τοῦ νεαροῦ τῆς ἡλικίας των, δὲν ἔχουν ἐπαρκῆ συνείδησιν οὔτε τῆς θρησκευτικῆς ἱερότητος οὔτε τῆς νομικῆς σημασίας τοῦ ὅρκου.

β) Οἱ καταφανῶς ἔχοντες ἐξησθενημένην τὴν διάνοιαν (παράφρονες, βλάκες κλπ.), διότι, λόγῳ τῆς διανοητικῆς καταστάσεώς των, δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀντιληφθοῦν τὴν σημασίαν τοῦ ὅρκου.

γ) Οἱ στερηθέντες τῶν πολιτικῶν των δικαιωμάτων (ἐκλέγειν, ἐκλέγεσθαι), συνεπείᾳ καταδίκης εἰς θάνατον ἢ κάθειρξιν, εἰς τινας δὲ περιπτώσεις καὶ εἰς φυλάκισιν. Οὗτοι ἐξετάζονται ἀνωμοτί, λόγῳ τῆς προηγουμένης κακῆς διαγωγῆς των.

δ) Οἱ πολιτικῶς ἐνάγοντες. Πολιτικῶς ἐνάγων καλεῖται ὁ μηνυτής, ὁ ὁποῖος ζητεῖ ἀποζημίωσιν ἀπὸ τὸν δράστην διὰ τὴν ζημίαν τὴν ὁποίαν ὑπέστη ἐκ τοῦ ἐγκλήματος.

Ἐξετάζεται ἀνωμοτί, διότι δὲν τοῦ ἔχει ἐμπιστοσύνην ὁ νόμος ὅτι θὰ πῇ τὴν ἀλήθειαν. Οὗτος διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀποζημίωσιν εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ εἴπῃ ἀναληθῆ πράγματα.

ε) Οἱ ἀστικῶς ὑπεύθυνοι. Ἀστικῶς ὑπεύθυνος καλεῖται τὸ πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ὑποχρεοῦται νὰ ἀποζημιώσῃ καὶ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸν παθόντα καὶ νὰ πληρώσῃ τὰ ἔξοδα τῆς δίκης δι' ἕνα ἔγκλημα τὸ ὁποῖον διέπραξε ἄλλο πρόσωπον καὶ οὐχὶ αὐτὸς ὁ ὑποχρεούμενος.

Τοιαύτην εὐθύνην ἔχουν π.χ. οἱ γονεῖς διὰ τὴν ζωοκλοπὴν τοῦ υἱοῦ των.

στ) Οἱ μηνυταί, ὁσάκις δικαιοῦνται ἀμοιβῆς διὰ τὴν μήνυσιν, τὴν ὁποίαν ὑπέβαλον.

Ἀμοιβῆς δικαιοῦνται π.χ. οἱ ὑποβάλλοντες μήνυσιν ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ, ζωοκλοπῇ, ζωοκτονίᾳ, ληστείᾳ, φυγοδικίᾳ, ἐπὶ παραβάσει νόμου περὶ μονωπωλίου ναρκωτικῶν φαρμάκων, ἁλιείας διὰ δυναμίτιδος κλπ.

§ 92. Ἔγγραφα.

I. Διάκρισις καὶ χρησιμότης ἐγγράφων. Τὰ ἔγγραφα διακρίνονται εἰς δημόσια καὶ ἰδιωτικά.

Δημόσια εἶναι τὰ ἐκδιδόμενα ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων Δημοσίων Ἀρχῶν κατὰ τοὺς νομίμους τύπους (π.χ. τὸ ἀπολυτήριον Γυμνασίου, τὸ φύλλον πορείας, ἡ ληξιαρχικὴ πρᾶξις γεννήσεως, τὸ πιστοποιητικὸν ποινικοῦ μητρῴου κλπ.).

Ἰδιωτικὰ εἶναι τὰ ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν ἐκδιδόμενα (π.χ. ἡ ἐπιστολή, ἡ ἀπόδειξις καταβολῆς τοῦ ἐνοικίου, τὸ μεταξὺ δύο ἰδιωτῶν συμφωνητικόν, ἡ διαθήκη κλπ.).

Τὰ ἔγγραφα (δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ) πολλάκις :

Ἢ ἀποδεικνύουν ἀμέσως ἕνα ἔγκλημα, ὡς λ.χ. ἡ ἐξυβριστικὴ ἐπιστολή, ἥτις ἀποδεικνύει τὴν ἐξύβρισιν, τὸ μπλὸκ τοῦ σερβιτόρου ἢ τὸ τιμολόγιον τοῦ ἐμπόρου, τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει τὴν αἰσχροκέρδειαν κλπ.

Ἢ χρησιμεύουν πρὸς ἀπόδειξιν αὐτοῦ, ὡς λ.χ. ἡ ἐπιστολή, εἰς ἣν ὁ Α γράφει πρὸς τὸν Β ὅτι, κατὰ τὰς πληροφορίας του, τὸ ἔγκλημα τὸ διέπραξεν ὁ Γ.

II. Κατάσχεσις ἐγγράφων. Ποῖα δὲν κατάσχονται.

Ὁσάκις τὰ ἔγγραφα εἶναι χρήσιμα εἰς τὴν ἀνάκρισιν κατάσχονται. Κατ' ἐξαίρεσιν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις :

1. Τῶν ἐπιστολῶν, διότι τὸ ἀπόρρητον αὐτῶν εἶναι ἀπολύτως ἀπαραβίαστον (ἄρθρον 20 Συντάγματος 1952). Ὅταν ὅμως ἡ ἐπιστολὴ παραληφθῇ ὑπὸ τοῦ παραλήπτου, ἀνοιχθῇ παρ' αὐτοῦ καὶ λάβῃ οὗτος γνῶσιν τοῦ περιεχομένου της, παύει τὸ ἀπόρρητον καὶ ἡ ἐπιστολὴ κατάσχεται.

2. Τῶν ἐφημερίδων καὶ ἄλλων ἐντύπων διατριβῶν, εἴτε πρὸ τῆς δημοσιεύσεως, εἴτε μετ' αὐτήν.

Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ κατάσχεσις τῶν ἐφημερίδων, ἀλλὰ μετὰ τὴν δημοσίευσιν καὶ κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Εἰσαγγελέως, εἰς τὰς ἑξῆς περιπτώσεις :

α) Ἕνεκα προσβολῆς κατὰ τῆς χριστιανικῆς θρησκείας.

β) Ἕνεκα προσβολῆς κατὰ τοῦ προσώπου τοῦ Βασιλέως, τοῦ Διαδόχου, τῶν συζύγων καὶ τέκνων αὐτῶν.

γ) Ἕνεκα ἀσέμνων δημοσιευμάτων προσβαλλόντων καταφανῶς τὴν δημοσίαν αἰδώ.

δ) Ἐὰν τὸ περιεχόμενον τοῦ δημοσιεύματος ἀποκαλύπτῃ κινήσεις τῶν ἐνόπλων δυνάμεων στρατιωτικῆς σημασίας ἢ ὀχυρώσεις τῆς χώρας ἢ εἶναι στασιαστικὸν ἢ στρέφεται κατὰ τῆς ἐθνικῆς ἀκεραιότητος ἢ ἀποτελῇ πρόκλησιν εἰς διάπραξιν ἐγκλήματος ἐσχάτης προδοσίας.

3. Τῶν ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα περιέχουν διπλωματικὰ ἢ στρατιωτικὰ μυστικὰ ἢ μυστικὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ Κράτους. Ταῦτα κατάσχονται μόνον κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

4. Ἐγγράφων, τὰ ὁποῖα περιέχουν μυστικὰ τοῦ λειτουργήματος ἢ τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν κληρικῶν, συνηγόρων, τεχνικῶν συμβούλων, συμβολαιογράφων, ἰατρῶν, φαρμακοποιῶν καὶ βοηθῶν αὐτῶν καὶ μαιῶν.

5. Τὰ ἔγγραφα τῶν Προξενικῶν ἀρχείων.

6. Τὰ ἔγγραφα τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων καὶ λοιπῶν ἀλλοδαπῶν, οἵτινες δὲν ὑπόκεινται εἰς τοὺς Ἑλληνικοὺς Νόμους (§§ 49–52).

§ 93. Διερμηνεύς.

Ὅταν ὁ μηνυτὴς ἢ ὁ κατηγορούμενος ἢ ὁ μάρτυς δὲν γνωρίζῃ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, τότε ὁ ἀνακριτικὸς ὑπάλληλος διορίζει ἕνα πρόσωπον, τὸ ὁποῖον, νὰ γνωρίζῃ τὴν γλῶσσαν τοῦ μηνυτοῦ ἢ κατηγορουμένου ἢ μάρτυρος καὶ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, διὰ νὰ ἐξηγῇ τὰς ἐρωτήσεις τοῦ ἀνακριτικοῦ ὑπαλλήλου πρὸς τὸν ἐξεταζόμενον καὶ τοὺς ἀπαντήσεις τούτου.

Τὸ πρόσωπον τοῦτο καλεῖται διερμηνεύς. Ὁ διερμηνεύς, πρὶν νὰ ἀναλάβῃ τὰ καθήκοντά του, ὁρκίζεται ὅτι θὰ κάμῃ πιστὴν καὶ ἀκριβῆ διερμήνευσιν.

ΤΕΛΟΣ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 48.

«Περὶ τηρήσεως Ὑπηρεσιακῶν Βιβλίων».

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Βιβλίον Ὁδηγῶν Αὐτοκινήτων

Ἄρθρον 140. Εἰς τὸ βιβλίον ὁδηγῶν αὐτοκινήτων αἱ ἐγγραφαὶ δι' ἕκαστον ὁδηγόν, καταλαμβάνουν ὡς καὶ εἰς τὸ βιβλίον ἰδιοκτητῶν αὐτοκινήτων, δύο συνεχομένας σελίδας, ὑπὸ τὰς στήλας τῶν ὁποίων συμπληροῦνται τὰ ὑπ' αὐτῶν προβλεπόμενα στοιχεῖα.

Καὶ εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο πᾶσα μεταβολὴ γίνεται ὑπὸ τὴν ἀρχικὴν ἐγγραφήν, ἐν περιπτώσει δὲ συμπληρώσεως τῆς μερίδος ὁδηγοῦ τινός, μεταφέρεται αὕτη εἰς ἄλλην σελίδα ἢ βιβλίον, αἱ δὲ ἐγγραφαὶ συσχετίζονται.

Ἄρθρον 141. Ἀμφότερα τ' ἀνωτέρω βιβλία λαμβάνουν ἴδιον αὔξοντα ἀριθμὸν μονίμως, αἱ ἐγγραφαὶ δὲ αὐτῶν εὑρετηριάζονται εἰς ἴδιον δι' ἀμφότερα εὑρετήριον, τηρούμενον ὡς ἀκολούθως :

Ἄρθρον 142. Τοῦτο εἶναι ἀριθμητικὸν εὑρετήριον, φέρον αὔξοντα ἀριθμὸν ἰσοδυναμοῦντα μὲ τοὺς ἀριθμοὺς κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων.

Δι' ἕκαστον χρησιμοποιοῦνται αἱ δύο συνεχόμεναι σελίδες ἐν συνεχείᾳ δὲ αὐτοῦ εἰς μὲν τὴν ἀριστερὰν σελίδα ἀναγράφεται ὁ ἀριθμὸς τῆς μερίδος τοῦ ἰδιοκτήτου, εἰς δὲ τὴν δεξιὰν τοῦ ὁδηγοῦ.

Πλὴν τούτου διὰ τὰ ὀνόματα τῶν ὁδηγῶν καὶ κατόχων αὐτοκινήτων, τηροῦνται κεχωρισμένως καὶ ὀνομαστικὰ εὑρετήρια διὰ καρτῶν παρ' ἕκαστον δὲ εὑρετηριαζόμενον ὄνομα, ἀναγράφεται ὁ ἀριθμὸς τῆς μερίδος τοῦ ἀφορῶντος αὐτὴν ὁδηγοῦ ἢ κατόχου.

Εἰς τὰ Τμήματα Τροχαίας Κινήσεως τηρεῖται ἐπίσης καὶ ἕτερον ὀνομαστικὸν εὑρετήριον ἀποτελούμενον ἀπὸ κάρτας εὐμεγέθεις, εἰς ἃς καταχωροῦνται αἱ παραβάσεις τῶν ὁδηγῶν. Εἰς ἑκάστην κάρταν ἀναγράφεται τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ πατρώνυμον ἑνὸς ὁδηγοῦ ὑπ' αὐτὸ δὲ αἱ παραβάσεις εἰς ἃς ὑποπίπτει συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν εἰς βαθμὸν πλημμελήματος ἢ κακουργήματος τοιούτων. Ἀκολούθως ἡ κάρτα ταξινομεῖται κατ' ἀπόλυτον ἀλφαβητικὴν σειράν.

Ἑκάστη τοιαύτη κάρτα δέον ν' ἀποτελῇ τὸ Ποινικὸν Μητρῶον τοῦ ὁδηγοῦ δι' ὃν συνετάγη.

Ὑπόδειγμα Βιβλίου Ὁδηγῶν Αὐτοκινήτων

(Ὅρα ὑπόδειγμα 18 εἰς σελ. 1426–1427)

Ὑπόδειγμα Εὑρετηρίων

(Ὅρα ὑπόδειγμα 19 εἰς σελ. 1426)

Βιβλίον Ἰδιοκτητῶν Φορτηγῶν Κάρρων

Ἄρθρον 143. Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο τηρούμενον κατὰ τὸ κατωτέρω ὑπόδειγμα καταχωροῦνται τὰ στοιχεῖα κλπ. τῶν κατόχων κάρρων, σουστῶν καὶ γενικῶς ἱππηλάτων φορτηγῶν ὀχημάτων, διτρόχων ἢ τετρατρόχων.

Αἱ ἐγγραφαὶ καταλαμβάνουν δύο συνεχομένας σελίδας τοῦ βιβλίου δι' ἕκαστον ὁδηγόν, ὑπὸ τὴν ἀρχικὴν δὲ ἐγγραφὴν γίνεται πᾶσα μεταβολὴ τῆς κυριότητος τοῦ ὀχήματος κλπ.

Εἰς τὴν στήλην «συνήθης τόπος σταθμεύσεως» ἡ ἐγγραφὴ γίνεται διὰ μολυβδίδος διὰ τὴν εὐχέριαν πάσης μεταβολῆς, εἰς δὲ τὰς «Παρατηρήσεις» ἀναγράφεται διὰ μολυβδίδος ἐπίσης ἂν τὸ ὄχημα εἶναι ἀγοραῖον, ἢ χρησιμοποιεῖται ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἐπιχειρήσεως τινος καὶ ποίας.

Ἄρθρον 144. Τὸ βιβλίον λαμβάνει μονίμως αὔξοντα ἀριθμόν, ἀντιστοιχοῦντα πρὸς τὸν ἀριθμὸν κυκλοφορίας, ἑκάστου ὀχήματος. Αἱ ἐγγραφαὶ εὑρετηριάζονται εἰς ἴδιον ἀλφαβητικὸν εὑρετήριον, πλαγίως δὲ ἑκάστου ὀνόματος ἀναγράφεται καὶ ὁ αὔξων ἀριθμὸς κυκλοφορίας τοῦ ὀχήματος ὅπερ κατέχει.

Ὑπόδειγμα Βιβλίου Ἰδιοκτητῶν Φορτηγῶν Κάρρων Σουστῶν

(Ὅρα ὑπόδειγμα 20 εἰς σελ. 1426)

Βιβλίον Ἡνιόχων Φορτηγῶν Ὀχημάτων

Ἄρθρον 145. Εἰς τὸ βιβλίον καταχωροῦνται τὰ ὑπὸ τοῦ κατωτέρω ὑποδείγματος καὶ ὑπὸ τὰς οἰκείας στήλας προβλεπόμενα στοιχεῖα, τῶν ἡνιόχων φορτηγῶν ἱππηλάτων ὀχημάτων, οἵτινες ἔτυχον προσωρινῆς ἀδείας ἡνιοχίας.

Ἡ ἐγγραφὴ τῆς προτελευταίας στήλης ὑπὸ τὸν τίτλον «Σκοπὸς δι' ὃν ἐξεδόθη ἡ ἄδεια ἡνιοχίας» γίνεται διὰ μολυβδῖδος διὰ τὴν εὐχέρειαν πάσης μεταβολῆς.

Διὰ τὸ βιβλίον τοῦτο τηρεῖται ἴδιον ἀλφαβητικὸν εὑρετήριον, εἰς ὃ πλαγίως τοῦ ὀνόματος ἑκάστης ἐγγραφῆς καταχωρεῖται ὁ ἀριθμὸς τῆς μερίδος τοῦ ἡνιόχου.

Ὑπόδειγμα Βιβλίου Ἡνιόχων Φορτηγῶν Ὀχημάτων

(Ὅρα ὑπόδειγμα 21 εἰς σελ. 1426)

Βιβλίον Ἰδιοκτητῶν Ἐπιβατηγῶν Ἁμαξῶν

Ἄρθρον 146. Δι' ἕκαστον κάτοχον ἁμάξης, χρησιμοποιοῦνται δύο συνεχόμεναι σελίδες τοῦ βιβλίου τούτου, εἰς ἃς καταχωροῦνται ὑπὸ τὰς οἰκείας στήλας τὰ στοιχεῖα κλπ. τῶν κατόχων ἐπιβατηγῶν ἁμαξῶν.

Ἂν ὁ κάτοχος ἐπιβατικῆς ἁμάξης εἶναι καὶ ἡνίοχος, καταχωρεῖται ἰδία ἐγγραφὴ εἰς τὸ βιβλίον ἡνιόχων ἐπιβατικῶν ἁμαξῶν, σχετιζομένη μὲ τὴν πρώτην.

Ἕκαστος ἀριθμὸς τοῦ βιβλίου ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῆς ἁμάξης ἥτις κατεχωρήθη εἰς ἑκάστην σελίδα.

Εἰς τὰς παρατηρήσεις, καταχωρεῖται πᾶσα μεταβολὴ κυριότητος τῆς ἁμάξης, αἱ ἐγγραφαὶ εὑρετηριάζονται εἰς ἴδιον ἀλφαβητικὸν εὑρετήριον.

Ὑπόδειγμα Βιβλίου Ἰδιοκτητῶν Ἐπιβατηγῶν Ἁμαξῶν

(Ὅρα ὑπόδειγμα 22 εἰς σελ. 1427)

Βιβλίον Ἡνιόχων Ἐπιβατηγῶν Ἁμαξῶν

Ἄρθρον 147. Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο καταχωροῦνται τὰ ὑπὸ τῶν στηλῶν αὐτῶν προβλεπόμενα στοιχεῖα, δι' ἕκαστον ἡνίοχον ἐπιβατικῶν ἁμαξῶν. Αἱ ἐγγραφαὶ καταλαμβάνουν τὰς δύο συνεχομένας σελίδας. Εἰς τὴν στήλην «ἀριθμὸς ἁμάξης» ἣν ὁδηγεῖ, ἡ ἐγγραφὴ γίνεται διὰ μολυβδῖδος διὰ τὴν εὐχέρειαν τυχὸν μεταβολῆς.

Αἱ ἐγγραφαὶ αὐτοῦ λαμβάνουν συνεχῶς καὶ μονίμως ἴδιον αὔξοντα ἀριθμόν, συνεχιζόμενον, ἐν περιπτώσει συμπληρώσεως ἑνὸς βιβλίου εἰς ἕτερον.

Αἱ ἐγγραφαὶ εὑρετηριάζονται εἰς ἴδιον ἀλφαβητικὸν εὑρετήριον.

Ὑπόδειγμα Βιβλίου Ἡνιόχων Ἐπιβατηγῶν Ἁμαξῶν

(Ὅρα ὑπόδειγμα 23 εἰς σελ. 1427)

Βιβλίον Ποδηλάτων (ἁπλῶν)

Ἄρθρον 148. Εἰς τὰς συνεχομένας σελίδας τοῦ βιβλίου τούτου καὶ ὑπὸ τὰς οἰκείας στήλας καταχωροῦνται τὰ ὑπ' αὐτῶν προβλεπόμενα στοιχεῖα τῶν κατόχων ἁπλῶν ποδηλάτων.

Τὸ βιβλίον φέρει ἀριθμοὺς ἀντιστοιχοῦντας πρὸς τὸν ἀριθμὸν ἑκάστου ποδηλάτου καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον ὁ αὔξων ἀριθμὸς τοῦ βιβλίου εἶναι σταθερὸς ὁ αὐτὸς δὲ συνεχίζεται καὶ εἰς ἕτερα, ἐν περιπτώσει συμπληρώσεως τοῦ πρώτου.

Αἱ ἐγγραφαὶ αὐτοῦ εὑρετηριάζονται εἰς ἴδιον ἀλφαβητικὸν εὑρετήριον.

Ὑπόδειγμα Βιβλίου Ποδηλάτων (ἁπλῶν)

(Ὅρα ὑπόδειγμα 24 εἰς σελ. 1428)

Βιβλίον Ποδηλάτων μετὰ κινητῆρος

Ἄρθρον 149. Εἰς τοῦτο καταχωροῦνται τὰ στοιχεῖα τῶν κατόχων μικρῶν ποδηλάτων μετὰ κινητῆρος προσθέτου ἢ μή, συμφώνως πρὸς τὸ κατωτέρω ὑπόδειγμα.

Καὶ εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο ὁ αὔξων ἀριθμὸς εἶναι μόνιμος ἀντιστοιχεῖ δὲ πρὸς τὸν ἀριθμὸν κυκλοφορίας τοῦ ποδηλάτου.

Αἱ ἐγγραφαὶ εὑρετηριάζονται εἰς ἴδιον ἀλφαβητικὸν εὑρετήριον.

Ὑπόδειγμα Βιβλίου Ποδηλάτων μετὰ κινητῆρος

(Ὅρα ὑπόδειγμα 25 εἰς σελ. 1428)

Βιβλίον Λεωφορείων

Ἄρθρον 150. Εἰς τὰ Τμήματα Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς ἔνθα ἡ κίνησις τῶν τροχοφόρων εἶναι μεγάλη, δύναται νὰ τηρῆται «Βιβλίον Λεωφορείων» κατὰ τὸ κατωτέρω ὑπόδειγμα.

Τὸ βιβλίον τοῦτο τηρούμενον καλῶς δύναται νὰ συντείνῃ εἰς τὴν εὐχερῆ παροχὴν πληροφοριῶν περὶ τῶν στοιχείων, κυκλοφορίας παντὸς λεωφορείου κυκλοφοροῦντος ἐν τῇ πόλει, νὰ παράσχῃ δὲ ἀμέσως καὶ τὰ στοιχεῖα συναφοῦς στατιστικῆς.

Διὰ τὸ βιβλίον τοῦτο δὲν τηρεῖται εὑρετήριον, καθ' ὅσον οἱ ἀριθμοὶ τῶν λεωφορείων εἶναι ἐγγεγραμμένοι καὶ εἰς τὸ «Βιβλίον Ἰδιοκτητῶν Αὐτοκινήτων» ἐξ οὗ παραπέμπεται ὁ τηρῶν τὰ βιβλία ὑπάλληλος εἰς τὸ «Βιβλίον Λεωφορείων» πρὸς λῆψιν ἰδιαιτέρων πληροφοριῶν.

Ὑπόδειγμα Βιβλίου Λεωφορείων

(Ὅρα ὑπόδειγμα 26 εἰς σελ. 1428)

Βιβλίον Δυναμικότητος Ἀστικῶν Γραμμῶν Λεωφορείων

Ἄρθρον 151. Ὁμοίως εἰς τὰ Τμήματα Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς τηρεῖται καὶ βιβλίον ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον εἰς ὃ καταχωροῦνται τὰ ὑπὸ τῶν στηλῶν αὐτοῦ προβλεπόμενα στοιχεῖα δυναμικότητος ἑκάστης λεωφοριακῆς γραμμῆς κατὰ τοὺς κειμένους Νόμους.

Δι' ἑκάστην τοιαύτην γραμμὴν χρησιμοποιοῦνται μία ἢ περισσότεραι σελίδες τοῦ βιβλίου χωριζόμεναι ἐκ τῶν προτέρων.

Εἰς τὴν στήλην «Παρατηρήσεις» γίνεται πᾶσα μεταβολὴ μεταθέσεως λεωφορείου ἐκ μιᾶς γραμμῆς εἰς ἑτέραν, εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ βιβλίου, ἀναγράφονται κατ' ἀλφαβητικὴν σειρὰν αἱ γραμμαί, ἔναντι δὲ αὐτῶν ὁ ἀριθμὸς τῆς σελίδος τοῦ βιβλίου εἰς ἣν κατεχωρήθη ἡ σχετικὴ ἐγγραφὴ ἑκάστης.

Ὑπόδειγμα Βιβλίου Δυναμικότητος Ἀστ. Γραμμῶν Λεωφορείων

(Ὅρα ὑπόδειγμα 27 εἰς σελ. 1428)

Βιβλίον Ὑπεραστικῶν Γραμμῶν Λεωφορείων

Ἄρθρον 152. Ὁμοίως εἰς τὰ Τμήματα Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς τηρεῖται καὶ ἰδιαίτερον βιβλίον, φέρον τὸν ἀνωτέρω τίτλον, εἰς ὃ καταχωροῦνται πάντα τὰ ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω στηλῶν αὐτοῦ προβλεπόμενα στοιχεῖα τῶν λεωφορείων τῶν ἐξυπηρετούντων ὑπεραστικὰς γραμμάς.

Δι' ἑκάστην γραμμὴν χρησιμοποιοῦνται ἐπίσης μία ἢ περισσότεραι σελίδες, χωριζόμεναι ἐκ τῶν προτέρων, πλὴν τῆς πρώτης στήλης, εἰς τὰς δύο ἑπομένας τοῦ βιβλίου αἱ ἐγγραφαὶ γίνονται διὰ μολυβδίδος διὰ τὴν εὐχέρειαν τῶν μεταβολῶν.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου, τηρεῖται ὀνομαστικὸν εὑρετήριον τῶν γραμμῶν, παραπλεύρως δὲ ἑκάστης ἀναγράφονται οἱ ἀριθμοὶ τῶν σελίδων εἰς ἃς κατεχωρήθησαν αἱ σχετικαὶ ἐγγραφαί.

(Ὑπόδειγμα Βιβλίον Ὑπεραστικῶν Γραμμῶν Λεωφορείων).

(Ὅρα ὑπόδειγμα 28 εἰς σελ. 1429)

Βιβλίον φωτογραφιῶν Ὁδηγῶν

Ἄρθρον 153. Εἰς ὅλα τὰ Τμήματα Τροχαίας Κινήσεως τηρεῖται καὶ ἓν βιβλίον φέρον τὸν ἀνωτέρω τίτλον εἰς τὸ ὁποῖον ἐπικολλῶνται αἱ φωτογραφίαι πάντων τῶν ὁδηγῶν τῆς πόλεως, εἴτε πρόκειται περὶ ἐπαγγελματιῶν εἴτε περὶ ἐρασιτεχνῶν. Πρὸς τοῦτο ἕκαστος ὁδηγὸς κατὰ τὴν πρώτην μετάβασίν του εἰς τὸ Τμῆμα πρὸς θεώρησιν τῆς ἀδείας του, δέον νὰ φέρῃ καὶ μίαν ἐπὶ πλέον καθαρὰν φωτογραφίαν τοῦ μικροῦ μεγέθους ἵνα ἐπικολληθῇ εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο. Κάτωθεν ἑκάστης φωτογραφίας ἀναγράφεται ὁ ἀριθμὸς τῆς μερίδος τοῦ εἰκονιζομένου εἰς ταύτην ὁδηγοῦ.

Αἱ φωτογραφίαι λαμβάνουν αὔξοντα ἀριθμὸν ὅστις ἀναγράφεται ἄνωθεν ἑκάστης.

Μέρος ΚΕ'.

Ἀγορανομία

Ἄρθρον 154. Παρ' ἑκάστῳ Ἀγορανομικῷ Τμήματι, πλὴν τῶν ἄλλων τηροῦνται καὶ δύο μεγάλα βιβλία, εἰς τὰ ὁποῖα ἀναγράφονται ὑπὸ ὑπαλλήλου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Τμήματος αἱ σημειούμεναι ἀγοραῖαι τιμαὶ τῶν παντὸς εἴδους τροφίμων καὶ εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης.

Ἄρθρον 155. Ἐκ τῶν ἀνωτέρω βιβλίων τὸ μὲν ἓν καλεῖται «Πρόχειρον Βιβλίον Τιμῶν», τὸ δὲ ἕτερον «Καθολικὸν Βιβλίον Τιμῶν».

Ἀμφότερα τὰ βιβλία τηροῦνται κατὰ τὰ κατωτέρω ὑποδείγματα.

Ἄρθρον 156. Εἰς τὸ «πρόχειρον βιβλίον τιμῶν» ἀναγράφονται εἰς τὰς οἰκείας στήλας καὶ ἐν συνεχείᾳ ἑκάστου εἴδους πρώτης ἀνάγκης, αἱ σημειούμεναι ἀγοραῖαι τιμαὶ αὐτῶν καὶ βάσει τῶν δελτίων τιμῶν ἢ τῶν ἐξηκριβωμένων τιμῶν παρὰ τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Τμήματος, εἰς τὸ τέλος δὲ ἑκάστου δεκαπενθημέρου ἑκάστου μηνὸς καὶ εἰς τὴν οἰκείαν στήλην ἀναγράφεται δι' ἐρυθρᾶς

μελάνης, ὁ μέσος ὅρος τιμῶν τοῦ 15θημέρου, ἑκάστου εἴδους. Οὕτω θὰ δύναται τὸ Ἀγορανομικὸν Τμῆμα νὰ παράσχῃ ὑπεύθυνον καὶ ἀκριβῆ πληροφορίαν εἰς πάντα καὶ ἰδίᾳ εἰς τὰς προϊσταμένας αὐτοῦ Ἀρχάς, περὶ τῆς τιμῆς εἰς οἱανδήποτε περίστασιν.

Ἄρθρον 157. Εἰς ἑκάστην σελίδα καταχωροῦνται αἱ ἐγγραφαὶ ἑνὸς 15θημέρου, οὕτως ὥστε εἰς τὰς δύο συνεχομένας σελίδας τοῦ βιβλίου, νὰ ἐμφαίνηται ὁ μέσος ὅρος τιμῶν ἑκάστου μηνὸς καθ' ἡμέραν καὶ κατὰ 15θήμερον, ὁ δὲ αὔξων ἀριθμὸς τοῦ βιβλίου ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν αὔξοντα ἀριθμὸν τῶν ἀναγραφέντων εἰδῶν τροφίμων κλπ. ἑκάστου μηνός.

Ἄρθρον 158. Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐγγραφῶν τοῦ προχείρου βιβλίου τιμῶν συμπληροῦνται κατὰ 15θήμερον αἱ οἰκεῖαι στῆλαι τοῦ Καθολικοῦ Βιβλίου Τιμῶν. Αἱ δύο συνεχόμεναι αὐτοῦ σελίδες περιλαμβάνουσιν καὶ τοὺς 12 μῆνας τοῦ ἔτους ὑπὸ τὰς οἰκείας δὲ στήλας ἑκάστου μηνὸς ἀναγράφονται δι' ἐρυθρᾶς μελάνης αἱ τιμαὶ—κατὰ μέσον ὅρον—ἑκάστου 15θημέρου καὶ ὁ μέσος ὅρος τιμῶν ἑκάστου μηνός.

Ὁμοίως εἰς τὴν προτελευταίαν στήλην ἀναγράφεται ὁ μέσος ὅρος τιμῶν ἑκάστου ἔτους, οὕτω δὲ τὸ δελτίον τοῦτο τηρούμενον καλῶς, θ' ἀποβαίνῃ ὁ καθρέπτης τῆς αὐξομοιώσεως τῶν τιμῶν τῶν τροφίμων καὶ εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης, ὁ ὁδηγὸς τῆς ὑπηρεσίας πρὸς ἐξακρίβωσιν τῶν αἰτίων εἰς περιπτώσεις αὐξήσεως τιμῆς εἴδους τινὸς καὶ θὰ παρέχῃ τὰ στοιχεῖα πρὸς σύνταξιν στατιστικῆς.

Ἄρθρον 159. Ἀμφότερα τὰ ὡς ἄνω βιβλία τηροῦνται ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν καὶ εὐθύνην τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Ἀγορανομικοῦ Τμήματος, ἐπιθεωροῦνται δὲ ὑπὸ παντὸς ἐνεργοῦντος ἐπιθεώρησιν ἀνωτέρου.

Ἄρθρον 160. Ὑπόδειγμα Βιβλίου Τιμῶν (Προχείρου).

(Ὅρα ὑπόδειγμα 29 εἰς σελ. 1429)

Ὑπόδειγμα Βιβλίου Τιμῶν (Καθολικοῦ)

(Ὅρα ὑπόδειγμα 30 εἰς σελ. 1429)

Ἄρθρον 161. Εἰς ἑκαστον Ἀγορανομικὸν Τμῆμα, τηρεῖται ἐπίσης καὶ ἕτερον εἰδικὸν βιβλίον καλούμενον «Βιβλίον Δειγματοληψιῶν».

Εἰς τοῦτο ἀναγράφονται τὰ ὑπὸ τῶν οἰκείων στηλῶν αὐτοῦ προβλεπόμενα στοιχεῖα, τηρεῖται δὲ ὡς ἀκολούθως.

Ἄρθρον 162. Εἰς τὴν πρώτην στήλην ἀναγράφεται ὁ αὔξων ἀριθμὸς τῶν λαμβανομένων γενικῶς δειγμάτων. Εἰς τὴν 2αν τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ βαθμὸς τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ ἐνεργήσαντος τὴν δειγματοληψίαν μετ' ἐνδείξεως καὶ τῶν στοιχείων περιλαιμίου του ἢ τοῦ ἀριθμοῦ Γενικοῦ Μητρώου αὐτοῦ. Εἰς τὴν τρίτην τὰ στοιχεῖα καὶ διεύθυνσις τοῦ καταστήματος τοῦ ἐπαγγελματίου ἐμπόρου κλπ. παρὰ τοῦ ὁποίου ἐλήφθη τὸ δεῖγμα. Εἰς τὴν 4ην τὸ εἶδος τοῦ δείγματος (βούτυρον, γάλα κλπ.). Εἰς τὴν 5ην ἡ ἡμερομηνία λήψεως αὐτοῦ. Εἰς τὴν 6ην ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τοῦ ἐγγράφου τοῦ συνοδεύοντος τὴν ἀποστολὴν τοῦ δείγματος εἰς τὸ Χημεῖον. Εἰς τὴν 7ην ἡ γνωμάτευσις συνοπτικῶς τοῦ Χημικοῦ Ἐργαστηρίου. Εἰς τὴν 8ην τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως (π.χ. εὑρέθη ἐν τάξει ἢ νοθευμένον κατὰ 10% κλπ.) καὶ εἰς τὰς «Παρατηρήσεις» ἡ ἐνέργεια τῆς Αστυνομία . Ἤτοι ἐὰν τὸ δεῖγμα εὑρέθη ἐν τάξει, ἀναγράφεται ἡ λέξις «Ἀρχεῖον» κάτωθεν δὲ αὐτῆς ὁ ἀριθμὸς φακέλλου τῆς ὑποθέσεως. Ἐὰν εὑρέθη νοθευμένον καὶ ὑπεβλήθη μήνυσις ἀναγράφεται ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ χρονολογία τῆς μηνύσεως. (Ὡς λ.χ. Δ. 1523/20-5-35), ἐὰν δὲ ἐγένετο «σύστασις» λόγῳ τῆς ἀσημάντου ποσοστοῦ νοθεύσεως, ἡ λέξις «Συστάσεις», μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ ἐπίσης τοῦ φακέλλου τοῦ Ἀρχείου.

Ἄρθρον 163. Αἱ ἐγγραφαὶ τοῦ βιβλίου δειγματοληψίας καταλαμβάνουν καὶ τὰς δύο συνεχομένας σελίδας αὐτοῦ καὶ εὑρετηριάζονται εἰς ἴδιον ἀλφαβητικὸν εὑρετήριον. Τὸ βιβλίον ἀλλάσσει κατ' ἔτος τηρεῖται δὲ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν καὶ προσωπικὴν εὐθύνην τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ὑπηρεσίας, ὅστις τὸ ἐπιθεωρεῖ καθ' ἑκάστην.

Ὑπόδειγμα Βιβλίου Δειγματοληψιῶν

(Ὅρα ὑπόδειγμα 31 εἰς σελ. 1429)

Ἄρθρον 164. Εἰς ἕκαστον Ἀγορανομικὸν Τμῆμα τηρεῖται ἐπίσης καὶ μέγα βιβλίον ἐν εἴδει ἀλφαβητικοῦ εὑρετηρίου καλούμενον «Βιβλίον Διατιμήσεων».

Εἰς τὰς ἀλφαβητικὰς αὐτοῦ σελίδας καταχωροῦνται ἀναλόγως τῆς ὀνομασίας ἑκάστου εἴδους αἱ ἀποφάσεις διατιμήσεων τῶν τροφίμων καὶ εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης περιληπτικῶς.

Ἄρθρον 165. Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι μόνιμον, καὶ ἐπιθεωρεῖται ὑπὸ τῶν Διοικητῶν τῆς Ὑπηρεσίας καὶ τῶν ἑκάστοτε ἐπιθεωρητῶν Ἀνωτέρων.

'Υπόδειγμα 18 ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΔΗΓΩΝ

Αὐξ. ἀριθμός	Τοῦ ὁδηγοῦ				"Αδεια ἱκανότητος ὁδηγοῦ χορηγηθεῖσα παρ' Ὑπουργείου Συγκοινωνίας			
	'Ονοματεπώνυμον	Τόπος γεννήσεως	'Ηλικία	Διεύθυνσις καὶ ἐνδεχόμεναι μεταβολαὶ αὐτῶν	Εἶδος ἀδείας 1) ὁδηγοῦ, 2) μηχανοδηγοῦ, 3) διδασκάλου 4) εἰδικὴ ἄδεια	'Αριθμὸς ἀδείας	'Ημερομηνία ἀδείας	Εἶδος ὀχήματος ὅπερ τῷ ἐπετράπη νὰ ὁδηγῇ Σύστημα, Μάρκα καὶ δύναμις εἰς ἵππους

ΣΗΜ. Εἰς ὅσας ὑπηρεσίας ὑπάρχη μεγίστη κίνησις, δύναται νὰ τηρεῖται εὐρετήριον

'Υπόδειγμα 19

ΕΥΡΕΤΗΡΙΟΝ ΒΙΒΛΙΩΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΟΔΗΓΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

α.α.	'Αριθμὸς μερίδων 'Ιδιοκτητῶν	'Αριθμὸς μερίδος 'Οδηγῶν

'Υπόδειγμα 20

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΦΟΡΤΗΓΩΝ ΚΑΡΡΩΝ ΚΑΙ ΣΟΥΣΤΩΝ

'Αριθμὸς κυκλ. ὀχήμ.	'Ονοματεπώνυμον κατόχου	Πατρώνυμον	Χώρος γεννήσεως	Διεύθυνσις αὐτοῦ	Εἶδος ὀχήματος (κάρρον, σοῦστα, δίτροχον, τετράτροχον).	'Ημερομηνία καταχωρήσεως	'Υπογραφὴ ἰδιοκτήτου καταχωρίσαντος	Σύμβολα σώματος	Παρατηρήσεις

'Υπόδειγμα 21

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΟΣΩΡΙΝΩΝ ΑΔΕΙΩΝ ΗΝΙΟΧΕΙΑΣ

Α. Α. ἀδείας	Χρονολογία ἐκδόσεως αὐτῆς			Μέχρι πότε ἰσχύει	'Ηνιόχου			Διεύθυνσις	Σκοπὸς δι' ὃν ἐξεδόθη ἡ ἄδεια ἡνιοχίας	Θέσις φωτογραφίας ἡνιόχου
	'Ημέρα	Μὴν	'Έτος		'Ονοματεπώνυμον	Πατρώνυμον	Χρονολ. γεννήσεως			

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Ἀστυνομικῆς ἀδείας			Φωτογραφία	Ἐρασιτεχνικὴ ἢ Ἐπαγγελματικὴ	Παρατηρήσεις
Ἡμερομηνία	Ἀριθμός	Ὑπογραφὴ καταχωροῦντος ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου			

Ὑπόδειγμα 22

ΒΙΒΛΙΟΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΕΠΙΒΑΤΙΚΩΝ ΑΜΑΞΩΝ

Ἀρ. κυκλ. ἀμάξ.	Τοῦ ἰδιοκτήτου τῆς ἁμάξης				Εἶδος ἁμάξης (μόνιππος δίτροχος)	Συνήθης τόπος στάθμευσεως	Πότε ἐτέθη ἐς κυκλοφορίαν	Θέσις φωτογράφου	Παρατηρήσεις
	Ὀνοματεπώνυμον	Πατρώνυμον	Χρονολ. γεννήσεως	Διεύθυνσις					

Ὑπόδειγμα 23

ΒΙΒΛΙΟΝ ΗΝΙΟΧΩΝ ΕΠΙΒΑΤΙΚΩΝ ΑΜΑΞΩΝ

Ἀδξ. ἀριθμός	Ἡνιόχου				Ἀριθμὸς ἁμάξης ἣν ὁδηγεῖ	Ἀριθμὸς καὶ χρονολογία ἐκδόσεως τῆς ἀδείας	Χρονολογία καταχωρήσεως			Θέσις φωτογράφου	Παρατηρήσεις
	Ὀνοματεπώνυμον	Πατρώνυμον	Χρονολ. γεννήσ.	Διεύθυνσις κατοικίας			Ἡμέρα	Μήν	Ἔτος		

Ὑπόδειγμα 24

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΟΔΗΛΑΤΩΝ (ΑΠΛΩΝ)

Ἀριθ. κυκλοφ. ποδηλάτου	Κατόχου τοῦ ποδηλάτου				Τί εἶνε; ἀγοραῖον ἢ ἰδιωτικόν	Ἡμερομηνία καταχωρήσεως			Φύσις φωτοφόλου	Παρατηρήσεις
	Ὀνοματεπώνυμον	Πατρώνυμον	Χρονολ. γεννήσεως	Διευθυνσις κατοικίας		Ἡμέρα	Μήν	Ἔτος		

Ὑπόδειγμα 25

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΟΔΗΛΑΤΩΝ ΜΕΤΑ ΚΙΝΗΤΗΡΟΣ

Α. Α. ἀδείας κυκλοφορίας	Ἀριθ. κινητῆρος	Κατόχου				Τί εἶνε; ἀγοραῖον ἢ ἰδιωτικόν	Ἡμερομηνία καταχωρήσεως			Φύσις φωτοφόλου	Παρατηρήσεις
		Ὀνοματεπώνυμον	Πατρώνυμον	Χρονολ. γεννήσεως	Διεύθυνσις κατοικίας		Ἡμέρα	Μήν	Ἔτος		

Ὑπόδειγμα 26

ΒΙΒΛΙΟΝ ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ

Αὐξ. ἀριθ.	Ἀριθ. λεωφορ. αὐτοκινήτου	Κατόχου			Τύπος αὐτοκινήτου	Ἀριθμὸς θέσεων συμφώνως τῇ ἀδείᾳ αὐτοῦ	Γραμμὴ ἣν ἐξυπηρετεῖ	Δυνάμει ποίας ἀποφάσεως ἐτοποθετήθη εἰς τὴν γραμμήν του (ἀριθ. καὶ χρονολ.)	Παρατηρήσεις
		Ὀνοματεπώνυμον	Πατρώνυμον	Διεύθυνσις κατοικίας					

Ὑπόδειγμα 27 Γραμμὴ .....

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΥΝΑΜΙΚΟΤΗΤΟΣ ΑΣΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ

Ἀριθμὸς αὐτοκινήτων	Ἀριθμὸς Βιβλίου Λεωφορείων	Σύνολον κυκλοφορούντων αὐτοκινήτων εἰς τὴν αὐτὴν γραμμὴν	Παρατηρήσεις

ΣΗΜ. Δι' ἑκάστην Γραμμὴν καταλαμβάνονται ὡρισμέναι ἐκ τῶν προτέρων σελίδες. Εἰς τὸ τέλος τοῦ βιβλίου τηρεῖται εὑρετήριον Ὀνομαστικόν.

Ὑπόδειγμα 28 Γραμμὴ .....

ΒΙΒΛΙΟΝ ΥΠΕΡΑΣΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΩΝ ΛΕΩΦΟΡΕΙΩΝ

Α. Α. Λεωφορείου	Τόπος Σταθμεύσεως	Δρομολόγιον

Ὑπόδειγμα 29 Πρόχειρον

ΒΙΒΛΙΟΝ ΑΓΟΡΑΙΩΝ ΤΙΜΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΚΑΙ ΕΙΔΩΝ Α' ΑΝΑΓΚΗΣ

Αὐξ. ἀριθ.	ΕΙΔΟΣ	ΜΗΝ ΗΜΕΡΑ 1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	Μέσος ὅρος τιμῶν δεκαπενθημέρου	Παρατηρήσεις

Ὑπόδειγμα 30 ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΙΜΩΝ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ Α' ΑΝΑΓΚΗΣ Καθολικὸν

Μῆνες Ἔτος 195.. Μῆνες

Αὐξ. ἀριθ.	Εἶδος	Ἰανουάριος Δεκαπενθήμερον Αον Δραχ.	Λ.	Βον Δραχ.	Λ.	Μέσος ὅρος μηνὸς Δραχμαὶ	Λ.	Εἰς ὁμοίας ἐν συνεχείᾳ στήλας γίνονται αἱ ἐγγραφαὶ καὶ τῶν 12 μηνῶν, ἓξ δι' ἑκάστην σελίδα	Μέσος ὅρος τιμῶν ἔτους Δραχμαὶ	Λ.	Παρατηρήσεις

Ὑπόδειγμα 31 ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΙΓΜΑΤΟΛΗΨΙΩΝ

Αὐξ. ἀριθ.	Ποῖος ἐνήργησεν τὴν δειγματοληψίαν	Παρὰ ποίου ἐλήφθη τὸ δεῖγμα	Δείγματος Εἶδος	Ἡμερομηνία λήψεως αὐτοῦ Ἡμέρ.	Μήν	Ἔτος	Ἀριθμὸς καὶ ἡμερομ. ἐγγράφου συνοδεύοντος δείγμα	Χημικὸν ἐργαστήριον εἰς ὃ ἀπεστάλη τὸ δεῖγμα	Γνωμάτευσις Χημικοῦ ἐργαστηρίου	Ἀποτέλεσμα	Παρατηρήσεις

(Ἡ συνέχεια τοῦ Κανονισμοῦ εἰς τὸ ἑπόμενον)

ΥΠΟΥΡΓΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΝ ΧΗΜΕΙΟΝ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΧΗΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

'Αριθ. 1061/1953.

«Περὶ καθορισμοῦ τῶν ὅρων οὓς δέον νὰ πληροῖ τὸ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενον καὶ εἰς τὴν κατανάλωσιν προσφερόμενον τέϊον».

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ὑπ' ἀριθ. 41051/1953 ἔγγραφον τοῦ Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους, σχετικῶς μὲ τοὺς ὅρους οὓς δέον νὰ πληροῖ τὸ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενον καὶ εἰς τὴν κατανάλωσιν προσφερόμενον τέϊον, τὸ ἐδάφιον δ' τῆς παραγράφου 8 τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 4328/1929 «περὶ συστάσεως Γενικοῦ Χημείου τοῦ Κράτους», τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Διατάγματος τῆς 31 'Οκτωβρίου 1929 «περὶ κανονισμοῦ τῆς λειτουργίας καὶ τῶν ἐργασιῶν τοῦ 'Ανωτάτου Χημικοῦ Συμβουλίου, καθορίζομεν ὡς ἀκολούθως τοὺς ὅρους οὓς δέον νὰ πληροῖ τὸ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενον καὶ τὸ εἰς τὴν κατανάλωσιν προσφερόμενον τέϊον.

Ὑπὸ τὸ ὄνομα τέϊον (πράσινον ἢ μέλαν τέϊον) νοοῦνται τὰ διὰ διαφόρων μεθόδων ξηραθέντα καὶ κυλινδροθέντα φύλλα ἢ καὶ ὀφθαλμοὶ φύλλων, σπανιώτερον δὲ ὀφθαλμοὶ ἀνθέων τοῦ τεϊοδένδρου (Thea Sinensis ἢ Thea assamiga).

Ἡ ὑγρασία τοῦ τεΐου δέον νὰ μὴ εἶναι ἀνωτέρα τῶν 12%.

Ἡ περιεκτικότης εἰς ὑδατοδιαλυτὸν ἐκχύλισμα δέον διὰ μὲν τὸ πράσινον τέϊον ν' ἀνέρχηται τουλάχιστον εἰς 28%, διὰ δὲ τὸ μέλαν τουλάχιστον εἰς 25%.

'Απαγορεύεται: 1) Ἡ παρουσία ξένων πρὸς τὸ τέϊον φύλλων, ὀφθαλμῶν ἢ μίσχων. 2) Ἡ πώλησις ἐξατμησθέντος τεΐου καὶ τεΐου ἐλευθέρου ἢ πτωχοῦ εἰς καφεΐνην ὡς πλήρους καὶ κανονικοῦ τοιούτου. 3) Ἡ παρουσία ξένων πρὸς τὸ τέϊον φυσικῶν στοιχείων ἢ ἄλλων ὑλῶν, ὡς χρώματος κλπ., τῆς παρουσίας τῶν τοιούτων ὑλῶν χαρακτηριζομένης ὡς νοθείας. Νοθευμένον δέον νὰ θεωρῆται καὶ τὸ τέϊον ἐνέχον ὑγρασίαν ἀνωτέραν τῆς διὰ τῆς παρούσης ὁριζομένης.

Ὡσαύτως νοθευμένον θεωρεῖται καὶ τὸ τέϊον τὸ συγκείμενον ἐκ φύλλων τεΐου διαφόρων τῶν δηλουμένων, ὡς τέϊον 'Ασαμικὸν ἢ Κινεζικόν, περιέχον φύλλα ἑτέρου εἴδους ἢ ἕτερα ὑποκατάστατα ἢ ξένα φυτά.

4) Ἡ πώλησις τεΐου ἠλλοιωμένου, εἴτε ἐκ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ φωτὸς ἢ τῆς ὑγρασίας ἢ ἀέρος καὶ παρέχον ὀσμὴν εὐρωτιώδη καὶ ἐν γένει διάφορον τοῦ κανονικοῦ καὶ ὑγιοῦς τεΐου.

Ἡ συσκευασία τόσον τοῦ εἰσαγομένου (κατὰ τὸν χρόνον τῆς εἰσαγωγῆς) ὅσον καὶ τοῦ εἰς τὸ ἐμπόριον φερομένου τεΐου δέον ἀπαραιτήτως νὰ εἶναι ἡ ἀκόλουθος:

1) Εἰς λευκοσιδηρᾶ ἢ ἐξ ἀργιλλίου ἑρμητικῶς κλειόντα δοχεῖα ἢ κυτία ἢ ἐκ πλαστικῶν ὑλῶν, ἢ ἑτέρα συσκευασία διασφαλίζουσα πλήρως τὸ προϊόν.

2) Εἰς κιβώτια ἐκ ξύλου ἢ κόντρα-πλακὲ ἢ ἀναλόγου, ἅτινα ἐσωτερικῶς δέον νὰ ὦσιν ἐπενδεδυμένα ὑδατοστεγῶς ἢ ἀεροστεγῶς διὰ φύλλου μολύβδου ἢ ἀργιλλίου ἢ κασσιτέρου ἢ κράματος ἐξ αὐτῶν ἢ ἐκ πλαστικῶν ὑλῶν ἢ ἐν γένει ἐξ ὕλης διασφαλιζούσης πλήρως τὸ προϊὸν ἀπὸ ἐξωτερικὰς ἐπιδράσεις.

'Απαγορεύεται ἡ συσκευασία τοῦ τεΐου ἐντὸς χαρτοσάκκων, χαρτοσακκουλῶν, σάκκων ἐξ ὑφάσματος καὶ ἐν γένει συσκευασία διάφορος τῆς ἀνωτέρω ὁριζομένης, μὴ προστατευούσης τὸ προϊὸν ἀπὸ τῆς ὑγρασίας ἢ ἑτέρας ἐξωτερικῆς ἐπιδράσεως.

'Επὶ τῆς πάσης φύσεως δοχείων ἢ κιβωτίων, συσκευασίας δέον νὰ ἀναγράφωνται ὁ τίτλος τοῦ παρασκευαστοῦ, ἀτόμου ἢ 'Εταιρείας, τοῦ ἀντιπροσώπου ὡς καὶ ἡ ποιότης, τὸ εἶδος τοῦ τεΐου, ἔτι δὲ καὶ ὁ τόπος προελεύσεως αὐτοῦ.

Πᾶσα παράβασις τῶν ἀνωτέρω τιμωρεῖται συμφώνως πρὸς τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν διατάξεων τοῦ 'Αγορανομικοῦ Κώδικος προκειμένου δὲ περὶ εἰσαγωγῆς δέον νὰ μὴ ἐπιτρέπηται αὕτη.

'Εν 'Αθήναις τῇ 16 'Ιανουαρίου 1954

'Ανώτατον Χημικὸν Συμβούλιον—Γεν. Χημεῖον Κράτους.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

— Παρητήθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος, οἱ 'Αρχιφ. Πάνου Π. καὶ Καμποῦκος Λ. καὶ οἱ ἀστυφ. Τῦρος Σ., Γιαννόλας Π., Οἰκονόμου Α., Μπεγιέτης Β., Μουγιάκος Α., Πάγκαλος Β., Λιπαράκης Ν. καὶ Σκιαδᾶς Φ.

—'Απελύθησαν τοῦ 'Αστυν. Σώματος, διὰ λόγους Πειθαρχίας, ὁ Ὑπαρχ. Μιχόπουλος Δ. καὶ οἱ ἀστυφ. Βουρλιώτης Κ., Τζινιέρης Χ., Ψάλτης Σ., Παπαγεωργίου Π., Γλογοβίτης Δ. καὶ Φραγκιαδούλης Μ.

—'Απελύθη διὰ λόγους ὑγείας, ὁ ἀστυφ. Πολλάλης Θ.

—'Απεβίωσαν οἱ : ἀνθ/μος Χαρούλης Εὐστ., ὑπαρχ. 'Αρκουδάρης Δημ. καὶ ὁ ἀστυφ. Χατζησκαρλατίδης Γεώργ.

*

ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

— Τὴν 3ην καὶ 4ην 'Ιουλίου ἐ.ἔ., ἐτελέσθησαν εἰς 'Αλεξάνδρειαν–Αἰγύπτου Διεθνεῖς ἀγῶνες Στίβου, εἰς οὓς μετέσχον καὶ Ἕλληνες πρωταθληταί, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ὁ ἀστυφύλαξ Σίλλης Βασίλειος, ὅστις κατέλαβε τὴν 1ην θέσιν εἰς τὸν δρόμον 400 μέτρων μὲ τὸν ἱκανοποιητικὸν χρόνον τῶν 49''4/10.

— Τὴν 10ην 'Ιουλίου, εἰς τὸ Γήπεδον ἀθλοπαιδιῶν τοῦ «Τυφῶνος» συνηντήθη εἰς φιλικὸν ἀγῶνα Καλαθοσφαίρας ἡ 'Αστυνομικὴ ὁμὰς μετὰ τῆς γηπεδούχου τοιαύτης. Νικήτρια ἡ 'Αστυνομικὴ ὁμὰς μὲ σκὸρ 54—49.

— Τὴν 10ην καὶ 11ην 'Ιουλίου ἐ.ἔ., εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον ἐτελέσθησαν οἱ ἐτήσιοι ἀγῶνες Στίβου, τὰ «'Ελευθέρια», εἰς οὓς μετέσχον καὶ ἀστυφύλακες–ἀθληταὶ ἐπιτυχόντες τὰς ἀκολούθους ἐπιδόσεις : 1) 'Αναστασόπουλος 'Ανδρέας, 400 μ. 54''. 2) Παπαδόγιαννης Μιχαήλ, 400 μ. 53''1/10. 3) Τρουλινὸς 'Εμμανουήλ, σφυροβολία 44,95 μ. 4) Σίλλης Βασίλειος, 400 μ. 49''6/10, 800 μ. 1'54''5/10. 5) Κόρμαλης Λεωνίδας, 400 μ. 50''9/10. 6) Πολίτης Κων/νος, ἅλμα εἰς ὕψος 1,75 μ. 7) Παπακωνσταντίνου Προκόπιος, 100 μ. 12''. 8) Παπαγεωργίου Δῆμος, ἀκόντιον, 53.80 μ. 9) Σύριος 'Ιωάννης, 3000 μ. φυσικὰ ἐμπόδια 9'54''2/10. 10) Κουμουνδοῦρος Δημ., ἅλμα τριπλοῦν 13,61, καὶ 11) Κωτσαύτης Δημήτρ., 800 μ. 2'03'' 9/10.

— Τὴν 14ην 'Ιουλίου ἐ.ἔ., εἰς τὸ Γήπεδον ἀθλοπαιδιῶν τῆς Χ.Α.Ν. 'Αθηνῶν, ἡ 'Αστυνομικὴ ὁμὰς Καλαθοσφαίρας, ἀντιμετώπισε εἰς φιλικὸν ἀγῶνα τὴν γηπεδοῦχον ὁμάδα τὴν ὁποίαν κατέβαλε μὲ τὸ εὐρὺ σκόρ 80—48.

— Τὴν 17ην καὶ 18ην 'Ιουλίου ἐ.ἔ., εἰς τὸ ἐν Νέᾳ Σμύρνῃ Στάδιον τοῦ Πανιωνίου Γυμναστικοῦ Συλλόγου ἐτελέσθησαν οἱ προβαλκανικοὶ ἀγῶνες διὰ τὸν καταρτισμὸν τῆς 'Εθνικῆς ἀντιπροσωπευτικῆς ὁμάδος, ἥτις θὰ μετάσχῃ εἰς τοὺς ἐν Βελιγραδίῳ τελεσθησομένους Βαλκανικοὺς ἀγῶνας. Προεκρίθησαν οἱ ἀστυφύλακες–ἀθληταί : 1) Σίλλης Βασίλειος, 2) Κόρμαλης Λεωνίδας, 3) Τρουλινὸς 'Εμμανουήλ, καὶ 4) Σύριος 'Ιωάννης, οἵτινες ἀνεχώρησαν τὴν 20ὴν 'Ιουλίου σιδηροδρομικῶς διὰ Βελιγράδιον.